

မန္တလေးတိုင်း၊ ပုံသိမ်ကြီးမြို့နယ်
ရန်ကင်းတောင်ခြေ

ရန်ကင်းအေးဇြမ်းရိပ်သာ

(လောင်းတောင်ပြောင်းတောရတိကိုခွဲ)

နှစ်ဝါယာများ

နှစ်

(မျှဝေခံစား) ဓမ္မရသ-စာတမ်းများ

အရှင်တော်ဘတ် (သာသနဝင်ဒွာဝရိတ်)
ဂုဏ်းဖော်စွာနှင့်ထည်။

သာသန - ၂၅၁၀ ကောက် - ၁၃၆၉ ခရိုင် - ၂၀၀၇

ကိုယ်ပုဂ္ဂန္တရ

ကြီးစားကြ . . .
ကိုယ့်လုပ်အားခ ကိုယ်ရတာ
ကိုယ့်နေ့တွက် ကိုယ်ရတာ
ကိုယ့်ဝေစု ကိုယ်အရယူကြ။
ဘယ်သူမှ လုပ်ပေးလို့ မရဘူး။
“သနိဒိဋ္ဌကော” ဆို မဟုတ်လား။
ကိုယ့်လုပ်မှ ကိုယ်ရမှာ . . .။

(မောင်:ထောင်မြေဇ်:ထောရဆရာတော်ဘုရား:ကြုံ:)

ကျေးဇူးကော်ရှင်

အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

မောင်းထောင်မြွှေ့ဇ်းတောရဆရာတော်ဘုရားကြီး

မောင်:ထောင်မြို့ဇ်:တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဘတုဒေတီတော်

ဘုဒ္ဓရုပ္ပန် နတ်ဇတ်လဆန် (၁၃)ရက်အနက်
မောင်တော်မြို့ဇ်တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဘတ်တော်များကို
ဌာဟနာသွှေးပူဇော်သည်။

၁၇-အရှင်ကြော ဒီးသံပြိုလှတ်တော်မျှပြီး ကြွင်းကျန်ခံသည့်
ဟောင်းတောင်မြေပောင်းတော့ရဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြှေးခံသော

ဘတ်တော်,မွေတော်များ

(တိပိဋကဓုလပြည့်တော် (၃) ရက် (4-2-2007) တန်ဖော်နှင့်
ညဇ္ဇန (၆) နာရီ ပုံ (၇)နာရီ ပီနာ (၂၀) အထိ
ဒီးခေါင်းခွံတော်, ဗွုယ်တော်တို့မှ အထက်အောက်ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြှေးသည်။)

ရန်ကင်းအေးပြိုမ်းရိပ်သာဆရာတော်

အရှင်ကေလာသ

မွန်ဘဏ်တိုင်း၊ ပျော်မြို့ဒြေးမြို့ပြည်
ရှိုက္ခာလိုဏ်တော်ကြံ

ရန်ကာင်းအေးဌားဌားရိပ်သာ
(ဟန်းထောင်းမြှုပ်စုံတောရတိကိုရွှေ)

ရှာကျဝင်လျှော်း

နှင့်

{မြှုပ်စုံစား} မွန်ရသ-စာတမ်းများ

ဝါယာ

IAMC

INTERNATIONAL မိန္ဒမာ မြတ်စွာနာ အတွက် မြတ်စွာနာ

မှတ်တမ်းတင် ထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

ဆရာတော်၏ နိဒါန်း

၃

၁။ ဓာတ္ထဝင်းပည်ရန်ဓြောက်ဆယ်	ဦးဝမ္မပိယ	၁
၂။ ဘုရားဖူးရင်းတရားကပြေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်မိသူ	အရှင်စန္ဒရ	၁၂
၃။ အောင်းစောင်းတွေ့	ဦးသီန်ဝင်း	၂၂
၄။ မူရင်းကောင်း၍၌တွေ့ကောင်းခြင်း	ဦးတင်ရည်	၂၂
၅။ သံသရာကိုတို့စေသော အောင်းရိုပ်သာမျမှုရသူထူး	ဦးသီန်းလွင်	၃၀
၆။ ပြန်းပြန်းကွဲပွဲတွေ့၊ ဗုံးတွေ့၊ ၇။ လက်တွေ့မျှရသကိုခံစားခြင်း	Dr.သီးအောင်သူ	၃၆
၈။ ဗျာဘဝ်လမ်း	ဦးအောင်မြင်	၄၄
၉။ ဆရာကောင်းပေးသောပန်း ထာဝပ်နှင့်မည်	ဒေါ်ခင်အေးမူ	၅၅
၁၀။ တရားရှားကြိုးအေးရ	ဒေါ်ရင်ရင်ဖြူ	၅၈
၁၁။ ပန်းတိုင်းရောက်ဖို့တိုကြည်လင်စိုး	ဒေါ်မြင်မြင်ဆွဲ	၆၃
၁၂။ ကံကောင်းလို့၊ ကံကောင်းလို့	မခင်ခင်း	၆၆
၁၃။ အလင်းကွန်ရက်ဖြန့်ကြုံမယ်	မလူတင်း	၇၃
၁၄။ တန်ဖိုးအန္တာတို့ကိုတဲ့လေ	မတင်းစိုး	၇၇
၁၅။ အခိုန်ရှိခိုက်လွှဲလိုက်	မဖိတ်ဟာ	၈၄
၁၆။ သံသရာလွှဲလင်းရှာကြုံမယ်	မနေရည်အောင်	၉၂
၁၇။ နတ်လူသာခုခေါ်စေသော်	မသီန်းသီန်းဆွဲ	၁၀၃
၁၈။ ထွက်ပေါက်လွယ်တဲ့ရက်ဓြောက်ဆယ်	အရှင်ကိုယ့်ရုံး	၁၁၂
၁၉။ ဂုဏ်ကျေးလူး အထူးဆပ်မလေ	ဦးဉာဏ်ဝင်း	၁၁၄
၂၀။ လာစိုးပါကြုံ ဌာနမြန်မကြား	ဘလူ္မှုရှင်များ	၁၁၆
၂၁။ မွော်နားလျှောင်များ		

ମାତ୍ରିକାଳୀ ହୃଦୟ

ତାରୀଙ୍କି ଶିଖିଗଲିବୁଥିଲେ ଆପିଯିତିବିର୍ତ୍ତି ହେବାରୁ
ଆତ୍ମକ ଶିର୍ଯ୍ୟରେ ପୁ-ଭୂତରୁ ଉଦ୍‌ଘାତିତିକାଃ ଆପିଯିଲେଇଃ
ଗୁପ୍ତବ୍ୟାଃ ରାଜାଙ୍କ ଷୋଣିତାଃ ଫିନ୍ଧିଲେ ରତ୍ନବ୍ୟାଧିକାର୍ଯ୍ୟଃ ।

ဥပဟနိဂတေသာ - ဘရာဝတ္ထုတွင်ရကို လက်ပြုပူဇော်ရန် ဖီဂရဂါ
ပကိုစိလှုပ် အောက်သိမြှုပ်နည်းကျောတ်ပါသည်။ ထို အတူ - တရားကို ဖီဂရဂါ
ပက်ခဲ့သုံးရန် ဘယ်ပါယ်လောက်သုံးပါ ပြုပ်ကျောနှစ်ပုံပါသည်။ သိသုရာ
ရောလျော်စိုက်ဘာ စုနှုန်းဆုံးရှုန် ပေါ်ပြီဖော်ပါသည်။

တရားကို အသာယ်ဆုံး ဖိစ်ရရှိခြင်း၊ ရပါပည်နည်း “သထတ်လုံး၊ အသိသုတေသနသာ” ဆိုသည်အတိုင်း တရားပါစိစိုးအတွက် သတိလက်ကိုင်တော်ရပါပည်။

နောက်ဘဝကို လျောင်း၊ ထို့ ရှုံး၊ သွား လူရိယာပုတ်လေးပါမြင်
တစ်ပါးလျောင်းလျှင် တစ်ပါးခြောင်း၏၍ နေထိုခိုက်ရှု၏ လူရိယာပုတ်အသိပေါ်
ခြောင်းနေရာသော်လည်း မေပြာ်လဲသော်က အသက်ရရှိကဗ့မှု . . . ။

အသက်ရွှေ့ပိုက်မှာသည် အသုံးချကတ်သုံးအတွက် အနီးနဲ့တိုင်း
နေရာတိုင်း လူတို့ယာပုထ်တိုင်းမှာ အကျိုးရှိ၏၊ ဝင်သက်အိုက် သတိ။
ထွက်သက်အနိုင် သတိ၊ ဝင်လထွက်ပေးကို သတိပြု၏ ဖော်ရေးပြုမှုသည်
“ထဲ သာရာ ထွေးသဲ” - အရ တရာ့ကို ဖို့ကို ကျင့်ပဲဖော်ပေးပိုစာသုည်

တရားတိပိဋကဓ် အရသာကရှိလာသည်။ ဓမ္မကိုသိလျှင် ဓမ္မရသက
ပြုလာသည်။

ကာယဂ်ရသသည် အရောင်ဘန္ဒဗုံးပါသော မိန္ဒဗုဒ္ဓရှင်၏ အရ
သာရှိသည့် ဧရို့ရည်ရှင်ဗုဏ်၊ ဓမ္မရာ-ကား ပကာဘိဓားဝင် ဗြိုလ်လင်
အောမြှုသည့် ဇရဝပေါ်ကောင်နှင့်တူ၏ ဧရို့ရည်တစ်ဦးဖို့ပါးကို သောက်ပြီး
လျှင် ခံတွင်ရှုံး၏ ဇရဝနဲ့ ဇရဝဘေးကိုသောက်ရသော် ခံတွင်ရှုံး၏
ဖွတ်သိပ်ပြင်ကောင်၏ ကာယဂ်ရသသည် တိအာရုံးကောင်နဲ့ သည်ဘုရား
ကောင်နဲ့ပြင် အရှင်ရှင်ပြောင်းသော်လည်း တင်းတိပ်အားရ ကျေနပ်သွား
သည်ဖို့ သောက်လေး၊ သောက်လေးတွင်ပြောသည့် သဘောရှိ၏ ဓမ္မရာ-
ကား ထိသို့ပေါ်တို့ ပိတ်ဆောင်မှုလည်းပြုပါ၏ ပုပမ္မုလည်းကောင်၏
ပြုပ်သက်အေးချင်း၏ တစ်စုံတစ်စုံ နောက်ထပ်ပြည့်စွာက်စရာ အရသာ
လည်းမလို့ ထို ပြောနိုင်စွာဘုရားက , .

“သွေးစွေး ဓမ္မရသာ နိနာတိ” အရသာတို့တွင် ဓမ္မရသသည်
အမြတ်ဆုံး - ဟု ဟောတော်ပြုပြင်ပြုပါ၏

ဤဓမ္မရသ-တတ်များသည် ရှုန် (၆၀) သပထ-ခိပသာမှာ
တရားဝန်းဝင် ယောက်ဘသီးတို့ ပုတ်တပ်းတပ်ထားသည် တရား
အတွေ့အကြုံများပြုပါ၏ ဝန်းဝင်ပြီးသော ယောက်တို့အတွက် အမှတ်တရု-
ရှိငော် ဝန်းဝင်ကြုံပြည့်သော်၊ အသင်သော ယောက်တို့အတွက်လည်း
အမြတ်းဘဝ်ပြုပောင်းရန် ရည်ရွယ်၍ ထုတ်ဝေလိုက်ရပါသည်။

အရှင်တေလာသ
ကဗ္ဗ္ဗာမာစိုး၊ သာသနဝင်ဓမ္မစိုး
ရန်ကော်အော်ပြုပြင်ရိပ်သာ
ပုသိမ်ကြိုးပြီး၊ ပန္တလေးတိုင်း
ရှိန်း - ၁၂- ၅၇၅၃

27-6-2007

နှေ့တော် တာသာ ဘဂဝတော် အရှကတော် ထဲမွှာသမျှဒွယ်

ဓရာဝင္းပတ္တနိရက်ခြောက်ဆယ်

သူတော်ချင်းချင်းသတင်းလျှော့

ကလေးတရားစခန်းပွဲ ကျင်းပစဉ် ယောဂါဝေယျာဝစ္စ^၁
ဆောင်ရွက်ကြသော စေတနာရှင် ကျောင်းဆရာမများအဖွဲ့နှင့်
တိုင်ပင်နှီးနှောနေကြရာ မထင်မှတ်ပဲနှင့် ဆရာမဒေဝါမြှုမြှုသန်း
က မောင်းထောင်ပြေလေးတော့ရ ဆရာတော်ကြီး၏ ရက်
ခြောက်ဆယ် တရားစခန်းပွဲ အကြောင်းပြောပြုပါသည်။

ဝကားထဲတွင် မြန်မာပြည် တန်ဗိုလိုးစေတီများသာမက
ပြည်ပမှ ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းတော်မူရာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ သံဝေဇ္ဇာ
လေးဌာနအကြောင်း ပါလာသည်။ စိတ်ဝင်စားလာပြီး ဆက်
နားထောင်နေမိပါသည်။ နောက်ကျတော့ သီဟိုင်းက မဟာ
စေတီတော်၊ ထူပါရုံးစေတီတော်များကို တရားထိုင်ရင်း အလင်း
နိမိတ်တွေ လွှဲတို့ဖူးရပုံ၊ ဒါထက် စိတ်ဝင်စား ဆွဲဆောင်
တာက အထဲက ဓမ္မတော်တွေ၊ ဌာပနာတွေပါ အားရပါးရဖူး
ရပုံတွေကို စိတ်ဝင်စားဖူယ် စာသင်ကောင်းသော ဆရာမပိုပို
ပြင်သာထင်သာအောင် အားကျဖူယ် စိတ်ဝင်စားဖူယ် ပြောနေ
သည်။ ကိုယ်မဟောရပါ သူတို့ပြောတာ နားထောင်နေမိပါသည်။

နောက်နေ့ကျတော့ မဓာရသစာဆုပ် ပေးဖတ်သည်။ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတွေ အချင်းချင်း တောင်တွင်းကြီးပြိုမှာ မဓာကြည့်တိုက်ရှိနေ၍ ငါးဖတ်ကြ၊ တရားတိတ်ခွေ၊ တရားစီဒီ (CD) ငါးကြ၊ တရားအသီအမြင်ချင်း ဖလှယ်နေကြတာမို့ ထူးဆန်းသည် မထင်ပါ။ ဖတ်ကြည့်မိတော့မှ အားပါးပါး မျက်စီနှစ်ကွင်း အလင်းမရရှာပဲနှင့် ဘုရားဖူးမြင်ရတဲ့ ဒေါ်ခင်သိန်း၊ တရားထိုင်ရင်း ရောဂါဌောက်သွားသော ယောဂီးတော့မောင်အကြောင်း၊ သမထု-မှာ ဘယ်ပုံဘုရားဖူးရတာ၊ ဝိပသုနာမှာ ဘယ်လိုတွေ့ရတာစတာတွေဟိုလိုက်ရတော့ စိတ်ထဲမှာ တရားအားမထုတ်ရလှောင် မနေနိုင်သည့်အထိ ဖြစ်လာပါသည်။

သို့နှင့် တရားစာန်းတွေရှိလား . . . । ဘယ်မှာရှိတဲ့ စသည်ဖြင့် မေးမြန်းစုစမ်း ရပါတော့သည်။ တောင်တွင်းကြီးရှိ ယောဂီးများက လမ်းညွှန်ရှုတွင် မကပါဘဲ ဂိုင်းဝန်း၏သွားရေးလာရေး လိုအပ်ရာအဖြားဖြာတိုကို ဂိုင်းဝန်းစီစဉ်ပေးကြ၍၊ ရက်ပြောက်ဆယ်ခုနှင့် စတင်ရပါတော့သည်။

၁၃၆၇-ခ ကဆုန်လပြည့်နေး တန်ငြော (22. 5. 2005) နေ့တွင် မန္တလေးတိုင်း၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတောင်အရှေ့ဘက်၊ မောင်းထောင်မြေဇ်းတောရတိုက်ခွဲ၊ ရန်ကင်းအေးပြိုမိုပိုသာ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အာနာပါနကမ္မာာန်းတိုက် (International Ānāpāna Meditation Centre) သို့ ရောက်ရှိပြီး ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှာ စတင်၍ ပုံခြုံသုတေသနမ္မာာန်း ပါးခိုင်းသည်။ “အရဟံ ဂုဏ်တော်ကို

(၃)ရက်ပြီးရသည်၊ တော်တော်ကြည့်နဲ့ပြီး စိတ်ချမ်းသာလာသည်။ ကိုယ့်စိတ်ကို အကွာအညီမပါဘဲ စတင်ပြီး လမ်းလျှောက်ကျင့်နေတာ့၊ ကိုယ့်စိတ်ကို အသုံးချရတော့မယ် အသုံးဝင်တော့ မယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းမြောက်လာသည်။ ဆရာတော်ရဲ့ ဉာဏ်သံမှာပါတဲ့ - ဘုရားရှင်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ကန်တော့လိုက်တာနဲ့ ကမ္မာတစ်သိန်း အပါယ်မလားသော “ဇက္ခာလိုကမထော့” အကြောင်းကို ...

“တစ်ကြိမ်းချ	ဘုရားကိုကွယ်
ကမ္မာတစ်သိန်း	ကျော်ကိန်းရောွှေယ်
အပါယေား	လွှတ်အေးလေတယ်
မြတ်ဘုရား	ကြီးစားဖူးကြွှယ်” - ဆိတဲ့

လက်ာလေးကို နံနက်တိုင်း ရွတ်ဆိုအားကျောင်း ဘုရားရှင်ပွင့်တော်မူခဲ့ရာ ဖူးတော် မူခဲ့ရာ ဓမ္မစကြောတရားဟောတော်မူခဲ့ရာ ပရီနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခဲ့ရာ နေရာတွေကိုမှန်းပြီး “နမော တသော ...” သုံးကြိမ်းနဲ့ ရှိခိုးရာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ညုပ်ရိုးတော်၊ ဓာတ်တော်တို့၊ ဌာပနာပြီး တည်ထားတော်မူသော မဟာဟောမီ စေတိ၊ ထူပါရိုစေတိ၊ စွယ်တော်တိုက်ရှိရာ သီဟိုင်ကိုမှန်း၍ ရှိခိုးရာ ဆံတော်လေးဆူ၊ ဌာပနာတော်မူသော ရွှေတိဂုံစေတိတွေ ရှိခိုးရာ ရသော ကုသိုလ်တွေကို တွေ့ကြည့်လိုက်တော့ စိတ်မှာ ယခင်ထက်ပို၍ ကြည်လင်လာပါသည်။

ခြော်... ဒီစိတ်တွေ အမြှေကောင်းရလို့ ဌိမ်းချမ်းရလေခြင်း၊ ချမ်းသာသုခတွေ တစ်လုံးတစ်တွေး၊ တစ်ပွဲတစ်ပိုက်ရလေခြင်းဆုံးပြီး ဝမ်းမြောက်ရပြန်သည်။

စတုတ္ထနဲ့ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၄)ရက်နေ့မှာ မေတ္တာ
ပွားခြင်း(၁)ရက် ဖီးဖြန်းခိုင်းပါသည်။ မေတ္တာပို့ခြင်း အကိုး
တရားများ ကြီးမားမှန်းသိပေမယ့် ခေတ္တခဏသာ ပို့ဖူးသည်။
တစ်နေ့တာ ပွဲးရတော့ စိတ်ထဲမှာ ကြည်နှုန်းပြီး အေးချမ်းလာ
ပြန်ရော်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်အစ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံအဆုံး မေတ္တာပို့
အမျှပေးဝေ ပေး၍ မကုန် လျှော့မခန်းခိုင်သော မေတ္တာစမ်းရေ
အလှေ့ကြီးဝေ၍ ရင်ထဲမှာ ကြက်သီးလေးတွေထာ ကြည်နှုန်းချမ်း
သာ ဝမ်းသာရပါဘီ။

ဒါကြောင့် - မောင်းထောင်မြောင်းတော့ရဟရာတော်
ဘုရားကြီးက လောကီး၊ လောကုတ္ထရာ ကြီးပွဲးချမ်းသာစောင့်
ရည်ရွယ်ကာ “ကြီးပွဲးချမ်းချင်တဲ့သူဟာ အနီး ပရီးလ်တွေနဲ့ပို့ပြီး
တည့်အောင် ညီညာတ်အောင်နေရမယ်” ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။

မေတ္တာဖြင့် ပြိုးချမ်းရေး အလုတ္ထလျက် “လူလို့မှ နတ်
မ” ဆိုရိုးအရ အတူတကွကြီးပွား တိုးတက်ရန်အတွက် မေတ္တာ
ပွဲ့ဖို့ ညွှန်ပြတော်မူသည်ဟု တွေးမိကာ လက်ဆယ်ပြာ ထိပ်မှာ
ထား၍ ကျေးဇူးရှင် စိတ်ဝယ်ထဲပြီး နဖူးမြေကျ ဦးချကန်တော့
မိပါ၏။

ပဋိမနေ့ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၅)ရက်နေ့မှာ အသုံး
ကမ္မာန်းပွားများရှင်း။

ဆင့်မနေ့မြောက် ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၆)ရက်နေ့မှ
အာနာပါန တရားစတင်ပြီး ပွားများရပါတော့သည်။ ဟိုနေရာ
ဒီနေရာ အာနာပါနလုပ်နေကြ၍ ဒီလေးများ လွယ်လွယ်လေး
ဆိုပြီး စိတ်ထဲမှာ ပေါ့ချမ်းသလိုလို။

ပါပေမဲ့ ဆရာနိုင်းတဲ့အတိုင်း တသွေမတိမဲ့ လုပ်မယ်-
ဆိုတဲ့ အမိန္ဒါနနှင့် လာခဲ့သူဗို့၊ သေချာကျော် လိုက်ပြီးမှတ်ခဲ့
သည်။ ဆရာတော်ဦးကေလာသက အာနာပါနကို ဝါရနဲ့
မှတ်နိုင်း၏။ (ရေ့တွက်ခြင်း)ကေနာနည်း (ထိတာသိနေခြင်း)
ဖုသနာနည်းတို့ဖြင့် စိတ်အပြင် မထွက်စေရနဲ့၊ ထောင့်ပေါင်းစုံ
မှနေ၍ “မိမိဖမ်းလိုသော အာရုံကို လွှတ်ထွက်မသွားစေ
ရနဲ့” သေချာကျော် ဆောင်ရွက်နည်းကို အစကမသီ ယခုမှာသီ
ရပေ၏။

ညြှစ်... တော်ပါသေး၏၊ နောင်တ နောင်မှတရတော့
မလို့၊ လိုက်နာခြင်း အကျိုးဟုဆိုရတော့မည်။ လွယ်တဲယ်လို့
ထင်ခဲ့သော်လည်း သေချာမှုမရှိ၊ စွဲစွဲဖြေဖြေ မလုပ်ခဲ့၊ ယခု
သေခဲ့သေချာချာ စည်းစနစ်ကျကျ ပြုလုပ်လာသောအခါ နွား
ဝယ်ရာ မိမိက ပြန်အမ်းရသော နွားပိုင်ရှင်လို့ အနဲ့ပေါ်ချင်
လာ၏။ ခက်ခဲလာ၏။

သေချာစွာ ကြိုးစားရင်း မသန့်တာပယ်၍၊ သန့်သန့်
လေးရလာတော့ ကျော်ပိုင်းသာကာ ရှုမှုတ်ရင်း သုံးလေးရက်
အတွင်းမှာ နိမိတ်အရောင် ပြီးပြီးပြုကြပြက် ထွက်လာ၏။ ဆက်
ကာဆက်ကာ ပွဲးများလာတော့ မူဆီးဆိုင်သင်ဆီးသလို ဝါရတွေ
တက်လာ အမှတ်တွေကောင်းလာ၊ နိမိတ်တွေ လှိုင်လှိုင်ပေါ်
လာ၏။ သည်နိမိတ်လေးရဖို့ ဆိုတာကလည်း မလွယ်ကျော့
မောရတာလည်း အကြိုးကြိုးပင်ဖြစ်၏။ ဝါရတွေ မှတ်ပြီးဆီ
တော့ မိတိုင်းဟာသာနေ့ မသီသာသော်လည်း ထိုင်နေသော

အချိန်ကျမှ ခန္ဓာကိုယ်က ဆန္တပြကာ ဟိုကယူသလို၊ ဒီက
ယာ:သလို နာသလို အတိတိ အနာဂတ်၊ ပစ္စာဗုံး ကာလသုံးပါး
ဖြစ်ပြီးတာရော၊ မဖြစ်သေးတာရော၊ ဖြစ်နေတာရော အတွေး
မျှုံ့ အလုပ်ဖို့စုံတွေက သူ့အရင်၊ ငါးအရင်ဖြင့် ပေါ်လာပါ
လေရော။

ပုံထဲလှုပူတွေရဲ၊ ဘဝအလုပ်ကိစ္စတွေ၊ အဲဒီကျမှ
အမလေး တ၊ ၅၅ မိမိကိုယ်ကို ကြောက်လန့်ရတော့တာကြောင့်
ဘုရားဟောကြားတော်မွဲခဲ့တဲ့ တရာ့ဓမ္မအတိုင်း “ပုံထဲလှုတို့ရဲ၊
အမြှေနေအိမ်ဖြစ်တဲ့ အပါယ်လေးပါးဘုံ ဆင်းခြမြှုကို ရောက်ရ^၁
မှာကိုတွေးမိ၊ လန့်မိ၊ ကြောက်မိခဲ့သည်။

အို ... မိတ်ဆွေ သင်ကော ပဟုကိစ္စမှ လွှတ်ပါရဲ့
လား၊ အဓိကကိစ္စ ဖြစ်ပါရဲ့လား။ ဒီလိုနဲ့ ဝါရတွေ မှတ်လာလို့
နိမိတ်တွေလှုံးတော့ ဆရာတော် ဦးကေလာသက အာနာ
ပါန(၁၀) ရက်ပြီး၍ နယ့်နေဆန်း (၁)ရက် (7. 6. 2005)
အဂါနေ့မှာ “ဗုဏ္ဍာရွည်တိသီ” သိန်းတာ အသစ်တက်ပေး၍
နိမိတ်ပို့ ယူခိုင်းပါသည်။ အလင်းနိမိတ်ကို မိတ်ဆွေအဖြစ်
ပြောင်းလဲကာ အကျိုးပြုလာဖော်ပြီကော်။

ပထမပိုင်းမှာ တစ်တောင်၊ နှစ်တောင် ပို့ခိုင်းရာကနေ
နယ့်နေဆန်း (၅)ရက် စနေနေ့ (11. 6. 2005)မှာ ဓမ္မကုန်
တဲ့ကာဘုရား ဆရာတော်ကျော်ငါးကာဘုရား ဆရာကြိုးခမွာစရိယ
ဦးငြေးထိုင်ကျော်ငါးက ဘုရားတွေကို စတင်ပြီးတော့ ဖူးခိုင်း
သည်။ ဖူးရသည်။ အလင်းရောင်လေး အကျိုးပြုလေပြီကော်။

សូមិត្តិភាពក្រោមឪត្រ

၁၃၆၂-ခ နယ်လဆန်း (၁၃)ရက် တန်ဂါးနှင့်
 (19.6.2005)တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဘုရားရှင်မြားတော်မူရာ လုပိုန့်
 အင်ကြံးတော့ ဓမ္မစကြားတရားဦးဟောတော်မူရာ မိဂါဝါဝိုင်း
 တော့ ဘုရားရှင်ပွဲ့ဖြင့်တော်မူရာ တော်မူပောင်ပင် ဘုရားရှင်ပရီ
 နိုဘာနြုပြုတော်မူရာ ကုသိနာရဲ့ အင်ကြံးရရှိ၊ သီဟိုင်နိုင်ငံ
 (သီရိလက်၏)ရှိ စွယ်တော်ထိုက်၊ ဘုရားရှင်၏ ဗာတ်တော်
 ဓမ္မတော်ကိန်းဝင်တော်မူရာ မဟာဇာတီ၊ ထူပါရဲ့ဇာတီ၊
 ဒက္ခာကာသာခါ ဗောဓိညောင်ပင်တို့ကိုလည်း ဖွံ့ဖြိုးရပါသည်။

ဒီအပြင် ဆရာတော်က ၁၃၆၇-ခု နယ်နှစ်လဆန်း (၁၄)

ရက် တန်လှန်နေ့တွင် တာဝတီသာရှိ ဆံတော်တို့ ဌာပနာ၍
တည်ထားတော်မူသော စူးစွာမက္ခာတော်၊ နှစ်းဦးပြသာ၏၊
ပင်လယ်ကသစ်ပင်၊ ပဏ္ဍာကမ္မာလာ မြေကျောက်ဖျာ၊ နယ့်နဲ့
ပြည့်ကျော်(၃)ရက်နေ့တွင် ပြဟ္မာ့ပြည့် အကနိုင်ဘုရှိ ဝတ်လ
တော် ဌာပနာရာ ဒုသာစေတိတို့ကို ဖူးမျှော်စေခဲ့သည်။

နဂါးပြည့် ဘောဂဝတီမှ ဘုရားစုံယ်တော်ကို “လုံးစုံ
လင်းရာ တ-ချွှုသာ” တတိယနည်းရောက်တော့ ဖူးမျှော်ရ
သည်။ အပိုဆုံးအဖြစ် ကြိုင်းကျော်ရစ်သော ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်
တော်မွေတော် ဖူးမျှော်၍ ကုသိုလ်တော်ယူ၏၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
ပိတိနှင့်အတူ သမာဓိကို ထူးထောင်ပေးတော်မူပုံဟာလည်း
ပုံကိုင်ကောင်းသော ပုံတိမ်းပမာ ညွှန်ပြသူဆရာ၏ပညာပင်
ဖြစ်ပေသည်။

အတူမရှိသမားဓမ္မ

ပါးဖောက်၊ နားဖောက်၊ လိုးစားဖြတ်စား သခ်န်းစာ
တွင်လည်း မိမိတို့ခန္ဓာတွေတည်ရှိနေသော ရောဂါတွေကိုပါ
ပျောက်ကင်းသူတွေ သက်သာသွားသူတွေ တွေ့ရပြန်၏။
ဟောနွေ့ခုနှစ်ပါး တရားမြတ်ဟာ ရောဂါပျောက်ကင်းတယ်လို့。
ဖတ်ခဲ့ရ၊ မှတ်ခဲ့ရ၊ နာခဲ့ရ ကြားခဲ့ရယူးသည်။ တရားကျင့်ရင်း
မကြံဖူးခဲ့ရ၊ အခုတော့ကြံရပြီ။

“ဘုရားဆိုသော သမားတော်

သုံးလောကမှာ အလွန်ကျော်၊

သတ္တဝါများကို လွန်သနား

ကောင်းစွာကယ်၍သွား”ဆိုသလို သက်တော်ထင်ရှုံး
နှိပ်စဉ်က မနေမနား ဆွဲခွဲတော်ပြု၊ မျက်ကွယ်အနာဂတ်မှာ
လည်း ကိုယ်စားတော်ထားတော်မူခဲ့သည်၊ တရားတော်များက
ကြည့်ညီမဆုံး၊ ဖူးမျှော်မဝ ကျေးဇူးတော် အနန္တနိုင်းဆျွဲပင်
မြှုနိုင်မည်မထင်။

ဒီလိုဖြင့် ၁၃၆၇-ခ နယ့်လပြည့်ကျော် (၉)ရက် ကြာသ
ပတေးနေ့ (30. 6. 2005)တွင် ဝိပဿနာကမ္မာန်းကို စတင်
ပွားရသည်။ အေးထုတ်ရသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ ပြောလို့ရပြီ။
(Very Easy) အသာလေးပဲ။ သက်သက်သာသာလေးဖြင့်
သေချာကျော်စွာ ပွားခဲ့ရသည်။

သမထပိုင်းမှာ ထူထောင်ခဲ့ရသည့် သမာဓိတွေကြောင့်
မြင်လွယ်ထင်လွယ်လာသည်။ ဝိပဿနာ (Vipassanā) ပိုင်း
မှာ ပင်ပန်းမူးမရှိဘဲ ရှုံးမှတ်ပွားများရသည်။ ရိပ်သာဏ်စည်းကမ်း
ထဲမှာ (Time table) အချိန်လေား သတ်မှတ်ပေးမထားဘဲ
မိမိ၏ ကျော်းမာရေး ထိုင်နိုင်မှုအပေါ် မူတည်၍ လွတ်လပ်စွာ
ပွားများခွင့် ပေးထားပါသည်။

တရားအားထုတ်ရသော ယောက်အတွက် “တာဝန်သီ
သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ တာဝန်ဆိုတာ ရှိနေတယ်” ဆိုသလို
သွေးမတော် သားမစပ် အနုယ်နယ်အရပ်ရပ်က အလုပ်ရှင်
အသီးသီးရဲ့ ဆွမ်းအာဟာရကို ပေါ့ပျက်ပျက် ဝတ်ကျော်များ
ကျေ စားသောက်ကာ ရှုံးမှတ်လို့ မရတော့ဘဲ အလေးဂရပြု
ပြီး မှတ်ခဲ့ရသည်။

ရန်တင်းအော်ပြစ်းရိပ်သာ

လွှတ်မြောက်မှုပန်းတိုင် လွမ်းမကိုင် နိုင်ပေမယ့် နေရတဲ့
ဘဝခက္ကမှာ အသေလျှို့အတွက် တန်ဆာဆင်ခဲ့ပြီ။ အကျ
မနာ ဘဝမှာ ခံသာလေပြီဟု စိတ်မှုံးဆွင်ပျော် ဝမ်းမြောက်ရသည်။
သူတော်ကောင်းဗော် တရားမြတ် လွမ်းပတ်တည်ရှိနေပေ၍။
ဘဝကောင်းရသောအခိုက်၊ ကြိုကြိုက်ရသော တရားဓမ္မနှင့်
တွေ့လိုက်သည်မှာ အဂွန်ပင်ကံကောင်းလှပေစွာ။

၁။ သာသနာနှင့်တွေ့ပြီး။ လူမဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်။

၂။ လူဖြစ်ပြီး သာသနာနှင့် မတွေ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်။

၃။ သာသနာနှင့်လည်းမတွေ့။ လူလည်းမဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်။

၄။ သာသနာနှင့်လည်းတွေ့။ လူလည်းဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်။

ဟူ၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်အနက် ဘုရားရှင် ချီးကျွေးတော်မူ
သည့် “ဖြစ်ပျက်မြင်ကာ တစ်ရက်တာမူ သက်ရှင်ရမူ ကောင်း
မြတ်လှ” ဆိုသည့် နံပါတ်လေးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေပါပဲကောရယ်လို့
ဝမ်းမြောက်ရပေသည်။

ဘဝသံသရာမှာ သူချယ်တိုင်းသာ မဖြစ်ကြရာလေရ
အောင် အခိုန်လည်းရှိခိုက်၊ လူအဖြစ်နှင့်လည်း ကြိုကြိုက်
သည့်အခိုန်ကာလကြီးမှာ နိုးမှုံးလမ်းပွင့် အခွင့်သာလေပြီ
ကော်။ ဒီလိုနေရာ ငြာနမျိုးတွေ ပြည်ရွာအနှင့် တည်ရှိပါမူ
သော်... ကောင်းလေစွာ။

“ဘာသယ ဇော်တယော ဓမ္မာ ပရွောကျ ကြုံသိန် စလ်”
ဘုရားရှင်၏ တရားတော်တွေကို ဟောပြုကျင့်ဆောင် အောင်

လည်း တိက်တွန်းနေခြင်းသည် ဘုရားအရိယာတို့၏ တံခွန် အောင်လဲကို လွှင့်ထူးထောင်တဲ့ အလုပ်ပဲမို့ ကန္ဒနည်း သမထ ဝိပဿနာကို ကိုယ်ကျိုးမဖက် မင့်ကွက်ဘဲ သခြားအားမှန် စေတ နာသနစွာဖြင့် အောင်ရွက်ကြသူပုဂ္ဂိုလ်များစွာ ပေါ်ထွန်းပါ စေလို့ စိတ်ဝယ်ဆန္ဒပြုမိပါသည်။

သီမှုသာ တရားစခန်းဝင်သူများ စိတ်ချုမ်းသာကာ ဘေး မသိရန်မခ ငွေကုန်ကြေးကျ မရှိတဲ့နှင့် စကြာဝ္မာ အနစ္တကို စက်ယန္တရား အကူအညီမပါဘဲ ရောက်နိုင်၍ မွေးရေစင်ကို လည်း သောက်သုံးနိုင်ကြပေမည်။ မိမိ၏ ခန္ဓာအတွင်း ဉာဏ် မျက်စိန္တ် ထိုထွင်း၊ သိမြင်နိုင်ခဲ့မှုကိုတော့ သိပွဲပညာက ရအောင် ပြနိုင်မည်မထင်။ ယခုတော့ စကြာဝ္မာပတ်၍ ဘုရားဖူး ရက်(၆၀)ကား ပြီးမြောက်ခဲ့ရလေပြီ။

နောက်သပ်မောက်၍ များပျော်သွေးသွေး

အောင်မြင်သုခုချော်ပါစေသော်...

ဦးဝဗ္ဗာရိယ
Nga Sink Monastery,
Taung Dwin Gyi

ဘျားယူးရင်းတရားကပြသော
ခန္ဓာကိုယ့်ကြည့်ဖို့သူ

တရားကိုသာ လိုလိုလားလား အား
ထုတ်ချင်ကြသော ဓမ္မဖိတ်ဆွဲ ယောကီ
သူတော်စင်အပေါင်းတို့ . . . မြတ်ဗုဒ္ဓ
ကား စိတ်၊ ပရံမတ်ကို ပြစ်သက်နေစေပို့
အန္တာသယ်အလိုက် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား
နည်းလမ်းများ ဟောကြားထားခဲ့ရာ ငှါး
တရားတွေကို ဆရာအမျိုးမျိုးက နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကျင့်ကြုံ
ကြုံကုတ်အားထုတ်ကာ မဂ်သီး၊ စိုလ်သီးများကို အသီးသီး
ဆွတ်ခွဲးစားသုံး သွားကြသည်ကိုအစွဲပြု၍ ဤတရားကား “ဘာ
နည်း” စသည်ဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာများ ဆွတ်ခွဲးနည်းများ အမျိုးမျိုး
ရှိပါ၏။

ယဉ်ကျေမ်းပို့သည်လည်း မောင်းထောင်မြောင်းတော်ရ^၁
ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးစီးကာဖွင့်လှစ်ထားသော ရန်ကင်း
တောင်မြောင်းရန်ကင်းအေးပြိုမ်းရိပ်သာများ လက်ထောက်ကမ္မ
ဋ္ဌာနာစမိုယ် အရွင်တေလာသ (သာသနဝဇ္ဈမ္မာစမိုယ်)^၂ နည်း
ညွှန်ပြသပေးလျက်ရှိသည့် “ကနိုဒ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကျင့်ခဲ့
၍ သီခဲ့သော ကနိုဒ်နည်းသမထပ်ပသနာတရား”ကို ဥယျာဉ်
စာသင်တိုက် ပေါ်နနာယ်ဆရာတော် ဦးဇော်က (ဓမ္မာ

စရိယ. MA)နှင့် ရဟန်းဒါယကာများဖြစ်ကြသော ဦးသီန်းအောင် +၆၇၁ဆွဲဆွဲဝင်းတို့၏ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် ရက်ပေါင်း(၆၀)တိတိ ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကျင့်ကြုံ အားထုတ် ခဲ့ရ၍ ခံစားသိရှိခဲ့ရသော ဓမ္မရသလေးကို ပေးဝင်ချင်လို့ပါ။

ကျွန်ုပ်သည် ပရိယတိစာပေပညာကို ဆယ့်နှစ်တိုင် လေ့ကျင့်ဆည်ဗူးခဲ့မိသော်လည်း ပဋိပတ္တိကိုကား တစ်နာရီမျှ မလေ့ကျင့်ခဲ့ဘူးပေး။ စာကို တစ်နာရီ နှစ်နာရီ မနာတမ်း ကျက်အံနိုင်သော်လည်း တရားကိုဖြင့် မလှုပ်မယ့်ကို နာရီဝက်မျှ မတိုင်နိုင်ပါ။

ကျွန်ုပ်အတွက် “တရားထိုင်သွားရမည်”လို့ ကြားရသည်နှင့် တစ်နာရီလည်း မဟုတ်၊ တစ်ရက်လည်း မဟုတ်၊ နှစ်လတိတိဆိုတော့ အတော်အခက်ကြုံရ၏။

တရားအလုပ်ဆိုတော့ “မလုပ်ချင်သေးပါဘူး” ပြောရအောင်ကလည်း ရဟန်းတစ်ပါးအနေနဲ့ အလွန်ရှုက်ဖွယ်ကောင်းနေပြု၏။ သို့သော အလုပ်တစ်ခုကို ဘူးကြောင့်ပဲလုပ်ရ၊ လုပ်ရ ဘယ်လောက်ကြာကြာဘဲ လုပ်ရလုပ်ရ သည်းခံပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်မည်ဟု သွို့ဆန္ဒဖြင့် ဆုံးဖြတ်လိုက်မိ၏။

ဘယ်အလုပ်မဆို အစမှာ အခက်အခဲဆိုတာ ရှိစမြှဖြစ်သော်လည်း တရားထိုင်၍ မှတ်နေရသော အလုပ်ကား အစမှာ ပို၍ ခက်သည်ဟုပင် ဆိုချင်သည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော အလွန်လျင်မြန် ပေါ်ပါး၍
ကာမဂ္ဂကဲတွေနဲ့သာ ပျော်နေကာ အဝေးသို့သာ ပြေးလွှားနေ
တတ်သော စိတ်အစဉ်ကို ဝိတ်ပင်တားဆီး၍ အာရုံတစ်ခု
တည်း၍ ပြုမဲသက်နေစေဖိုကား မလွယ်ကူလှ။ ကလေးငယ်တစ်
ယောက်က အလွန်လျင်မြန် သန်မာရိုင်းယျသော နွားသိုးတစ်
ကောင်ကို ပြုမဲအောင်ကြီးစား၍ ထိန်းသိမ်းနေရသည်နှင့် တူ
လှ၏။

“စိတ်မိုက်နွားသိုး၊ သတိကြီးနှင့်၊

မတိုးရှုံးနိုင် အာရုံရုံတိုင်၊ ခိုင်ခိုင်ချည်လေဘီ” လို့
ကမ္မာန်းဆရာဟောကြားသော်လည်း အာရုံတွေနောက်ကို
သာ တစ်ကောက်ကောက်လိုက်နေသော ကျွန်ုပ်၏ စိတ်မိုက်
နွားသိုးကြီးကို တကယ်ချည်ကြည့်တော့ သတိကြီး သေးနေသ
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လျှော့ရဲချည်နေသဖြင့်သော်လည်းကောင်း
ရွှေတ်မှန်းမသိ လွှေတ်နေ၏။

အနည်းဆုံး သမာဓိလေးမှ ရတန်ကောင်းခဲ့ဟု အား
တင်းထားသော ကျွန်ုပ်၏ စိတ်သည်လည်း အစဆိုတော့ “တိ
ကောင် ဆားနဲ့တို့ခံလိုက်ရသလို၊ ရရထဲကငါး အမှတ်တမ္မာ
ကုန်းပေါ်ပက်တင် ခံလိုက်ရသလို” တယ်က်ယ်က တုန်လှပ်
ရင်း ယုံငိုခြင်းတွေနှင့်အတူ အတင်းရှုန်းနေသေး၏။

“ နက်ဖြန်သေမှု ရွင်မွှုနှစ်ဖြာ၊

ဘယ်သူမသိ သတိရှိပါ၊

ယနေ့တရား ကြီးအားထုတ်ပါ

သေမည့် ရက် ချိန်းချက် မရှိပါ”

အစြောသော ကမ္မာန်းဆရာတ် သတိပေးသံကို ကြားလိုက်ရမှ
သတိလက်လွတ် အိပ်ဖျော်နေသူကို ကျင်စက်နှင့်တိုကာ အနီးခံ
လိုက်ရသလို သတိဝင်လာကာ ငင်းကမ္မာန်းဆရာပေးသော
ဗုဒ္ဓိနှယ်တိ-ကမ္မာန်းဟူသော ကြိုးဖြင့် သုံးရက်၊ မေတ္တာဘာ
ဝနာ-ဟူသော ကြိုးဖြင့်တစ်ရက်၊ မရကာသုတိဟူသော ကြိုးဖြင့်
တစ်ရက်၊ ဤသို့အထပ်ထပ် ငါးရက်လောက် ပွားနေခြင်း
အားဖြင့် ချည်လိုက်မိမူ တဖြေးဖြေးပြိုမ်းသက်လာ၏။

ဆက်လုက်၍ အာနာပါနသုတိဟူသော ကြိုးဖြင့် ငက်
နနည်းကိုသုံးကာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ငါးရက်လောက် ကြာကြာ
ထပ်ချည်ခိုင်းသဖြင့် ချည်လိုက်မိရာ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်သည် ပြိုမ်နေ
ရုံမှုမကတော့ဘဲ ယဉ်ပါးလာသကဲ့သို့ နိမိတ်ကလေးများကိုပင်
ပြိုတွေ့လာရသည်။ စိတ်ပြိုမ်ရုံသာမျန်းထားသော ကျွန်ုပ်သည်
တိုက်တွန်းလိုက်ကြသော ဆရာသမား၊ ရဟန်းဒါယကာနှင့်
ကမ္မာန်းဆရာတ်အပေါ်၍ ကျေးဇူးမတင်ပဲ မနေနိုင်တော့။
အလိုလို ကျေးဇူးတင်မိလျက် . . . ။

တရားဆိုတာ တကယ်အားထုတ်မိလျှင် ရနိုင်ပါလား
လို့လည်း တရားတော်၏ အဟိပသိကရဂုဏ်၊ သန္တိန္တိကရဂုဏ်၊
အကာလိကရဂုဏ်တော်တို့ကို ကြည်ညိုမိမိကာ အားတက်လာရ
၏။ နိမိတ်အလင်းလေးကို အဝေးအနီးပိုကာ စေလိုရာစေလို
ရလာပြန်တော့ တရားအားမထုတ်ခင်မှာ အာရုံတွေကသာ ပိုင်

နေခဲ့သော မိမိ၏ စိတ်သည် မိမိကိုယိုင် ဖြစ်လာသဖြင့်လည်း
ကျေနှင်ပိတ် ဖြစ်ရပြန်၏။

ရှင်းနိတ်မိတ် အလင်းဖြင့်ပင် မြန်မာနိုင်ငံဘန်းရှိ သမိုင်း
ဝင် ဘုရားစေတိပုလိုးများ၊ ဘဒ္ဒန်ယနိုင်ငံရှိ သံဝေနံပါယေးငြာနာ၊
သီရိလက်ဘနိုင်ငံ၊ စွယ်တော်တိုက်ရှိစွယ်တော်၊ ထင်ရှားသော
စေတိကြီးများနှင့် အထက်ဘာဝတိသာနတ်ပြည်ရှိ စူဣာမကီ
စေတိ၊ အကနိုဒ်ပြုဟွာပြည်ရှိ ဂုသေစေတိတို့ကို စေစား၍ ဖူး
မြင်ကြည်ဆိုရရုံမက ပြဟွာပြည်ရှိ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပရ္မပိန်၊
မှန်သုံးချပ်ကိုလည်း အားထုတ်ဖူးသူများပြောသံကို ကြားဖူးရုံ
တင်မဟုတ် ကိုယ်တိုင်အဟုတ် တွေ့မြင်ရတော့ အထူးပဲ ဝင်း
သာမိကာ သဒ္ဓါတ်ရားတွေ့ တဖူးဖူးပြစ်ရတော့၏။

ငရဲပြည်၌ ငရဲသားများခံနေရပုံကို မြင်နေရပြန်တော့
လည်း ကြော်သီးတဖြန်းဖြန်းထကာ ပိမိသည်လည်းကဲ၊ က်၏
အကျိုးကို ခံစားရမည်ဆိုတာ ပို၍ပို၍ ယုံကြည်လာရင်း အ
ကြောက်တရားတွေ့နဲ့အတူ တရားကိုပဲ အားထုတ်နေချင်စိတ်
တွေ့ ဖြစ်ရပြန်၏။

က်ကောင်းလို့ လူဖြစ်လာရခိုက် တရားကောင်းတွေ့ကို
ဆရာကောင်းနှင့်လည်း ကြံ့ခို့ရှိ၊ ကိုယ်ရော့၊ စိတ်ပါ ကျေန်းမာ
နေခိုက် တစ်စိုက်မတ်မတ်အားထုတ်လိုက်မယ်ဆိုတဲ့ တက်ကြွ
စိတ်တွေ့ အလိုလိုဖြစ်လာကာ ဆက်လက်အားထုတ်မိရာ သမ^၁
ထပိုင်း၏ နောက်ဆုံးစတုတွေ့နည်း “ပြုမ်းစေမည်” ဟု ရှုနေရာမှ
ပြုမ်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်လာသော ချမ်းသာမှုကား တစ်ထိုင်မျှဖြစ်

သော်လည်း မည်သည့်ချမ်းသာနှင့်မျှ မလဲနိုင်လောက်အောင်
ကောင်းမှန်းသိလိုက်ရ၏။ ၎င်းလိုက်ရ၏။

ရက်(၆၀)ပြည့်နိုင်. (၂၀)ရက်လောက် အလိုမှာတော့
ကမ္မာန်းဆရာက ရက်(၄၀)မျှကြာအောင် ထူထောင်လာခဲ့
သော သမာဓိအစွမ်းဖြင့် ပိမိရဲစီတိကို ဟဒယနှလုံးဟူသော
ရင်ချိုင့်မှာ ကပ်ထားစေကာ ခန္ဓာမှာပေါ် လာတိုင်းသော ဝေဒ
နာတွေကို ရှုနည်းအမိန့်မျိုးပေးကာ ပိပသုနာ ဉာဏ်စဉ်အဆက်
အက်ရှုခိုင်းပြန်၍ ရှုကြည့်စီရာ “ဤအရာကား ရပ်၊
ဤအရာကား နာမ်” ဟူ၍ ကွဲပြားစွာသိရသလို့ “ပစ္စယ
ပရိဂ္ဂဟ” အတိတ်အကြောင်းတရားတွေကို ပေါင်းစည်းကာ
ရှုနေခိုက် အတိတ်ဘဝ ဖြစ်စဉ်တွေ ပေါ်လာသည်ကိုလည်း
တွေ့မြင်ရ၏။

ပိမိသည် တိရစ္ဆာန်ဘဝတွေမှာသာ အပြစ်မှား၍ လူ
ဘဝမှာ အလွန်နည်းခဲ့သည်ကို တွေ့ရတော့ “မန္တသုတ္တ ဘာ
တော် ဒုလ္လာဘော”ဟူသော ဗုဒ္ဓာ စကားတစ်ခွန်းကို အကြောင်း
မဲ့ ယုံကြည်မိပြီး ခန္ဓာမှာပဲ စိတ်ထားကာ ရှုကြည့်နေမီရာ ကျွန်ုပ်
၏ တရားအားမထုတ်ခင်က စိတ်တွေ ပြောင်းပြန်ဖြစ်ကုန်ရ
တော့၏။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော အသက်အရွယ်အားဖြင့် (၂၂)
နှစ်သာ ရှိသေးသော ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပျိုမျစ်နှင့်
သန်မာနေသည်ဟု မှတ်ထင်ထားခဲ့၏။ စင်စစ်မှာကား အိုလာ
သည်၊ နာလာသည်ကိုတွေ့ရ၏။

ရုပ်တရားတွေ ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို သီရရှုသာမက ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဖုယောင်လာသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပိုးချွဲတွေ စားနေသည်ကိုလည်းကောင်း၊ တစ်စစ် ဒီဇုံပျက်ကြကုန်ကာ အရိုးစုတြီးပါကျော်၍ တစ်ဖြည့်ဖြည့် ပျောက်ပျက်ကုန်သည်ကို လည်းကောင်း အေးထုတ်ခဲ့သော သမထပ်အစွမ်းဖြင့် ရှင်းလင်း စွာတွေဖြင့်ရ၏။ တပ်မက်ဖွေဖွေမရှိ ထောင်လွှာဖွေဖွေမရှိသည် ကိုတွေ့ရ၏။

“သတိမမူ ဂုမမြင်၊ သတိမူက မြှုကိုမြင်ရ၏”ဆို သလို သတိထား ရှုကြည့်လိုက်တော့ နာကျော်မှုဝေဒနာတွေနဲ့ အတူ ခန္ဓာကြီးတစ်ခုလုံး အပူအခိုး၊ အငွေ့တွေ တစ်ဝါန်းဝါန်းနဲ့ လောင်နေသည်ကိုတွေ့ရ၏။

အလွန်ထိတ်လန့်ဖွေဖွေကောင်းလှသလို စက်ဆုပ်ဖွေ လည်းကောင်းလှ၏။ ခန္ဓာကိုယ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်နေခဲ့သော ကျွန်ုပ်တပ်မက်မှု၊ ထောင်လွှားမှု မာန်၊ မာနတရား တို့သည်လည်း ရှုနေရင်းပင်ရှုက်လွန်း၍ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကြကုန်၏။

အမှန်ကို မမြင်ရပဲ ကုန်လွန်ခဲ့သောအချိန်တို့တို့ နဲ့မြော စိတ်ဖြစ်ရ၏။ ကြည့်လိုက်တိုင်း ရှုလိုက်တိုင်း ရှုပ်နာမ်တရားများ ဖြစ်တည်ပြီးရင် ပျက်ကုန်ရသည်ကို စာတွေ့မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်တွေ့မြင်၊ သိနေရတော့ မြှုတယ်လို့ ထင်ထားသော အတွေးတွေ တက်တက်စင် လွှဲနေသည်ဟုသိလိုက်ရ၏။

ဟိန္ဒားက နာ ဒီနားကနာနှင့် နာကျိုးမှ ဝေဒနာတွေကို ရှုကြည့်ပြန်တော့လည်း ဆင်းမူးအရှိန်အဟုန်ကား ပြင်းထန် လာ၏။ “တော်ပါတော့” လို့လည်း ပြော၍မရ နာခြင်း သ ဘောကား နာနေလျက်ပင် ပျက်ဆိုန်တန်မှုပျက်၍ သွားသည်ကို သည်းခဲ့၍ ရှုနေရ၏။ “ဆင်းရဲပါလား၊ ငါခန္ဓာကိုယ်ကို တောင် အစိုးမရပါလား” ဆိုသော အသိတွေ ဖြစ်လာရသလို သူတစ်ပါးကို အစိုးရချင်နေမိသော မိမိရဲ့ စိတ်တွေလည်း အလို လို နောက်ဆုတ်ကုန်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကမ္မားနှံးဆရာအသီးသီး ရေးသားသော စာများကို ဖတ်ဖူးသလို ဟောကြားသော တရားများတော်ကို လည်း အခါအားလျှော်စွာ နာဖူးပါ၏။ သို့သော် ဤကဲ့သို့ အသိ ဉာဏ် တစ်ခါမျှ မဖြစ်ဖူးပါ။ ခန္ဓာက ပြသောတရားကို ကိုယ်တိုင် လက်တွေနာကြည့်၊ ရှုကြည့်မိတော့မှ ယခင် သိထားသော သ ဘောတရားနှင့် ခန္ဓာက ပြသောတရားကား တခြားစီ ဖြစ်နေ သည်ကို သိလိုက်ရ၏။

သစ်ရွှေက်တစ်ရွှေက်၏ တန်ဖိုးကို တိုင်းရင်းအေးဆရာ ကြီးများသိကြသလို တရားအားထုတ်မိရာမှုရသော အသိဉာဏ် တစ်ခုရဲ့ တန်ဖိုးကို တရားအားထုတ်ဖူးသူများ သိရှိနိုင်ပါသည်။

ထိုအသိဉာဏ်လေး၏ တိုက်တွေးမှုကြောင့်ပင် အစက နာရိဝက်မျှ ကြာလျှင်ထချင်နေမိသော ကျွန်ုပ်သည် အလွန်မျှန်း ခဲ့သော ဝေဒနာတွေကို ပျက်သွားသည့်တိုင် သည်းခဲကာ ရှုနေ ရင်း ပြို့အေးမှုကို ခံစားလာရကာ တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီမျှ ထိုင်

နိုင်လာရုံသာမက ဝိပဿနာအသိဉာဏ်များ ဒီထက်မက ရင့်ကျက်လာလျှင်ကား ခန္ဓာကပြုသော တရားကို များများနာနေလျက်ပင် နိုဗ္ဗာန်ဟူသော ဟိုဘာက်ကမ်းဆိုတာ ရောက်နိုင်ပါလားဆိုသော အသိအမြင်လေးများ အလိုင်းဖြစ်ပေါ်လာရ၏။

နေပူမှုလာ၍ ရေဆာနေသော ခဲ့သည်သည် ရေကို မသောက်ရသေးသော်လည်း ရွှေမှာရေရှိသည်ကို သိရှိ၊ မြင်ရုံနှင့်ပင် ဝမ်းသာပိတိဖြစ်ရသလို ကိုလေသာ အပူလမ်းမှာ လျှောက်လှမ်းနေရသော ကွုန်းသည်လည်း “ကန္ဒိနည်းသမထ၊ ဝိပဿနာတရား”ကို အားထုတ်ပိုရာမှ ခန္ဓာကပြသော တရားကို ရှင်းလင်းစွာ နာကြည့်ရာကြည့်မိရာ နိုဗ္ဗာန်ဟူသော ရေအေးအေးလေးကို မသောက်သုံးရသေးသော်လည်း ရွှေနားမှာ ရှိသည်ဟု သိခဲ့ရ၍ အလွန်ပင် ဓမ္မပိတိဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။

၌ “ကန္ဒိနည်းသမထဝိပဿနာတရား” ကို မိမိသိရုံသာမက အခြားသူများလည်း သိပါစိမ့်သောငှာ ဟောပြားပြသပေးနေသော မောင်းထောင်ပြောဇ်းတောာရဆရာတော်ဘရားကြီးနှင့် လက်ထောက်ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ အရွင်ကေလာသ (သာသနဓဇ ဓမ္မစရိယ)အားလည်းကောင်း၊ အားထုတ်နေစဉ် ချမ်းချမ်းသာသာ အားထုတ်နိုင်ရန် ဆွမ်း၊ သက်နှုံး၊ ကောင်းဆေးလိုရာလျှော့ဝါန်းကြကြန်သော စေတနာရှင်များအားလည်းကောင်း၊ ဝေယျာဝေစွာပြုသူအပေါင်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျိုးမာ၊ ချမ်းသာကြပါစေလို့ မေတ္တာများပို့သကာ -

ဤစာကို ဖတ်ရသူအားလုံး နေမဝင်ခင် ညောင်ညီရိပ်
မှာ ဆွဲသိပ်ကြရင် အန္တကပြသော တရားကို နာကြည့် ရှုကြည့်
နိုင်ကြကာ နိုဗ္ဗာန်ဟူသော စမ်းရေ အေးအေးလေးကို သိရရှု
တင်မကပ သောက်သုံးနိုင်ကြပါစေလို့

မေတ္တာများပွဲလျက်

အရှင်ဝန္တရ (မြိုင်)
ဥယျာဉ်ပရိယဉ်ထာသင်တိုက်
ရန်ကင်းတောင်ခြေ
ပုသိပ်ကြံမြှုနယ် । ဖွဲ့လေး။
(ဝမ္မာဝရိယတန်း)

အေးစောင့်မြတ်စွာ

ကျွန်တော်သည် မန္တလေးတိုင်း၊ ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတောင်ခြေ၊ အရှေ့မြောက်တောင့်ရှို ရန်ကင်းအေးပြိုးရိပ်သာသို့ ၁၃၆၈/၂ တရားပတ်ဘွင် တရားစခန်း ဝင်ခဲ့ပါသည်။ ကာလကတော့ ရက်(၆၀)ပေါ့။

ပထမငါးရက်ဘွင် အခြေခံကိုယ်စောင့် ကမ္မာဌာန်ဖြစ်သော ဓာဒိန္ဒသုတော်၊ မေတ္တာဘာ၊ အသုဘန့် မရကသုတော် ကမ္မာဌာန်များ ပွားများရသည်၊ အခြေခံကောင်းရပြီးမှ အာနာပါနကမ္မာဌာန်ဖြို့ ကောနာနည်းနှင့်၊ ဖူသနာနည်းနှစ်ခုကို ပေါင်းထားသော ဝါရေဝါရမှတ်သောနည်းနှင့် လေ့ကျင့်ရသည်၊ နည်းကောင်း၍ သမာဓိရလှယ်သည်။

ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် သမထအလင်းနိမိတ်ရရှိပြီး ကျောင်းတွင်းရှိ ဘုရားစာန်ဆောင်းများ၊ မန္တလေးတောင်ဝန်းကျင်ရှိ ဘုရားများ-စသည် ဖူးမြော်ရပြီး သမာဓိပို၍ အားကောင်းလာသောအခါ အဝေးရှိဘုရားများကို ဖူးမြော်ရသည်။ မြန်မာပြည်အနဲ့ရှိ တန်ခိုးပြီးဘုရားများ၊ အီန္မား၊ သီဟိုင် (သီရိလက်ာ)စသော မြေပေါ်ဘွင် မျက်မြှင်ထင်ရှားရှိသည့် ဘုရားများကို သမာဓိအလင်းနိမိတ်ဖြင့် ဖူးရသည်။

ထိနောက် မျက်စိဖြင့် မမြင်တွေ့ရသော နဂါးပြည်မှုစွယ်
တော်ဌာပနာထားသောဘုရား၊ ငရဲပြည်တွင် ယမမှင်း ငရဲသား
များ စစ်ဆေးနေပုန့် တာဝတီးသာ၊ ပြဟ္မ္မပြည်တို့မှ စေတီများ
ကို ဖူးမြောက်ရသည်။ ဓမ္မရာက်ကျွန်းသို့ပင် အလည်အပတ် ရောက်
ရှိခဲ့သည်။

ပြဟ္မ္မပြည်၏ ဒုသေစေတီမျန်ထဲတွင် အတိတ်ဘဝ၊
အနာဂတ်ဘဝ၊ ပစ္စပန်ဘဝတွေကို မြင်နိုင်သော မျန်သုံးချပ်ရှိ
သည်၊ မိမိအတွက်လည်း ကြည့်၍ရသည်၊ အခြားသူတွေ
အတွက်လည်း ကြည့်ပေး၍ရသည်။

သဏ္ဌာန်တူစွာ ဖူးမြောက်ရသော မျန်ငါးဆွဲကို တင်ပြချင်
ပါသည်။ မန္တလေးမြို့မှ မဟာမြတ်မျန်၊ နဂါးပြည်မှာ ဖူးရသော
ရှပ်ပွားတော်၊ တာဝတီသာ ဗြို့ဗြို့မှတ်စေတီထဲတွင်ရှိသော ရှပ်
ပွားတော်၊ သိကြားမင်းမိမာန်တွင် ကိုးကွယ်ထားသော ရှပ်ပွား
တော်၊ ပြဟ္မ္မပြည် ဒုသေစေတီတွင်းရှိသော ရှပ်ပွားတော်တို့မှာ
မဟာမြတ်မျန်နှင့် သဏ္ဌာန်တူများဖြစ်သည်။ အရွယ်တော်နှင့်
အရောင်တော်ပံကွာသည်။

အာနာပါသမာမိကို ဘုရားများဖူးရှင်း ရင့်သည်ထက်
ရင့်အောင် လေ့ကျင့်ရသည်။ နိမိတ်ရင့်၍ သမာမိကောင်းလာ
မှ ဝိပသုနာသို့ ကူးသည်။ သမထအားကောင်းသောကြောင့်
ဝိပသုနာတွင် ရှပ်နာမ်တို့၏ ဖြစ်ပျက်ကို မမြင်ချင်မှာဆုံး ဖြစ်
သည်။ မိမိခန္ဓာကို ကြည့်တိုင်းမြင်၍၊ မြင်တိုင်းပျက်နေသည်။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ် ကိုးခြားမြောက်အောင် လေ့ကျင့် ပေးသည်။ ရက်ခြောက်ဆယ် အတွင်းမှာပင် ရွှေဆက်ရမည့် သံသရာခနီးအတွက် စိတ်၏အေးပြိုးမှုကို ရရှိခဲ့သည်။ လက်ရှု ဘဝ၏ ကျော်သောအချိန်နှင့် နောင်အနာဂတ် ဘဝတွေအတွက် အေး၍၍ပြိုးစေသော ရန်ကင်းအေးပြိုးရိပ်သာကို ပိတ်မှုက် ရည်များနှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်အပ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ॥ တရားနည်းပြုဆရာတော် ဦးကေလာသ၊ ရိပ်သာ ကြီး
ကြပ်ရေ့အဖွဲ့ ဦးသိန်းအောင်၊ ဆရာဦးမြင့်နှင့်၊ ဆရာဦး
မြို့-ဓမ္မလုပ်သားများနှင့် တော်မျှေးတို့ကို အထူးပင်ကျေး
လွှာတင်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ဦးသိန်းဝင်း

တဆင့် / ဒေါ်ဝိုင်းပေးပို့ (ဒီဝေဇာ)
အမှတ် (ရှုရှု) ရုံ-လမ်း x ရုံ-လမ်းနှင့် ပေါင်းလောက်ကြား
ဖန္တလေးပြို့။

မူရင်းကောင်း၍၌မြို့ပြနားခြောင်း

ဒါနနည်းတော့ မွဲတတ်သည်။
 သီလန်ည်းတော့ အသက်တို့မည်။
 ဘာဝနာနည်းတော့ စိတ်ဆင်းရမည်။
 ဂိပသုနာနည်းတော့ နိဗ္ဗာန်နှင့်တေးမည်။
 ဆိုသည်ကို ကျွန်တော် အသက် ၁၄-
 ၁၅နှစ်သားကပင် သိရှိခဲ့၍ ပိရိုးဖလာ
 အသိစိတ်တော်ဖြင့် လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့ပါသည်။

အသက်ကလေး တော်တော်ရလာတော့ လေးနက်သော
 အသိစိတ်တော်ဖြင့် ဒါနဂို့ နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်း လျှော့ခိုးရမည်ကို
 လည်းကောင်း၊ သီလဆောက်တည်မှုကိုလည်း ကာယက်ထိန်း
 သိမ်းရမှု၊ ဝစ်က်ထိန်းသိမ်းရမှု အလုပ်ပါလား-ဆိုသည်ကို သိရှိ
 လိုက်နာ ကျင့်သုံးလာခဲ့မိပါသည်။

ကျွန်တော် ယခုအသက် (၆၈)နှစ် ရှိခဲ့ပါပြီ၊ အသက်မွေး
 ဝမ်းကြောင်းမှုတွင် သက်တောင့်သက်သာ စားသောက်နေထိုး
 နိုင်ပါသည်။ အတိတ်, ပစ္စာနှင့်တန်သော ဒါနက်နှင့် သီလက်
 တို့ အကျိုးပေးကြောင့်-ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

ဘာဝနာနည်းတော့ စိတ်ဆင်းမည်-ဆိုသည်ကို သမထ-
 ဗ္ဗာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်
 သည် ဘုရားမှန်မှန်ရှိနိုးခြင်း၊ နေ့စဉ်ပရိတ်ဖြေား (၁၁)သုတ် ရွတ်

ဖတ်ခြင်း၊ ဝါတွင်းတိုင်း ယနေ့တိုင် ဓမ္မစကြာနှင့် အနတ္ထလက္ခဏ သုတေ၊ ပဋိနှုန်းအသနာအကျဉ်း၊ အကျယ်တိုကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ပြီး မေတ္တာပို့၊ အမျှဝဝေခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ သို့ပါ၍ အသင့် အတင့်တော့ စိတ်ချမ်းသာခဲ့ရပါသည်။

အခြားသာ သမထ ကျင့်စဉ်တွေကတော့ ဒိုက်နှင့်မဆိုင် ဘိုးတော်၊ မယ်တော်တွေအလုပ်၊ ဂိုဏ်းသမားတွေရဲ့အလုပ်၊ စွမ်းကွန်းရီ၊ မဟာဂန္ဓာရီလိုင်း လိုက်သူတွေရဲ့အလုပ်၊ အကြား အမြဲ့မြဲ အသက်မွေးတဲ့ ပေွင်ယတူ့ ဆရာသမားတွေရဲ့ အလုပ်၊ ဝိပဿနာနဲ့ မပတ်သက်ဆိုပြီး မလေ့လာဘဲ နေမိခဲ့၍ သမထသာဝနာ အလုပ်နှင့် ကင်းဝေးခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်ုတ်သည် ဝိပဿနာအလုပ်ကို နှစ်ပေါင်း (၃၀) ကော် ကျိုးကြံဗွားများခဲ့ပါသည်။ (၁၀)ရက်စခန်းများသာ အဝင် များခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုတ်သည် အသက် (၆၀)နှစ် ပြည့်၍ (2000)ပြည့်နှစ်ကပင် ပင်စင်ယူခဲ့ပါသည်။ (2000)ပြည့်နှစ် ကစ၍ ယနေ့တိုင် ရိပ်သာကြီးငယ်တိတွင် ဝင်ရောက်ပြီး လနှင့် ချိ၍ တရားအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

မိမိတရားအသိကို ပြန်လည် သုံးသပ်ကြည့်သောအခါ သုတေသနပညာ၊ စိန္တာမယ်ပညာကပင် မတက်သေးကြောင်း တနေ့တဗြား သိရှိလာပါသည်။ ယခု အသက် (၆၈)နှစ် ရောက် လို့မှ အာပါယ်လွှတ်တရားကို မသိရသေးရင်တော့ ခုက္ခဘာ သာသ နာတွင်း လူဖြစ်ရကျိုး နပ်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ခုက္ခဘာပါပဲ-ဆိုပြီး ကူးမယ့်ဆယ်မယ့်သူကိုသာ အာသာင်ငင်ဖြင့် မျှော်လင့်နေ မိပါတော့သည်။

ထိသိ အားငယ်နေစဉ် (၂၀၁၆)ခုနှစ်၊ ဒပြီလက ကိစ္စ^၁
တစ်ခုနှင့် ရန်ကုန်ရောက်စဉ် အပေါင်းအသင်းများနှင့် ဝိပဿ
နာများ ဆွေးနွေးကြရင်း မောင်းထောင်မြောင်းတောရဟရာ
တော်ဘူရားကြီး၏ အသုနပါရရှိကျမ်းအကြောင်း ဆွေးနွေးခဲ့
ရပါသည်။ အဲဒီကျမ်းစာအုပ် အမှာစာတွင် မွေ့စရိယိုးငြေး
လှိုင်က အောက်ပါအတိုင်း အမှာစာ ရေးထားသည်ကို တွေ့ရှု
ရပါသည်။

မွေ့စရိယိုးငြေးလှိုင်က .မောင်းထောင်မြောင်းတောရ^၁
ဆရာတော်ဘူရားကြီး၏ ကန္တနည်းဥပန်သုယေ အာနာပါနသမ^၁
ထိပဿနာ ရက်(၆၀)တရားစခန်းသည် လွန်စွာမှ ထိရောက်မှု
မြန်ဆန်သည့်တရားစခန်းဖြစ်ကြောင်း အသက်ကြီးသူများနှင့်
အလွန်ပင်သင့်ကြောင်း၊ ပြသမှုမှားလည်း လွယ်ကွုထိရောက်
ကြောင်း၊ ဝိပဿနာသက်သက် ကျင့်သောသူသည် ပင်လယ်
ခနိုက် လက်ပစ်ကူးသွားသောသူပမာ ပင်ပန်းဆင်းရဲကြောင်း၊
သမထကျင့်ပြီးမှ ဝိပဿနာကျင့်သောသူသည် ပင်လယ်ခနိုက်
လေ့ သတော်တိဖြင့် သွားသောသူပမာ လွယ်ကွုကြောင်း ရေး
ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အားတက်ပြီး စုစုံများမြန်၍ ဤ
ရန်ကင်းအေးပြီးစိုပ်သာ-သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဤရိပ်သာ၌ ၁၃၆၈-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်
နေ့မှ တော်သလင်းလပြည့်နေ့အထိ ရက်(၆၀)တရားစခန်းကြီး
ကို ဝင်ရောက်အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ရိပ်သာ၏ ကမ္မာနာစရိယ
ဆရာတော်ဦးကေလာသ ပြသသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြီး

ဘွားများခဲ့သဖြင့် သမထဘာဝနာ နိမိတ်ဖြင့် -

* ဘုရားစုံ ဖူးခွင့်ရခြင်း။

* ရွှေဘဝ၊ နောက်ဘဝတွေကို သိရခြင်း။

* ခံစားနေရသော ရောဂါကြီးထယ်များ ပျောက်ကင်း
သက်သာခြင်း။

* ဂိပသာနာပိုင်းတွင်လည်း ရုပ်အကြောင်းနာမ်အ^၁
ကြောင်း ဖြစ်ပျက်အကြောင်း-စတဲ့ ဉာဏ်စဉ်တွေကိုလည်း
ယခင်လို သုတမယပညာ၊ စိန္တာမယပညာတို့ဖြင့် သိသည်မ
ဟုတ်ပါဘဲ ကိုယ်တွေဉာဏ်မြင်ဖြင့် သိခွင့်ရသဖြင့် အကျော်ပြီး
ကြိုးကြော်နှင့် ငါတော့ အပါယ်လွတ်ပေါ့-ဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့
ပါသည်။

ကျွန်တော် ဤသို့အကျော်ပြီး ကျော်ခဲ့ရခြင်းမှာ
ပုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ တရားစစ်တရားမှုနှင့်ဖြစ်ခြင်း၊ ပြသပေးသည့် ဆရာ
တော်မှာလည်း ကိုယ်တိုင်ကျွန်း၊ ကိုယ်တိုင်များပြီးမှ နိုင်နင်းစွာ
ပြသနိုင်သဖြင့် ကျွန်တော် တရားရခဲ့ခြင်းဟု ယုံကြည်ပါသည်။
တနည်း မူရင်းကောင်း၍ မိတ္တာကောင်းမြင်းပင်။

ကျွန်တော်ကဲသို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်းကြီးပါလျက်
ဂိပသာပညာ မရရှိကြဘဲ သုတမယပညာ၊ စိန္တာမယပညာ
လောက်ဖြင့် သုသရာကျွန်လည်နေကြသော ဓမ္မိတ်ဆွဲအပေါင်း
သူတော်ကောင်းတို့ ရက် (၆၀) တရားစခန်း ဝင်ရောက်အား
ထုတ်ခြင်းဖြင့် သမထ၊ ဂိပသာ တရားထူးတွေကို ပေါက်
မြောက်အောင်မြင်အောင် ပြသပေးနေသော ပုသိမ်ပြီးဖြို့နယ်

မျှတော်စား ဓမ္မရသ-စာတမိုဒ်

၂၆

ရန်ကင်းတောင်ခြေ-မှ ရန်ကင်းအေးပြီမ်းရိပ်သာသို့ အမြန်
သာလျှင် သွားကြပါတော့ . . . သွားကြပါတော့ . . . အင်မ
ဘန်မှ ထူးခြားလွန်း၍ တိက်တွန်းနေခြင်းပါ။

ဦးတင်ရည်

လယ်ဝေးပြို့

နှေး ၁၆၇-၃၀၂၈

သံသရာခါးကိုယ့်စေသော
အေးပြိုးရိပ်သဗ္ဗာများ

ယခုအပတ် တရားစခန်း ဝင်ဖြစ်ခဲ့
ပုံမှာ ထူးခြားသော နိမိတ်ထူးဖြင့် စခဲ့သ
ဖြင့် အတွေ့အကြေား တင်ပြရာတွင် မှတ်
တမ်းတင် ဖြစ်စေရန် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
တင်ပြခွင့်ပြုစေချင်ပါသည်။

အမိန္ဒာနီအေးပြိုးခြင်း

၂၀၀၆-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထဲတွင် အမိန္ဒာနီတစ်ခု တင်ခဲ့
ပါသည်။ ဝါဆိုလပြည့်နော်အတွင်း အမိန္ဒာနီအောင်မြင်ရပါလို
၏။ နောက်မည်သည့် သီလများ ဆောက်တည်ပါမည်။ မြေပေါင်း
တောရဆရာတော်ကြီး၏ သာဝကမှန်ပါလျှင် တရားအားထုတ်
ချိန် ရောက်ပြုဖြစ်ပါက အမိန္ဒာနီအောင်ပြီး တရားစခန်း ဝင်
ရောက်နိုင်ရပါလို၏-ဟုဆိုကာ ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုများအား
တိုင်တည်၍ သစ္စာဆိုလိုက်ရာ နေပူးပူးအိုန် မိုးတွင်းမဟုတ်ဘဲ
မိုးကြီးတွေက ပြင်းထန်စွာပစ်ပြီး မိုးရွာအုခဲ့ပါသည်။

အမိန္ဒာနီသီလများ (၆)လလုံး ဆောက်တည်ခဲ့ရာ စွန်းလ
(၁၆)ရက်နော်တွင် ၉၀%မဖြစ်နိုင်သော အမိန္ဒာနီကိစ္စအောင်
မြင်ပြီး မိမိခေါင်းပေါ်ရှိသော ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုးတစ်ခု ပေါ်သွားကာ

ယခုကဲ့သို့ တရားစခန်းအား ကြောင့်ကြကင်းစွာ ဝင်ရောက်
အားထုတ်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သီကြားပေးသောဆေး၊ သမားပေးသောဆေး၊ တရားပေးသောဆေး

(၆)လတိုင် ကြိုတင်သီလ ဆောက်တည်ခဲ့၍လူမသိပါ။
စခန်းဝင်ရှု ဂုဏ်တော်ပွားသည်နှင့် နိမိတ်များ ရခဲ့ပါသည်။

စခန်းစသည်မှ (၄)ရက်အတွင်း ပံ့ချုပ်ဆီ(၁)ဗူး ကုန်
အောင် ညောင်းခဲ့သော အညာင်ရောဂါဌာ (13-7-2006)နေ့
ခင်၊ (၂)နာရီတွင် မခံမပဲရနိုင်ဖြစ်လာ၍ သာသနာစောင့်နတ်
မင်းများအား တိုင်တည်အကွဲအညီတောင်းရာ ချက်ချင်းယူပစ်
သလို ပျောက်သွားခဲ့ပါတော့သည်။ သီကြားပေးသော အစွမ်း
ဟု မှတ်တမ်းတင်မိပါ၏။

ပါးဖောက်၊ နားဖောက်နှင့် လျှော့စားဖြတ်စား သိန်းစာ
တွင် နိမိတ်ဖြင့် ကုသလိုက်ရာ ယခုအချိန်ထိ ဆေးမသုံးရတော့
ပဲ အမြစ်ပြတ် ပျောက်သွားပါသည်။ တရားပေးသော ဆေးအ
စွမ်းပါတကား။

နိမိတ်ဖြင့် ဘျားခဲ့ ဖူးမယ်

နိမိတ်ကို အနီး၊ အဝေး၊ အကြီး၊ အသေး စေလိုရာစေ
လွှဲတိနိုင်သောအခါ မြန်မာပြည်ဘုရားစုံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဘုရားများ၊
နတ်ပြည်စွဲဇာမကိုဘုရား၊ သုဓမ္မဘရပ်၊ ဝေယန္တာပိမာန်၊ က

သစ်ပင်၊ ပြော့ပြည့်စုသေတော်၊ နဂါးပြည့်၊ ငရဲပြည့်၊ မြောက်
ကျွန်း(ပဒေသာပင်)စသည်တို့အား ဖူးစေပါသည်။

ဒေသနာတော်တွင် နေမိမင်းကဲ့သို့ ဘုန်းရှင်ကံရှင်ပုဂ္ဂိုလ်
များသာ ရောက်နိုင်တွေ့နိုင်ခဲ့သော နေရာများသို့ ရိပ်သာဝင်
ယောက် ၈၀%မှာ ပီဇာမလိုပဲ ဖူးခွင့်ကြံ့ခဲ့ကြသည်မှာ ကိုယ်တွေ့
ပြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား၏စွဲယ်တော်၊ ဆံတော်၊ ဗွေးရှင်တော်နှင့်
မင်းမြောက်တန်ဆာ ငါးပါးတို့အား အနီးကပ်ဖူးနိုင်ဖို့ စိတ်ကုံး
တော် မကုံးမိပါ။ ယခုတရားအစွမ်းပြင် ဖူးနိုင်ခဲ့ပါပြီ။ လူဖြစ်
ကျွေးနှစ်ခဲ့ပါပြီ။ ဆရာတော်ကြီးများ ကျေးဇူးပါတကား။

မြောက်ကျွန်းပဒေသာပင်မှာ ကြိုးမားသော အရိပ်
ကောင်းသည့် သစ်ပင်ကြိုးဖြစ်ပါသည်။ ဘာပစ္စည်းမှ ချိတ်မထား
ပါ။ စိတ်ညွတ်၍ အလိုနှိုရာတောင့်တွေ့ညွှေ့လိုက်ရာ ကိုင်းများ
ညွတ်ပြီး လက်ဝယ်အရောက်ပေးခဲ့သည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ငရဲပြည့်တွင် အဏာတသတ် ငရဲခံရပုံနှင့် အခြားငရဲခန်း
(၃)မျိုးခန့် လေ့လာခဲ့ပါသည်။

ဘယ်ကော်သပ်၊ ဘယ်ကော်သေမပ်၊ ဘယ်ကြံ့ချားပပ်

ပြော့ပြည့် စုသေတော်တွင် အတိတ်၊ ပစ္စာပြန်၊ အနာ
ကတ်ကြေးမှု (၃)ချုပ်ကို ကြည့်ခဲ့ရာ-အတိတ် (၆)ဘဝ၊ ယခုဘဝ
နှင့် အနာဂတ် (၃)ဘဝကို မြင်ခဲ့ရပါသည်။ ပစ္စာပရိုဟာညာကို
တွင် အတိတ် (၁၄)ဘဝအထိ ကြည့်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သံဝေဂရ

ပြီဖြစ်၍ ဆက်မကြည့်တော့ပါ။ ထူးခြားသည်မှာ နှစ်ကြိမ်တွေရ မှုသည် တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်နေခြင်းပင်။

ဂေါတမဘုရားပွင့်စဉ် ဆွမ်းလျှော့နေသော ကုလားသူငြေး ကြီး ဘဝမှစ၍ နောက်ဆုံးတော့ခို့ရဟန်းအထိ ဖြစ်ရသောဘဝ များအား ရုပ်ရော အဖြစ်အပျက်များပါ TV ကြည့်ရသလို ထင် ထင်ရှားရှား မြှင့်ရပါသည်။ ထူးခြားသည်မှာ ယခုဘဝ အသက် ကို အခေါင်းဖြင့် ပြခဲ့ပါသည်။ ဦးသိန်းလွင် အသက်(၉၃)နှစ် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်တမ်းအဖြစ် ကျွန်းဘဝများမှာ - နတ်သား(၂)ဘဝ ရှုကွ္ခိုး၊ (၁)ဘဝ၊ ရှင်ဘုရင် (၃)ဘဝ၊ မြို့စား (၁)ဘဝ၊ စစ်သူကြီး(၁)ဘဝ၊ ၆၇းသမီး (၁)ဘဝ၊ နာဂါး (၁)ဘဝ၊ သိုက်(၁) ဘဝ၊ ကြောင် (၁)ဘဝ-စသည်ဖြင့် (၁၄)ဘဝ ဖြစ်ပါသည်။

အစိုးဌာ တဲ့အေား ဥပါဒီနှင့် ကဲ့ အာဟာရရှိုံး၏ စီမံမှု ကြောင့် ကျင်လည်ရသော ဘဝများကို ကြည့်၍ သံဝေဂ ရမိပါ သည်။

အနာဂတ်ကြေးမှုပြင် မြင်ရသည်မှာ နတ်သားဘဝပြီး၊ ပြဟ္မာဘဝနှင့် ဘုရားရှင်ရွှေတွင် ရုပ်နာမ်ရှိသော အနေအထားဖြင့် မိမိရောက်ရှိနေသည်တို့ကို မြင်တွေ့မိပါသည်။

ဒီပသနာပို့ဆုံးများ

ရုပ်နာမ်တိုံး၏ မမြှော့သောဖြစ်ပျက်ကို ဦးခေါင်း၊ ဆံပင်၊ ဦးကျောက်မှစ၍ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ နားရွှေက်၊ သွေးကြောများ၊

ဘဆီပြင်၊ ဘကြောဆိုင်၊ နှလုံး၊ အဆုတ်၊ အူနှင့်ကလီစာအစာ
စုတိုက်လည်းကောင်း၊ အမိန့်စုပြီးကိုလည်းကောင်း၊ တရာစိတ္ထို
၏ ဖြစ်ပြီးယျက်နေမှုကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့ခဲ့ရသဖြင့် သူ
သဘောနှင့်သူ ဖြစ်ယျက်နေကြသော ရုပ်နာမ်မွေများသာပါ
တကား၊ ငါမဟုတ်ပါတကာဟု သိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

နောက်ပိုင်းဘဏ်စဉ်များတွင်လည်း အယျက်ကိုစာမွှုများ၊
အလင်းမွှုများ၊ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်၏ ဝေဒနာဖြစ်
ပျက်များကိုလည်းကောင်း ဤဏ်စဉ်အလိုက် တွေ့ပြင်ခဲ့ရပါ
သည်။ မိမိ၏ ခန္ဓာဇားရှုံးတည်တည် ခွဲပြေားတရားများပြ
သည်ကို တွေ့ပြင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ တခါမျှ မတွေ့ဘူးသော
နိမိတ်ထူး တရားထူး များ ဖြစ်ပါတော့သည်။

တိရိယိုဒ်အသာစုံခြားမျှများ

လွှန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းများစွာက သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်
စောင့်များ နိမိတ်ဖတ်ပြောကြားခဲ့သည်များ၊ အမိန္ဒာန(၆)လ
အတွင်း ဖတ်ခဲ့သော အိပ်ပက်များသည် အဲပြောရာကောင်း
လောက်အောင် နိမိတ်အလင်းမှ တွေ့ရသည်များနှင့် တထပ်
တည်း ကျေနေပါတော့သည်။

မည်သိပ်ဆိုစောင့်ခဲ့သော ယဉ်(၂)လသည် ကျွန်ုပ်၏ တစ်ဘဝတာ
လုံး၊ တစ်သံသရာလုံးတွင် လူဖြစ်ရကျိုး အန်ပုံးကာလ-ဟု
ဆို ရပေတော့မည်။

ဤကျေးမှုများကား - ကန့်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊
မောင်းထောင်မြောင်းတော့ရဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ ဆရာတော်

ဦးကေလာသ၊ ဦးသုမဂ္ဂလနှင့် ဆရာတိုးနီးငွေးလှိုင် အမျှေးပြုသော ရှန်ကင်းအေးငြိမ်းစိပ်သာ ထူထောင်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဆက်လက်ထိန်းသိမ်း စောင့်ရွောက်လျက်ရှိသော ဦးသိန်းအောင်၊ ဦးမြိုင်နိုင်အမျှေးပြုသော ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များ၊ ဝေယျာဝါစွဲအဖွဲ့ဝင်များ၊ အလျှောင်၊ အလျှောမများ၊ စာအုပ်လက်ဆောင်ပေးသော ညီငယ်ကိုလိုမြောက်နှင့် တရားထိုင်စဉ် အိမ်ကိုစွာတာဝန်ယူပေးသော ဇန်းသည်တို့၏ ကျေးဇူးပင် ဖြစ်ပါတော့သည်၊ ရိပ်သာတွင် နေထိုင်မှု၊ စားသောက်မှုမှုအစ ဘာမှုလိုလေသေး မရှိအောင် ပြည့်စုံပါသည်။

ကျေးဇူးဂျင်ဆပါင်၊ ကုမ္ပဏီတို့၏

ကျေးဇူး၊ ချေးသာကြပါမေး။

[1-9-06]-နေတွင် မြေအေးတော်တော်ကြီး အနာဂတ်ခု သွားပါပြီ၊ သီလယူရာတွင် မျက်ရည်လည်ပါ၏၊ ဆရာတော်ဦးကေလာသ-ဦးဆောင်သော “ရှန်ကင်းအေးငြိမ်းစိပ်သာ” ကျေးဇူးနေခဲ့သည်မှာ နောင်းလူတို့အတွက် ကဲကောင်းလေစွာ စိုင်းဝန်းသာသနာ ပြုကြပါစွာ။]

ဦးသိန်းထွင်

MYA.142535

၂၁-ကြောင်လပ်။ (၆)ထွား/ရင်း
စင်းရောင်းပြုနယ်၊ ရှန်ကုပ်၊
c/o Ph:720748

ဗြို့ဗြို့ကွဲ နှုံးတွေ့၊ ဒ္ဓါးတွေ့.

ဆရာတော်ဦးကေလာသသည် ယ
ခင်တရှိန်က ဆရာဝတီတိုင်း၊ ဝါးခယ်မဖြူ၊
ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်ဝင်း အတွင်းနှီ
အောင်ဖြင့်ဟောမိ (အရှေ့)ကျောင်းတွင်
သိတင်းသုံးတော်မူသော ချွှန်းစုဆရာ
တော် (ဘကျောင်းဆရာတော်)၏ ပြေားတော်သူဖြစ်ပြီး
ဆရာတော်ကြီးကိုအကြောင်းပြု၍ ဆရာတော် ဦးကေလာသကို
သိကျွမ်းဖူးတွေ့ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ ဆုရာတော် ဦးကေလာသကို
အကြောင်းပြု အားကိုး၍လည်း ရန်ကင်းအေး ပြိုးရိပ်သာတွင်
တရားရိပ်ခိုလှုံခွင့် ရခဲ့ပါသည်။

ကျေးဇူးရှင် ဆရာသခင်ဖြစ်တော်မူသော ဆရာတော်
ဦးကေလာသ၏ သွန်သင်ညွန့်ပြ ဆုံးမပဲပြင်မှုအောက်တွင် ကန္ဒိ
နည်း၊ မောင်းထောင်ပြောင်းတော့ရဆရတော်ဘုရားကြီး၏
နည်းနာနိသုယာအတိုင်း သမထ-စိပသုနာတရားများကို
မျက်ဝါးထင်ထင် နဖူးတွေ့၊ ဒုးတွေ့ ပြန်ပြန်းကွဲ ကျော်ကြံ ရှိမြင်
ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ဝင်ငွေအတော်အတန်ကောင်းသော ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်း၊
အောင်မြင်မှုရရှိနေ့၊ အသားကျေနေပြီဖြစ်သော မိမိ၏စိုးပွားရေး
ကို ကျော့ခိုင်း၊ မိမိကိုအားကိုးတကြီးနဲ့ စောင့်ဆိုင်းနေရှာကြ

သော လူနာတွေ၊ ပိမိအလွန်ချစ်သော သမီးကလေးကို အေတွေ
မေ့ထားခဲ့ပြီး ရန်ကင်းအေးပြိုမ်းရိပ်သာ ရက်(၆၀)တရားစခန်း
ကို ဒုတိမိတ်ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ယခင်က(၇)ရက်၊ (၁၀)ရက်၊
ရက်(၂၀)တန်သည် လူဝါတ်၊ ရဟန်းဝတ်ဖြင့် စခန်းဝင်တရား
အားထုတ်ဖူးသော်လည်း ရက်(၆၀) (၂)လကြောအောင် တခါမျှ
အားမထုတ်ဖူးခဲ့ပါ။

ပိမိစွန်လွှတ်ခဲ့သမြှေတွေကို ကာမိအောင် ရိပ်သာတွင် အ^၁
ချိန်ကုန်မခံဘဲ တရားကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် အားထုတ်မည်^၁
ဟု စိတ်ဆုံဖြတ်၍ ဗုဒ္ဓနိသာတိမှာစာ၊ သမထ အလယ်၊ ပိပသာ
နာအဆုံး အချိန်ရတိုင်း ကိုယ့်အခန်းတွင်ကိုယ် အားထုတ်ခဲ့
ပါသည်။

လူဘဝတွင် အလွန်ရခဲလှသော သမထ-ပိပသာနာ
တရားများကို ယခင်မမြင်မတွေ့ဘူးခဲ့သော တရားအသီ၊ ဉာဏ်
အသီများ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော အန္တာပတ္တာမြားပြီးကို ပိုင်ဆိုင်
သည်ထက်ပင် မြင့်မြေတ်၊ တန်ဖိုးရှိသော အတွေ့ထူး အသီထူး
များကို ရယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ပိမိကိုယ်မိမိလည်း အလွန်ကျေနပ်
အားရမိပါသည်။ ယခင်တရားအားထုတ်ခဲ့စဉ်က မရရှိ၊ မတွေ့
သိခဲ့ရသော အတွေ့အကြော်များကိုလည်း ပြောမပြတ်အောင်
တွေ့ကြောခံစားခဲ့ရပါသည်။

- (၁) စိတ်ရောက်လျှင် နိမိတ်ရောက်သည်။
- (၂) စိတ်ကြည်ရင် နိမိတ်ကြည်သည်။
- (၃) စိတ်ကြည်ရင် မြင်ကွင်းကြည်သည်။

(၄) မူရင်းကောင်းမှ မိတ္ထာကောင်းမည်။

စသည်ဖြင့် ဆရာတော် အရှင်ကေလာသ၏ ဆုံးမသွဲနဲ့
သင်မူဖြင့် မိမိနိမိတိကို ပိုလွှတ်ပြီး . . .

(၁) ရန်ကုံးတောင်း မန္တလေးတောင်း စစ်ကိုင်းတောင်
ပေါ်ရှိ ဘုရားစေတိများ။

(၂) မန္တလေးမြို့နယ်တရိုက်၊ အမရပူရမြို့နယ်တရိုက်၊
စစ်ကိုင်းမြို့နယ်တရိုက်၊ မုရွာမြို့နယ်တရိုက်။

(၃) အလောင်းတော်ကသာပ၊ ပုဂံညောင်ဦးနယ်မြေတ
ရိုက်၊ အင်းလေးဖောင်တော်ဦး၊ ရန်ကုံးမြို့တရိုက်ရှိ ဘုရားစေတိ
များနှင့် ကျိုက်ထိုးရှိုးစေတိတော် - စသည့် မြန်မာပြည်အနဲ့
ဘုရားဖူးတွက်ရပါသည်။

ထို့ပြင် . . .

(၁) အိန္ဒိယနှင့် သီဟိုင်ပြည်၌ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏
ဓာတ်တော်၊ မွေတော်၊ ဌာပနာတော်များ တည်ရှိရာ ဘုရား၊
ပုထိုးများ။

(၂) တာဝတ်သာ၌ရှိသော စူးစွာမဏိစေတိ (စွယ်တော်)
ပယ်လယ်ကသစ်ပင်၊ ပဏ္ဍာကမ္မလာ မြေကျောက်များ၊ သုဓမ္မရေပိ
နှင့် ဝေယွှေ့ခဗျာမှန်။

(၃) အကနိုင် မြဟ္မာ့ပြည်၌ရှိသော ခုသာစေတိ (ဝတ်
လဲတော်)စေတိ။

(၄) ဘောဂဝတ် နဂါးပြည်၌ စွယ်တော်၊ ဓာတ်တော်
ဌာပနာတော်များ။

(၅) ဓမ္မက်ကျွန်းရှိ ဓမ္မက်ကျွန်းသူ၊ ဓမ္မက်ကျွန်းသား အပေါင်းတို့၏ လူနေမှု-စသည်ဖြင့် ဘုရား၊ စေတီ၊ အဆောက် အဦးများနှင့်တက္က အတွင်းရှိ ဓမ္မတော်၊ ဓမ္မတော် ဌာပနာ တော်များ အရောင်အရောက်များကိုပါ တစ်ထိုင်တည်း နေမပူး မိုးမထိဘဲ ဖူးတွေ့ဖြင့်ခဲ့ရပါသည်။

မိမိ အလွန်အားရကျေနပ်မိသော အပိုင်းမှာ ဝိပဿနာ အတွေ့အကြံ ဖြစ်ပါသည်။ လာတွန်းကလည်း ဝိပဿနာပိုင်း ကို ပို့ချုပ်အလေးပေး ကျင့်ကြော်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။ ဝိပဿနာ မရောက်ခင် ကျွန်းမာရေအတွက် အရေးပါသော . . .

(၁) တတိယနည်း၊ (၂)-တောင်ဇောက်စသည်)

(၂) ပါးထွက်၊ နားထွက်

(၃) လျှိုးစား-ဖြတ်စား လေ့ကျင့်ခန်းများ အရေးပါပို့ ကိုလည်း သိခဲ့ရပါသည်။

“ပေါ်ရာ၊ ပေါ်ရာ ရှုမှတ်တာ (ကြည့်တာ)ကို ဝိပဿနာ”
 လို့ ဆရာနတ်၌ီးကေလာသက သွေ့နှင့်ဆုံးမတဲ့အပြင်၊ မိမိ ၅၇ စိတ်ကလေးကို နှာသီးဝမှုနေ ရင်ဝ (ရင်ညွှန်)လို့ ပြောင်း ရှုရပါသည်။ မိမိ၏စိတ်ကို ရင်ဝ (ရင်ညွှန်)၌ထားလျက် “ရုပ်၊ ရုပ်၊ ရုပ်” တဖန် “သိသည်၊ သိသည်” ထိုနောက် “အနိစ္စ၊ အနိစ္စ၊ အနိစ္စ” စသည်ဖြင့် ပွားများရပါသည်။

ရင်ဝလို့ စိတ်ကို ပြောင်းရှုသည်နှင့် တပြီးစောင်နက် မိမိ၏ ရင်ဝ၌ (STHETHOS COPE) နားကြိုင်နှင့်ထောက်ပြီး နား ထောင်သကဲ့သို့ “ဒုတိ၊ ဒုတိ၊ ဒုတိ” ဟု ခံစား ကြားသိရပါသည်။

ထိန္ဒေက "ခုတ်, ခုတ်" ဟု တစ်ချက်ခြင်း ခုန်နေရာက နှစ်သံ (နှစ်ချက်)စီ "ခုတ်, ခုတ်" "ခုတ်, ခုတ်" ဟု ပိုသစ္စာ ဂျွဲပြားလာပါသည်။ နှစ်သံကွဲရာတွင် ပထမ "ခုတ်" သံက ပိုကျယ်ပြီးတော့ ခုတ်ယူ "ခုတ်" သံက နည်းနည်းတိုးပါသည်။ ရင်ဝါးကို ပါးနှင့်ခွဲပြီး နှစ်ခြင်းဖြေသလို မိမိ၏ နှလုံးသားကြော်သားများ (CARDIAC MUSCLES), နှလုံးအတွင်းရှိ အခန်းများ (CARDIAC VALVES), လှုပ်ရှုံးဖွင့်ပိတ်နေပုံကို တော့တော့ မြင်တွေ့ရပါသည်။

ဦးခေါင်းဘက်ကို သွေးစီးသွားပုံ လက်မောင်းကို သွေးစီးသွားပုံ၊ ခန္ဓာကိုယ် အလယ်ပိုင်းနှင့် အောက်ပိုင်းသို့ သွေးစီးဝင်လည်ပတ်ပုံကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရပါသည်။ မိမိရင်ခေါင်းတွင်ရှိ အဆုတ်များ (LUNGS), ဝစ်ခေါင်းအတွင်းရှိ အစာဆိမ် (STOMACH), အူမကြီး (LARGE INTESTINE), အူသိမ် (SMALL INTESTINE)စသည်တို့ကို လက်ရှိမှုလအနေအထားအတိုင်း (IN VIVO) သွေးသံရဲ့၊ အရိအခွဲ တို့စိုး (SECRECTIONS) သွေးကြောတခုန်ခုန် (PULSATIIONS)ဖြင့် အုံပြုဘန်း မြင်တွေ့ရပါသည်။

"ကြည့်တိုင်းမြင် ရွှေတိုင်းပွဲက်" တကိုယ်လုံးတုန် ထက်အောက်စုန်၊ အကုန်ဖြန်ကြည်ပါ" လို့ ဆရာတော်ဦးကေလာသမိန့်မှုသည့်အတိုင်း တကိုယ်လုံးကို ဉာဏ်ဖြင့် ဖြန်ကြည့်ရာများမိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ် (ကိုယ်ပွား)ကို မိမိရွှေ့များ တွေ့ရပြီး အရေးခွဲတွေ့အရည်ပျော်ကျ၊ အကြောတွေ့အသားတွေကို သွေးရဲ့

နဲ့ တဖြည်းဖြည်း ပြတ်ကျေ ပျက်ကျသွားတာတွေ အနိစိစာကျန် ပြီး အဲဒီအနိစာလည်း ဝန်းကနဲ့ပြုကျ၊ ပျက်စီးသွားတာတွေ ကို ခန္ဓာပေါ (ANATOMY) သင်တန်းပြတာထက်ပင် ရှင်းလင်းပြတ်သားတာတွေကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လက်တွေ သိခဲ့ရပါသည်။

“မိမိဆေးပညာသင်တန်းတုန်းက စာတွေအသိနဲ့ အခုက္ခဏာရှုရင်း လက်တွေအသိနဲ့ ကျွဲ့ပြားခြားနားတာတွေကိုလည်း တွေ့သိခဲ့ရပါသည်။

(၁) ဆေးကျောင်းမှာ သင်ခဲ့တုန်းက “ဦးန္တာက်က သိတာ ဦးန္တာက်က လွှဲခွဲ့ကိုယ်ရဲ့ ထိန်းချုပ်ရာပင်မ (ပဟို) ဌာနချုပ်” လို သိခဲ့ရတာ အခု တရားရှုမှုတ်တော့ “မိမိ၏စိတ် အသိစိတ်က ရင်ဝ(ရင်ညွှန်)ကသတာ “ရင်ဝနှု အသိစိတ်က သာ ခွဲ့ကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံးကို ထိန်းချုပ်ရ ဗဟိုဌာနချုပ်” ဆိတ် သိခဲ့ရပါသည်။

(J) နှလုံးမှာ အခန်းလေးနှစ်ခုနှင့် အခန်း အောက်ထပ်အခန်း
ပြိုနှစ်ခုနှင့် (TWO ATRIAL CHAMBERS, TWO VEN-
 TRICULAR CHAMBERS) လိုသင်ခဲ့ရသောလည်း လက်
 တွေ့တရားရှုမှတ်ရာမှုတော့ အဲဒီလေးခန်းအောက်မှာ နောက်
 ထပ်သွေးတစ်စက် ကျေရာနေရာကို အောက်ကခွက်ကဲ့သို့ ခံထား
 တဲ့ နေရာလေးတစ်နေရာ ထပ်တွေ့ရပါသည်။ သင်ခဲ့ရသော
 စာထဲတွင် မပါပါ။

ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု မမြဲတဲ့ အနိဂုံ၊ ဆင်းရတဲ့ခုက္ခ၊ အစိုးမရတဲ့ အနတ္ထတရားတွေကို စာသီမဟုတ်ဘဲ တကယ် ပိမိရဲ့ ခန္ဓာတ္ထာ အဟူတ်အမှန် ဉာဏ်နှင့်တက္ခ သိရတဲ့ ပြန်းပြန်းကဲ့ ဝိပဿာ နာပါ။ နှုတ်ဖြင့် ရှင်းပြတာထက် လက်တွေ့ပိမိကိုယ်တိုင် တရားမှတ်မှသာ နားလည်း သဘောပေါက်နှင့်တယ်ဆိုတာ ပြောဖို့ အထူးမလိုအပ်ပါ။ “အဟိပသိကော” တကယ်လာရောက်တရားထိုင် ရှုမှတ်ကြည့်ပါလို ကိုယ်ချင်းစာတရားဖြင့် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

သဒ္ဓရိခိုပ်သိန်း တရားမရိုး အေးပြိုမီရိပါသာ။
သူမေတ္တာကောင်မတ် တရားမှတ် ရွမ်းပတ်ကဗျာ တာသုပါသာ။

ကျေးဇူးရွှေများအား ကနိုတော်ပနီးဆင်းခြင်း

ကျေးဇူးတော်ရှင် ကနိုတော်ဘုရားကြီး။
ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တိုးဆရာတော်ဘုရားကြီး။
ကျေးဇူးတော်ရှင် မောင်းထောင်မြောင်းတော်ရဟနာတော်ဘုရားကြီး။
ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော် ဦးကေလာသ (သာသနစောင် ဓမ္မာစရိယ) ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ ရန်ကင်းအေးပြိုးရိုပ်သာ၊ ပုံသီမြှုံးပြို့နယ်၊ မန္တလေးတိုင်း။
ဆရာသခင်ကျေးဇူးရှင် ဦးသုမောင်လ (B.Com, M.S., Dip in English, Dip in Buddhism)

ကျော်လွှာတော်ရှင် ဘဘမ္မာစရိယဉ်းငြေးလိုင်

ဂနိုဒ်းအေးဌာနီးရှိမ်သာကျော်လွှားခုပါယား

- * ဦးသိန်းအောင် + ဒေါ်ဆွဲဆွဲဝင်း (ကျောင်းဒါယာ၊ ဒါယိကာမ)
- * ဦးမြိုင်နိုင် (အတွင်းရေးမျှော်)
- * ဒေါ်မြေဟန် (အဖွဲ့ဝင်)
- * ဒေါ်မြေစန်း (စာရင်းစစ်)
- * ဦးအေးကို (အဖွဲ့ဝင်)
- * ဦးပြီး (ရိပ်သာတာဝန်ခံ)
- * ဦးပင်းဂွင် (စာရေးကြီး)
- * ရိပ်သာ ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့
- * ရိပ်သာစားဖို့ချောင် ဝေယျာဝစ္စအဖွဲ့

ဒေါ်တာဦးအောင်သူ
ကျော်လွှားခုပါယာ
အရာဝတီဝိုင်း

လက်တွေ့ဓမ္မရသကိုခံစားခြင်း

ဘဂ္ဂိုလ်-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်
 (၁)ရက်နေ့မှ စတင်၍ တရားခေါ်း ဝင်
 ရောက်ခဲ့သည်။ ရှိခိုးနည်းမှစ၍ အကြော်
 ကျကျ သင်ကြားပေးပါသည်။ တရားထိုင်
 သည့်အခါတိုင်း မျက်နှာကို ပုဂ္ဂိုလ်မှ
 ဟရာတော်မှ မိန့်ပါသည်။

ပီမို၏စိတ်ထဲတွင် ပုဂ္ဂိုလ်-ဆိပါလား၊ ဘယ်လိုပါ
 လိမ့်ဟု စိတ်ကူး၍မျှမဆုံးမိ ဆရာတော်က “ဦးဇုံးတို့ တုန်း
 ကလည်း ဒီလိုပါပဲ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှုပါသော့ ဘယ်လိုပါလိမ့်-လို့
 ထင်မိပါတယ်” ပုဂ္ဂိုလ်မီးသားလိုက်ပါဟု မိန့်ပါသည်။

မျက်စိဖွင့်ကြည့်မှာ စိုးရိမ်လို့ ဖြစ်မှာပါဟု စိတ်တွင်မှတ်
 သားထားပါသည်။ အာနာပါနအော်း (၅)ရက်လောက်ရောက်
 လို့ ဟိုကဖြိုးဖြိုးဖြောက်ဖြောက်၊ ဒီကဖြိုးဖြိုးဖြောက်ဖြောက် အ
 လင်းနိမိတ်လေးတွေ ရောာမှ အပြင်အလင်းရောင်နဲ့ နိမိတ်အ
 လင်းရောင် ကွဲပြားအောင်ပါလားလို့ ထပ်မံမှတ်သားထားမိပါ
 သည်။

နောက်ထပ်တစ်ပတ်လောက်အကြား နိမိတ်ကလည်း
 ကြည်လင်တောက်ပြီး အတန်ရင့်မှာလာတဲ့အဆိုနဲ့ မယ်လေး
 တောထဲမှာ စကြိုးလျောက်ရင်း အနားကယောကိုတစ်ဦးကို “နို

မိတ်များ လင်းလင်းလက်လက် မြင်ရပါပြီလား"လို့ မေးကြည့်တော့ မြင်ရပါတယ်များ ဝင်းလက်နေအောင် မြင်ရပါတယ်-လို့ သူက ပြန်ဖြေပါတယ်။

ဘယ်ကမြင်ရတာတဲ့မေးတော့ မျက်စိက မြင်ရတာပါ များ-လို့ ပြောပါတယ်။ သေသေချာချာ စဉ်းစားပြောတာပါ ယောဂါကြီးရာ ခင်များများ မျက်စိမိတ်ထားတဲ့အပြင် ပုဂ္ဂိုလ်စီးထားသေးမဟုတ်လား-လို့ မေးမေးပြောပြော ပြောလိုက်တော့ မှ ဟုတ်ပါရဲ့များလို့ သူကဝန်ခံပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်စီးခိုင်းတာဟာ မနောအာရုံက မြင်နေရတာပါလားလို့ သိအောင်စီးခိုင်းတာ ဖြစ်မှာပါ-ဟု ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကောက်ချက်ချမိပါတယ်။

နိမိတ်ကို မိမိရှေ့က နဲ့ရဲ့ဆီသို့ပဲ့တဲ့ သာန်းစာများ မပိုတတ် ခင်ကတော့ လူပါရွှေကို ကိုင်းကိုင်းပြီး ပါသွားတာပေါ့။ နောက်တော့လည်း နိမိတ်ရောက်တာနဲ့ နိမိတ်ကရောက်ပြီး အဆင်ပြေ သွားပါတယ်။ အစွမ်းခုံးအခန်းက နဲ့ရကို ပို့ပဲ့အခါ အုံအားသင့် ခဲ့ရပါတယ်။ နဲ့ရကို နိမိတ်ရောက်လိုက်တာနဲ့ အဲဒီနဲ့ရကြီးကို လင်းထိန်နေအောင် မြင်ရတယ်။

ဒါတင်မကဘူး (၁၅)မိတာလောက်အကွာ နဲ့ကြီးဟာ ကင်မရာများ၊ မှန်တိလွှားများတွင် တပ်ဆင်ထားသည့် စွမ်း(၆) (ZOOM) ဖြင့်ဆွဲ၍ ကြည့်လိုက်သလို မျက်စိရှေ့ကို ရိပ်ကနဲ့ထင်ထင်ရှားရားရား ရောက်လာပါတယ်။ ကြည့်ပြီးအားရလို့ နိမိတ်ကို ပြန်သိမ်းတဲ့အခါ နိမိတ်ကကျွန်နေခဲ့ပြီး နဲ့ကြီးကခွဲပြီး ထွက်သွားတာ တွေ့မြင်ရပါတယ်။ ဆန်းကြယ်တဲ့ သဘောတွေပေါ့။

ဘုရားဖူးကဏ္ဍမှာလည်း ဘုရားစုံဖူးတွေ၊ ရပါတယ်။
ကောင်းထက္ကဘုရား၊ ရန်ကင်းတောင်ပေါ်က ဘုရားတွေ မနဲ့
ဖြို့တွင်းက ဘုရားတွေ မြန်မာပြည်အနဲ့ဘုရားတွေ၊ အီန္ဒိယ,
သီရိလက်ဘနိုင်ငဲ့က ဘုရားတွေ လူကိုယ်တိုင်ရောက်သွားသလို
ဖူးရပါတယ်။ နတ်ပြည်၊ မြဟ္မာပြည်၊ နဂါးပြည်က စွယ်တော်ပါ
မကျွန် ဖူးမြင်ကန်တော့ခဲ့ရပါတယ်။

မြဟ္မာပြည် အကနိုင်းတွေ၊ အတိတ်ကြေးမှုကိုကြည့်
တော့ ဘဝဟောင်း(၅)ဘဝကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ဘီလူဗုံမ၊ လူသူ
တော်၊ မင်းသူး၊ ဘီလူဗြီး၊ လင်းနှီးလေး၊ ဘဝ(၅)ဘဝပါ။
ကိုယ်တိုင်မြင်ရတော့ မယုလိုကမဖြစ်။ သံဝေး၊ ရစရာကောင်း
ပါတယ်။ ငဲ့ပြည်ကိုတော့ မလျည့်ခဲ့ဘူး။ အနိုင်းရုံတွေ မကြည့်
ချင်လိုပါ။

ပါးတွေကို၊ နားတွေကိုအခန်းမှာလည်း မီမံခါး နိမိတ်ကို
ဘယ်မျက်စိကဝင် ညာမျက်စိကတွေကို ညာဘက်ကပြန်ဝင်
ဘယ်ဘက်ကပြန်တွေကို လုပ်ရပါတယ်။ ဖြို့တော့ ပါး၊ နား၊ ပုံး၊
လက်မောင်း၊ နောက်ဆုံးခြေသလုံး၊ ခြေဖိုးအထိ အပြန်ပြန်
အလှန်လှန် အကြမ်းကြမ်း အခါခါ လုပ်ရပါတယ်။ နိမိတ်ဝင်တာ၊
တွေကိုတွေကိုလည်း ထိထိမိမိကြည့်ပြီး လုပ်ပြီးတဲ့
အခါ လွှာတစ်ကိုယ်လုံး အပူတွေ တရှုန်းရှိန်းတွေကိုပြီး ပေါ့ပါး
သွားတယ်။

လိုးဘာ၊ ပြတ်ဘာ ကဏ္ဍမှာ အပေါ်ပိုင်းဖြတ်ပြီးလို့ ခဲ့
လည်အရောက် ပြန်ကြည့်တဲ့အခါ အောက်ပိုင်းက ပကတိ ခဲ့

ဘယက်မှာ ဘာမှမရှိတော့တာတွေရတယ်။ အောက်ပိုင်းပါ ဆက်ဖြတ်ပြီးအခါမျှတော့ ကိုယ်ကောင်းကြီး ပလာနထွေး ဘာမျှ မတွေ့ရတော့ဘူး။

“စ၊ မှာ ဌ်းရေဘိ” သခ်န်းဘာ တရားထိုင်တော့ တ ကိုယ်လုံးဟာ ပေါ်ပါးပြီး မိုးပျော်ဘာလုံးလို ဟိုယိမ်းဒီယိမ်းနဲ့ အပေါ်ကို တက်မလိုလို ဖြစ်နေတယ်။ သတိကပ်ပြီး ဆက်ထိုင် တယ်။ အနိုင်တွေ၊ အကြောတွေ ပေါ့ခွေချင်သလို ဖြစ်လာ တယ်။ တရားပြုတ်လိုက်တော့ အချိန်က တစ်နာရီကျော် ကြော သွားပြီ။ ထိုင်လျက်က နဲ့မဲ့နဲ့ ကုတင်ကြမ်းပြင် မိတ်ဆက်နေ တာ တွေရတယ်။

သမထ-အခန်းဖြေတော့ ဝိပဿနာခန်း ရောက်ပါတယ်။ ရွှေပပရိုဂ္ဂဟာ-မှာ ရုပ်ကိုရုပ်မှန်း ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သီမြင်ရှုံးပွားနိုင်သ လို နာပိုကိုလည်း ခွဲခွဲခြားပြီး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သီမြင်ရှုံးပွားနိုင် ခဲ့ပါတယ်။ ပစ္စယပရိုဂ္ဂဟာ-ရောက်တော့ နောက်ထပ်အတိတ် ဘဝ(၅)ဘဝ ထပ်ပြီးတွေရတယ်။ သမင်စိုကြီးဘဝ၊ လူပေလူ တေဘဝ၊ ရှုံးဘဝ၊ ကျွဲဘဝ၊ ကျားဘဝ တွေရပြန်တယ်။ ကောင်းကွက်မရှိပါဘူး။ သေတော့လည်း ဥပဇ္ဇာက ကနဲ့သေ ရတာများတယ်။ ဘဝတွေဟာ ကြောက်စရာ ကောင်းလှပါ တယ်။

သမ္မသနဉာဏ်စဉ်ရောက်တော့ ရုပ်နာမ်တို့ရဲ့ မဖြီတဲ့ သဘောကို ပိုပိုပြင်ပြင် ရှုမြင်သိရှိရပါတယ်။ နောက်တော့- ရုပ်နာမ် ဖြစ်လာတာတွေ ယူက်သွားတာတွေကို TV- မှန်သား ပြင်ပေါ် ကြည့်နေရသလို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရှင်းရှင်း လင်း လင်း ရှုံးသိရှိနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီ(၂)လတာ အားထုတ်ရတေသာကပ်ကမ္မာနဲ့ချီဖြီး ဘဝ
တွေကို ကြုံစေ၊ နည်းစေ-မပ်လို ယုံကြည်မိတယ်။ ဆက်လက်
အားထုတ်မယ်ဆုံးရင်လည်း နိဗ္ဗာနဲ့ တပြီးပြီး နီးသည်ထက်
နီးလာမှာ အမှန်ပါပဲ။

မောင်းထောင်မြေဇ်းတောရ ဆရာတော်ဘရားကြီး
ဦးထိပ်ထားလျက် ကမ္မာနာစရိယ ရန်ကင်းအေးပြို့မိုင်သာ
ဆရာတော်ဦးကေလာသ-တိုအား ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် အကြံ့ပဲ
ကြို့ဦးတော်တင် နှီးခိုးကန်တော့ပါတယ်။

ဆွမ်းအလျှောင်များနှင့် ဂေါပကအဖွဲ့၊ ဝေယာဝစ္စအဖွဲ့
သား အားလုံးကိုလည်း အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ဦးဟောပြို့

(အကောက်ခွန်မျှပြို့သူ)

အမှတ် - ၁၀၂- ရာလင်း

၃၅ × ၃၆ လမ်းကြေား ပျက်ပါးရို

ပန္တလေးပြို့။

ဗုဒ္ဓံ - ၁၂- ၃၂၂၇၆

ရှားကျော်များ

ဒေါက်တာ-အောင်ဇော်မြှင့်

[ဟောင်တောင်ပြောင်းတောရ ဆရာတော်
ဘုရားနှင့် ရန်ကင်းအေးပြီးရိပ်သာ ကမ္မာဌာနာ
စရိယဆရာတော် ဦးကေလာသတိုက် ကျေးဇူး
ဂုဏ်ကို ရည်ကာ ဤအောင်းပါးဖြင့် ပုံလောပါ
သည်ဘုရား]

ကန္ဒိပဋိပဋိနည်းကို ထိန်းထိပ်းစောင့်ရောက်တော်မှု
ပြီး ပြန်လည်သင်ကြားပေးတော်မှုသော မောင်းတောင်မြောင်း
တောရဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ကျေးဇူးကား ကြီးမားလျှပါ
သည်။ ကျွန်ုတ်သည် ရန်ကင်းအေးပြီးရိပ်သာသို့ ၁၃၆၆-
ခု တပေါင်းလဆန်း(၁၄)ရက်နေ့တွင် အခေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်လေး
လေးမင်း၏ ကူညီမှုကြောင့် ရောက်နှိပြီး စတင်တရားအား
ထုတ်ခဲ့ပါသည်။

သန္တာကိုယ်များ

ရွှေမှတ်၍ သမဂ္ဂအား ကောင်းလာသောအခါ နိမိတ်ဖြင့်
(7. 4. 2005) နေ့မှစ၍ မြန်မာပြည်တွင်း ဘုရားဖူးရင်း ပြင်ပ

ရှုခင်းများပါတွဲ၍တွေ့မြင်ရသောအခါ အံသူမှု၊ ဝမ်းသာမှုနှင့် အတူ သဒ္ဓါတ်ရားများ တိုးပွားခဲ့ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား စမ္ပ စကြောဟောကြားရာတွေ့နသို့ ဘုရားဖွဲ့ရာ သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရား ပွဲပတိဂါးဦးအား တရားဟောနေပုံကို ဖူးရပါ သည်။ သိဟိုင် (သိရိလက္ဌာရီ) မြတ်စွာဘုရား၏ စွယ်တော် ထူပါရှုမေတိ ဌာပနာရှိညွှန်ဖွှုတော်၊ မဟာဓာတ်ဌာပနာရှိ နဖူး သင်းကျစ်တော် ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြှုပ်နေသော ဗောတော် စသည်တို့ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖူးတွေ့ရသောအခါ ဝမ်းသာ ပိတ်နှင့်အတူ သဒ္ဓါတ်ရားများ တိုးပွားခဲ့ရပါသည်။

(14.4.2005)နေ့မှစ၍ တာဝတီသာရီ ရွှေ့မဏီဖေတိ တော်နှင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော် စွယ်တော် ဗောတော်များ ပဏ္ဍာကမ္မလာ မြကောက်ဖြား ပင်လယ်ကသစ်ပင် သုခမ္မာရပါ၊ ဝေယော် နတ်နန်းတို့ကို ဖူးဖြေားခဲ့ရပါသည်။ မြကောက်ဖြားပေါ် မြတ်စွာဘုရားနတ်၊ မြဟ္မာများကို အဘိဓမ္မာတရား ဟော နေပုံကိုယ်ရင်း မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်နှာတော်ကို သေသေချာ ချာဖူးမြင်ရတော့ ပိတ်များ တဖူးဖူးဖြစ်ကာ သဒ္ဓါတ်ရားများ ထပ်မံတိုးခဲ့ရပါသည်။

(18.4.2005)နေ့တွင် မြဟ္မာမြှုပ်ည့် အကနိုင်ဘုရိုး ဒုသေ စေတိကို ဖူးဖြေားရာ မြဟ္မာကြီးတစ်ပါးက ဝတ်လတော်အကျိုးနှင့် လုချည်တို့ကို ဖြန်ပြပေးပါသည်။ သန်လျက်၊ ခြေနှင့်၊ လက်စွာ့၊ ကြယ်သီးတို့ကိုလည်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။

(20.4.2005)နေ့တွင် နဂါးပြည်ရှိစေတိနှင့် မြတ်စွာဘုရား၏ စွယ်တော်များကို ဖူးရပါသည်။ (21. 4. 2005)နေ့တွင် ဓမ္မာက်ကျွန်းသို့ နိမိတ်လွှတ်ရာ ပအော်ပင်နှင့် ဓမ္မာက်ကျွန်းရှိ အဆောက်အအုံများ၊ ဓမ္မာက်ကျွန်းသူးများ၊ ဓမ္မာရုံးတွင် စုပေါင်းတရားထိုင်နေပုံကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော်မှ ကျွန်းမာရေးအတွက် ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေနိုင်သော နိမိတ်ဖြင့် အထက်ဖောက် စုနှစ်ဆုံးနည်းများ၊ ပါးထွက်နားထွက်နည်းများ၊ လိုးစားပြတ်စား နည်းများ၊ သင်ပြေးတော်မူပါသည်။ ယောဂါများ၊ ခံစားနေရသော ရောဂါများ ပျောက်ကင်းကြော်မှာ လက်တွေ့ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားပေးသော တရားဆေးဖြစ်ပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်မှ ရောဂါဝေဒနာသာမက ကိုလေသာ ရောဂါကိုပါ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ကျွန်းတော်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အမြတ်ဆုံး ရတနာများ၊ ဓမ္မတော်များ၊ ဓမ္မတော်များ၊ ရွှေ့ဗျာမဏီစေတိ၊ ဒုသာမဏီစေတိ တို့ကို ဖူးပြောရင် သခြားထက်သဖြင့် ပိုမိုလေးလေးစား ရှုံးမှတ်၍ သမာဓိပါ တိုးတက်ခဲ့ရပါသည်။ ဂိပသုနာရှုံးသောအခါများစွာ အထောက်အကူ ရဲ့ပါသည်။

ပညာ၏းသောမှုမှုတို့၏အား-

ကာနိုဒ်နည်းဖြင့် ဂိပသုနာရှုံးသော အခါတွင် လွယ်ကူ၍ ခနီရောက်ကြောင်း သိမြင်လာပါသည်။ ရှုံးကွက်အလိုက် မိမိ၏

နိမိတ်တွင် သက်ဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာများကို ဖန်သားပြင် ပေါ်တွင် မြင်ရသကဲ့သို့ မြင်တွေ့ရပါသည်။ မိမိက မကြည့်လို လျှင်လည်း ရပါသည်။ အရှုခံအာရုံတွင် နှလုံးသွင်းမှတ် နေရာ သာ့ဖြစ်ပါသည်။ ခံရခက်သည့် နာကျင်သည့် ရောဂါများကို မိမိ၏သမာဓိအားပြင် ကောင်းစွာ ရင်ဆိုင်နိုင်ရှုသာမက ဝေဒနာ ၏ သဘောကိုလည်း သိမြင်နိုင်ပါသည်။

မိမိ၏ရင်ချုပ် ဟာယဝတ္ထု၌ စီတိစိက်ပြီး ရုပ်... ရုပ်... ရုပ်ဟူမှတ်နေရှုနှင့် မိမိ၏ ကော်မီးကိုစတင် တွေ့ရပါသည်။ ထိုနောက် အဆုတ်နှင့် နှလုံးတို့ပေါ်လာပြီး နိမိတ်မှ နှလုံးအတွင်းသို့ဝင်သွားပြီး သွေးဝင်ခန်း၊ သွေးလွှတ်ခန်း၊ ယင်းတို့အကြေားရှိ အဆိုရှင်များ နှလုံးအတွင်း သွေးဝင်ပုံ၊ သွေးညွှန်ထုတ်ပုံအထိ မြင်ခဲ့ရပါသည်။

အဆုတ်နှင့်လေပြန်များ ဖြာတွက်နေပုံ၊ ပိုက်အတွင်းမှ အသည်း၊ အူ၊ အူမှုပြီးသသည့် ကလီစာများ မြင်တွေ့ခဲ့ရပါ သည်။ နိမိတ်မှ မျက်စိနား၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်စသည့်ခွါရ (ခြ)ပေါက် အကုန်လုံးတွင်းသို့ဝင်ပြီး ကိုယ်တွင်းသို့ မှန်ပြောင်း ဖြင့် ကြည့်နေသလိုပြုသပါသည်။ ပါးစပ်မှဝင်ပြီး အစာအီမဲ အူ၊ အစာဟောင်းအီမဲ၊ အစာဟောင်းနှင့်အတူ ပိုးမွားများထိ မြင်ရပါသည်။

မိမိပေါင်ရင်းမှ ဝေဒနာကို စိုက်ရှုရင်း ပေါင်၏ထက်ပိုင်း ပြတ်ပုံ၊ အနိုး၊ အကြေား၊ အသားတို့ကို တွေ့ပြင်ရပါသည်။ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ် အနိုးစုံပုံနှင့် ကလလရေကြည်မှစ၍ သန္ဓာသား

ကြီးထွားပုံကိုလည်း တစ်ခုပြီးတစ်ခု တွေ့မြင်ရပါသည်။

နာမ်ကိုသိမ်းဆည်းသောအခါ နာမ်တရား၏ပေါ်ပါး သွက်လက်ပုံ၊ ကိုင်းညွတ်တတ်ပုံ၊ ဝေဒနာအပေါ် ဝေဒနာတ ခြော၊ သိမြင်တာတခြားစသည်တို့ကို သိမြင်မှတ်သားရပါသည်။

ပစ္စယပရရှိဟပိုင်း ရွှေသောအခါ ပိမိ၏ အတိတ်ဘဝ ဖြစ်စဉ် - ငါး ၂ ဘဝ၊ ပိကျောင်းဘဝ၊ ၁။၊ လိပ်၊ နွား၊ သမင်၊ ရှေးမြှို့ဟောင်းရဲ့တိုက်ထဲမှ အဖိုးသားဘဝ၊ စေတီဘောင့် နတ် ဘဝ၊ ထိုဘဝ၌ ဆင်းတုတော်ကြီးကြီးရှေ့၊ ထိုင်၍ဆုတောင်း နေပုံတို့ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ သံဝေဂများစွာရခဲ့ပါသည်။ တရားထိုင်တိုင်းမြင်တွေ့နေရာ နောက်ပိုင်း တိရဇ္ဇာန်များက ပိမိကို မျက်လုံးလည်းကြော်းများဖြင့် စိုက်စိုက်ကြည့်သွားပါသည်။

လက်ရှိဘဝ၏ အတိတ်ဖြစ်စဉ်တွင် ငယ်ဘဝမှုစဉ် လက်ရှိ ရန်ကင်းအေးပြီးရိပ်သွေ့၌ တရားထိုင်နေရှိနိုင် အထိ ဖြတ်သန်းခဲ့သည်များကိုလည်း မြင်တွေ့ရပါသည်။

သမ္မသနည်းကိုစဉ်ပိုင်း ရွှေသောအခါ နိမိတ်သည် မျက်စီ အတွင်းပိုင်းသို့ ဝင်သွားပြီး တဖွားမွားပေါ်လိုက် ပျောက်လိုက် ဖြစ်နေသော မြင်လွှာအကြည်ပြင်ကို ပြပါသည်။ ပေါင်မှ ထုံကျင် ကိုက်ခဲ့သော ဝေဒနာ ဖြစ်လာသောအခါ တစ်ကိုယ်လုံး ဖြန့်မှတ်၊ ပါသည်။ ကိုယ်ပေါ်မှ ယားယံမှု၊ စူးခန့်ဖြစ်မှုတို့ကို စ လယ် ဆုံးကြည့်ရင်း မျက်နှာ၊ လည်ပင်းနှင့် ရင်ဘတ်အပေါ်ပိုင်းတွင် ယားအုံကဲ့သို့ ခန္ဓာတွင် ဖြစ်၊ မျက် ခံစားရပါသည်။

ဥဒယ္မ္မယဉ်ကိုလိုင်းတွင် ရင်ချိုင့်ကို စိုက်မှတ်ရင်း ဟာဒ
ယဝတ္ထု၏လှုပ်ရှုးမှုသည် ပုံမှန်အတိုင်းဖြစ်လိုက်၊ မြန်လာလိုက်၊
ထင်ထင်ရှုးရှုး မြန်လာလိုက် တစ်ချက်ချင်းတစ်ချက်ချင်း ပြင်း
ပြင်းထန်ထန်လှုပ်ရှုးလိုက်၊ တစ်ခါတစ်ရုံ နဲ့ညံ့သိမ်မွေလိုက်
စသည့် ခန္ဓာ၏ မမြှုံးသဘော၊ ဆင်းရဲမှုသဘော၊ အစိုးမရသည့်
သဘောတို့ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဂိပသုနာတရားကို ရှုံးမှတ်ရင်း ရွှေ
အဝင်လမ်းကို တွေ့သောသူပမာ တစ်စိုက်မတ်မတ်နှင့် ပုံမှန်
အားထုတ်ပွဲ၏ တစ်နေ့တော့ ရွှေထဲရောက်ရမည်ဟု ယုံကြည်
ပါသည်။

ရန်ကင်းအေးပြိုးရိပ်သာတွင် J လနီးပါးခန့်၊ သမထ
ဂိပသုနာ ဘာဝနာတရားများကို အားထုတ်ခြင်းဖြင့် ရရှိလာ
သော အတွေ့အကြုံပဟုသုတများ၊ ခိုင်ခြိုးလာသောသွို့တရား
များ၊ သမာစိတရားနှင့် ပညာတရားများသည် သံသရာ ပဲက
ယက်မှ လွတ်မြောက်ကြောင်း တန်ဖိုးဖြတ်၍မရသော အသိ
ပညာ ထူးများဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော် နှလုံးသွင်းမိပါသည်။

အောက်တာအောင်ဖော်ပြု
သာတုရာအေးခန့်
ဝန်ဆောင်း ရန်ကုန်

သရဏဏောင်းပေးသေးပန်း ထာဝရပန်းမည့်

ကျေမသူငယ်ချင်း၏ တိုက်တွန်း ခြင်းဖြင့် ဒီရန်ကင်းအေး ဌီမ်းရိပ်သာ ရက်(၆၀)တရားစခန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါ တယ်။ အားလုံးကလည်း ဆည့်ဝါယော ပွန့်စွာ ကြိုးဆိုကြပါတယ်။ စခန်းသို့ ဝင် သည်နှင့် တဖြိုင်နက် ဆရာတော်ဦးကေ လာသရဲ့ ဒိသကြည်လင်ပြတ်သားသော အသုတေသနနှင့် ပြည့်စုစွာ ဟောပြီ၊ ဆုံးမသော သာမကပုံပြင်များ၊ အလုပ်ပေး တရားများကို ကြားနာရခြင်းဖြင့် အကျိုးတရား၊ အသိတရား များကို တိုးပွားစွာဖြင့် သိခဲ့ပါတယ်။

ပုဂ္ဂိုလ်သုတေ "အရဟံ"ဂုဏ်တော်(၃)ရက်၊ မေတ္တာ ကမ္မားနှင့်တစ်ရက်၊ အသုသာကမ္မားနှင့် တစ်ရက်တို့ကို ပွားခဲ့ရ ပါတယ်။ အာနာပါန ကမ္မားနှင့် စံပြီး (၂)ရက်တွင် နိမိတ်အလင်း များကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။

ထိနိမိတ်တို့ဖြင့် အနီးအထေးပို့ ကျောင်းတွင်းဘုရားဖူး၊ မန္တလေး မြန်မာပြည်အနဲ့ ဘုရားဖူး၊ တခါနိမိတ်ကို အထေးပို့ အီနိုယာဘုရားစုံ၊ သီရိလက်ာ ဘုရားစုံဖူး၊ အထက်တာဝတီသာ စူးစွာမကိုစေတီ၊ မြေကျောက်ဖူး၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်တို့ကို ထူးခြားစွာဖူး၊ မြေဟန်ပြည် စုသာစေတီ ဘုရားကိုဖူး၊ နတ်၊

ပြဟ္မာတွေကိုလည်းတွေ့ရ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စပ် ကြေးမှ
မျှန်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ကျမရဲ့ အတိတ်ဘဝ ခြောက်ဘဝကို
မြင်သိခဲ့ရပြီး အခုပစ္စပ်မှုံးလည်း ကောင်းမှုပြုရခြင်းကို တွေ့ရ^၁
အနာဂတ် နှစ်ဘဝကိုလည်း တွေ့ရတော့ ကျမ ဒီမှာ တရားလာ
ကျင့်ရကျိုး နှစ်ပါတယ်။

ဒီနိမိတ်အလင်းနဲ့ ကျမမှာရှုတဲ့ အသည်းရောင်ရောဂါ
ဦးနာ, အစာအိမ်-စတဲ့ ရောဂါတွေကို နိမိတ်အလင်းနဲ့ ကုတာ
ပျောက်သွားပါတယ်။

ဂိပသုနာမှာ ဆရာတော် ဟောကြားသော တရားကို
သေချာစွာ ကြားနာပြီး ရွှေမှတ်ပါတယ်၊ ရွှေမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတာ
ကိုမှတ်၊ အနိုင်တွေကကိုကို အသုသတွေကနာ အကြောတွေက
အောင့်-ဖြစ်တာတွေကို လိုက်သိနေတာက နာမ်၊ တစ်ခါတစ်
ခါမှာ အသုသတွေ ကျွမ်းမတတ် ပူလောင်နေတာ ရှုပ်၊ ပူမှန်းသိ
တာ နာမ်၊ ပူတော့မယ်ဆိုရင် အရင်နေးလာတယ် ပြီး တဖြေး
ဖြေး ပူလာတယ်။

နေးတာ အစ, ပူတာ အလယ်, ပြန်အေးတာ အဆုံး
ဒါတွေဟာ ဖြစ်ခြင်း အစ, ပျက်ခြင်း အဆုံးကိုလည်းသိ၊ တရု
စပ် အကြားအလပ် မရှိ၊ ဖြစ်ပျက်နေတာ သိရပြန်တယ်။ သွေး
ကြောတွေ ခုန်နေလို့ အသားတွေ ဆက်ဆက်ပြုကျ ပျက်ဆီးတာ
မြန်းလွန်းတော့ အပျက်ကြေးသ တရစပ် တဆက်ထည်းသိတယ်။

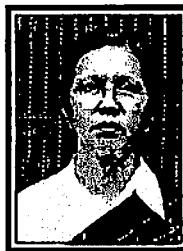
ရွှေပုံတရားကြေးမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာ၊ ဖြစ်ပျက်ကို ရှုနေတာ၊
ဝေါနာတွေကို ရှုနေခြင်းဖြင့် မပြီးဆုံးနိုင်တော့ ကြောက်၊ ပျက်

တာကို ချွေရတော့ ပျော်၊ ဒါတွေနဲ့ လွတ်မြောက်ချင်ပါတယ်-လို
ပါးစပ်နဲ့ ပြောနေရို့နဲ့ မဖြီးပါဘူး။ ကျင့်ကြောင် ပါးသွားမှာပဲရှိ
တယ်၊ ဆရာတော်က ဒီဝိပသနာဆိုတဲ့ မိုးမွေ့သန့်သန့်ကလေး
ကို ကျေမတို့ကိုပေးတော့ ဝမ်းသာဘားရယူပြီး အိမ်ကျေရင် ရေ
လောင်း၊ အပင်ရှင်အောင် စိုက်ရမယ်၊ အခုံတရားစခန်းမှာ ဘား
ထုတ်တာ ဝေးနာတွေ ပါးပြီး သိမ်မွှေ့သော ဝေးနာသာ ကျိုး
ပါတော့တယ်၊ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်။

ဆရာတော်ဦးကေလာသ၊ ဂေါပကအဖွဲ့၊ တရားစခန်း
ကို ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးကြသော ဆရာတော်ကြီး
များ၊ လူကြီးများ၊ နေ့စဉ်လူ၍ဒါန်းကြသော ဆွဲး၊ ဖျော်ရည်၊
ရေး မီးအလျှော်ရှင်များ၊ ဝယ်ယာဝစ္စအဖွဲ့၊ တာဝန်ရှိသူများ ဘား
လုံးကို ရင်ထဲက လိုက်လိုက်လှဲလှဲ အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။

ဒေါ်ခင်အေးမှု
အသက် (ဤ)နှင်း
အမှတ်(၅၄) (၇)ဘွား ယာ (၈၇)လမ်း
ကန်အောက်ရပ်ကွက်၊
ပင်လာတောင်ဗျားမြို့၊ ရန်ကုန်ပြို့

တရားရွှေဘအေးဌီးရ

အရှင်ဘရား . . .

တပည့်တော်သည် တပည့်တော်တို့
ဓမ္မဘပေသင်တန်းကျောင်းနှီး ဓမ္မမိတ်ဆွဲ
ဆရာမတစ်ဦးထံမှ ဒသုနပါရဂူကျမ်း၊ ဓမ္မ
စက္ခာကျမ်းနှင့်၊ ဓမ္မရသာဇာဇုပ်များကို ဖတ်
ချေရသောအခါ ဘရားများများခြင်း၊ ဂိပသာ
နာတရားကို တစ်ညောက်နှစ်ရက် ဖွားခြင်းတို့ကို ဖိတ်ဝင်စားမီ
ပါသည်။ ထိုကြောင်း ဤတရားစခန်းသို့ အရောက်လာရန် သဒ္ဓ
တရားဖြင့် ဖိတ်အားထက်သန့်စွာ ရောက်နိုလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တရားစခန်းဝင်ပြီး ဆရာတော်ပို့ချေသော သာန်းတများ
ကို ဖွားများသောအခါ အလင်းနိမိတ် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအလင်း
နိမိတ်ဖြင့် လျှပ်ပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ပြဟ္မာပြည်၊ နင်းပြည်တို့၏ ဘရား
များကို ဖွှေ့ချေသာ ကုသိလ်ထူးကြီးကိုလည်း ရရှိခဲ့သဖြင့် ဖော်
မပြတတ်အောင် ဝမ်းသာပိတ် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

အထူးအားဖြင့် အီနှီးယန်င်ငံရှိ ဘရားများများရာတွင်
သက်ရှိထင်ရှား မြတ်စွာဘရားသည် ပွဲဝဝိုင်းဦးအား ဓမ္မစကြား
တရားဟောကြားနေပုံ ဖွှံးတွေ့ရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရီ
နိဗ္ဗာန်စံတော်မွဲပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဖွှံးတွေ့ရသည်ကို ကြည်နဲ့
ဝမ်းသာမဆုံး ရှိခဲ့ပါသည်။

လူပြည်ရှိ ဘုရားများသာမက ငွေဘယ်လောက်ချမ်းသာ
ပါစေ သွားလိုမရသော တာဝတီသာနတ်ပြည်၊ ပြဟ္မာပြည်ရှိ
ဘုရားများကိုလည်းကောင်း အလင်းနိမိတ်ဖြင့် ဖူးခဲ့ရပြီး ပြဟ္မာ
ပြည်ရှိ အတိတ်ကြေးမှုပြင်မှ အတိတ်ဘဝကို တွေ့မြင်ပြီး သံဝေ
ကတရားလည်း ရရှိခဲ့ပါသည်။

တပည့်တော်သည် ဝိပဿနာ ရှုပွားသောအခါတွင်
လည်း တစ်ကိုယ်လုံး၌ ထိုမှု၊ ကျင်မှု၊ ယားမှု၊ စူးနေမှုလေးများ
သည် အသားနှင့်အရေတွင် အဖြစ်များသည်ကိုလည်းကောင်း၊
တောင့်တင်းမှု၊ နာကျင်မှုတို့သည် အနိုး၌အဖြစ်များပြီး အသား
၌လည်း ဖြစ်တတ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ တရွှေ့ရွှေ့နှီးနေခြင်း၊
လွှပ်နေခြင်းတို့သည် အကြော၌ ဖြစ်တတ်သည်ကိုလည်း
ကောင်း ရှုမှတ်ခဲ့ရပါသည်။

တရားရှုမှတ်သည်နှင့် တပည့်တော်သည် ဝေဒနာများ
အကေတွင်း ဖြစ်လာပါသည်။ ထိုဝေဒနာများကို ခန္ဓာကိုယ် တစ်
ခုလုံး နေရာမလပ် စကြော်မနား ခံစားသိမြင်နေရပါသည်။ စိတ်
စိုက်သော နေရာတွင် ဝေဒနာသည် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာ
ပြီး၊ ကျွန်းခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းများကိုတော့ (ခပ်ပြည်းပြည်း) ခပ်
ပါးပါးလေး ဝေဒနာများ ဖြစ်နေတာကို ခံစားနေရပါသည်။ ထို
ဖြစ်ပေါ်နေသော ဝေဒနာများသည် တစ်ခုံနှင့်တစ်ခုံနှင့် တစ်
ထိုင်နှင့်တစ်ထိုင် မတွေ့ကြပါ။

တစ်နွေး တရားရှုံးမှတ်သောအခါ တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်
တင်းကာ လုံးဝလှပ်ရှုံး၍ မရတော့ပဲဖြစ်ပြီး ကျေပြင်တစ်ခုလုံး
ဆူးစူးသလို အခံရခက်နေပါသည်၊ လှပ်လို့လည်း မရ ကုတ်
လို့လည်း မရ တရားလည်း ဖြုတ်လို့မရနဲ့ တကယ့်ကို ဆင်းရဲ
ခုက္ခ ခံစားရပါသည်။ တပည့်တော်လည်း ခုက္ခလို့ ရှုံးမှတ်သော
အခါ ပိုမိုပြင်းထန်စွာ ခံစားရပါသည်။

ဒီလို မခံစားချင်ဘဲ ခံစားနေရတာ သူ့ဟာသာဖြစ်နေတာ
အနတ္ထပါလားဟု ရှုံးမှတ်မိပါသည်၊ နောက်တဖြည့်းဖြည့်း ခန္ဓာ
ကိုယ်သည် လျော့ကျလာ၍ ကျော်စူးနေသော ဝေဒနာသည်
လည်း ပျောက်သွားပြီး အေးသောဝေဒနာကို ခံစားရပါသည်။
ထိုအချိန်တွင် တပည့်တော်သည် ခုက္ခ၊ အနတ္ထ၊ အနိစ္စတရား
ကို ထင်ရှားစွာ စိတ်ထဲစွဲဖြစ်စွာ ခံစားခဲ့ရပါသည်။

တရားရှုံးမှတ်သော အချိန်တစ်ချိန်၌ တပည့်တော်၏ ပုံး
နှစ်ဖက်သည် စ၍တောင့်တင်းပြီး လက်ဖုံးအထိ ရောက်သွားပါ
သည်။ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်သာ ကျွန်းနေပြီး လက်ချောင်းကလေး
တွေပါ ကျင်နေပါသည်။

လက်ဖျားထိပ်မှာ ပူရိန်းရှိန်လေး ဖြစ်နေတာကို ခံစားရှုံး
မှတ်ရပါသည်။ တပည့်တော်လည်း စိတ်စိုက်ပြီး ရှုံးမှတ်သော
အခါ လက်နှစ်ဖက်မရှိဘဲ တောင့်တင်းနေသော ကျင်နေသော
ပူနေသော ဝေဒနာကိုသာ ခံစားသိရှိနေရပါသည်။

တပည့်တော်လည်း ဆက်ရှုမှတ်နေသောအခါ တဖြည်း
ဖြည်း လျှော့လျှော့လာပြီး နိုင်မှုလ တရားမှတ်နေသည့် လက်
အတိုင်း ပြန်ဖြစ်နေတာကို ပြန်လည်ခံစား သိရှိခဲ့ရပါသည်
အရှင်ဘုရား။ ဤသို့ မမှတ်ဘူးသော တရားများကို ရှုမှတ်ရ^၁
သော တရား၏ အကိုးတရားများကို ရှုမှတ်သိရှိ ခံစားရသော
ကြောင့် ဝမ်းသာပါတီ ထပ်ဖြစ်ရပါသည်။

ဤသမထ-ဝိပဿနာ တရားများကို ဖော်ထုတ်၍ သင်
ကြားပြသပေးသော ကျေးဇူးတော်ရှင် မောင်းထောင်မြောင်း
တော့ရဆရာတော်ဘုရားကြီး (အဂ္ဂမဟာကမ္မာနာစရိယ)
အားလည်းကောင်း၊ ရန်ကင်းအေးပြီးရိပ်သာ၊ ကမ္မာနာစရိယ
ဆရာတော်ဦးကေလာသ (သာသနစဇမွားစရိယ) အားလည်း
ကောင်း၊ တပည့်တော် ကျွန်ုတြုပွားများ၊ အားထုတ်ခဲ့ရသော
တရားထူး၊ တရားမြတ်အား ဓမ္မပူဇာအဖြစ်ဖြင့် ရိုသေမြတ်နှီး
လက်စုံမိုး၍ ရှိနိုးကန်တော့ပါ၏ အရှင်သူမြတ်ဘုရား။

တရားစခန်း၌ အစစ်၊ အရာရာ ဂရာတစိုက် စောင့်ရှောက်
ပေးကြသော . . . ကျောင်းအကားမြို့သိန်းအောင်အားလည်း
ကောင်း၊ ဦးပြီးနှင့်တကွ ထောက်ဝါဒအဖွဲ့သူ၊ အဖွဲ့သားများအား
လည်းကောင်း၊ ပင်မဆွမ်းအလျှော့ရှင် ဦးအေးအောင် + ခေါ်စိမ်း
စိမ်း - မိသားစုနှင့် အခြားအခြားသော ဆွမ်းအလျှော့ရှင်၊ ကုသိုလ်

ရန်ကင်းအေးခြိမ်းရိပ်သာ

ရှင်အပေါင်းတို့အားလည်းကောင်း၊ အထူးကျွဲ့လွှဲတင်ပါသည်။
သာဓလည်း ခေါ်ပါသည်။ တပည့်တော် ပွားများအားထုတ်ခဲ့
သမျှသော ကုသိုလ်ကောင်းမှူ အစုစုကိုလည်း အမျှပေးဝေပါ
သည်။

အောင်ရှင်မြို့

အသက် (၅၄)နှစ်

အမှတ် - ၄၇၂ သိပ်မြှေလမ်း

ပုဂ္ဂလာတော်၏အိပ်မြို့ ရန်ကုန်မြို့

ဆရာ - ထုဒ္ဓရ-ရှင်၊ တော်သလင်းလယန်း (၁၂၃၈၃၊ တရာ်သန္တန္တး

ပန်းတိုင်ရေ့ဟန်ပြည်ပင်းမြို့.

၁၃၆၇-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလွန်း(၁၄) ရက်
နေ့၊ နေ့လယ်မှာ ရန်ကင်းအေးပြို့မြို့ပို့
သာကို ကျွန်မရောက်နှဲပါတယ်။ လပြည့်
နေ့မှာ အာရုံဆွမ်းစားပြီး ဆရာတော်
ဦးကေလာသာ ဟောကြားတော်မှုသာ
နေ့ထူးနေ့မြို့ ဝါဆိုလတရားတော်ကို
ကိုးပါးသီလ ခံယူပြီး တရားနာယူကြပါသည်။

ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှာတော့ မောင်းထောင်
မြေဇ်းတော့ရဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ပြတိဒေတိုင်း ဆရာ
တော် ဦးကေလာသထုံးမှ အလုပ်ပေးတရားများနှင့် အဆုံးအမ
ခံယူကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပြတိဒေတိုင်းကေလာသရဲ့
အဆုံးအမတွေထဲက စိတ်ကြည်လင်ရင် နိမိတ်ကြည်တယ်
ကိုယ့်လုပ်အားခ ကိုယ်ရတာ-ဆိုတဲ့ အဆုံးအမ နှစ်ခုဟာ ကျွန်း
မာတွေကို ပြီးဆုံးသည်အထိ အားတွေပါဘူး။ အားအတိုးရဆုံး
ရွှေဆောင်နှစ်ခုပါ။ စိတ်ကြည်လင်သို့မာတွေကို မေတ္တာများများ
ပွားနေရတော့ အားလုံးရဲ့ အပေါ်မှာ အနိမ့်၊ အမြင့် ကွာဟချက်
တွေ မထားဘဲ တပြေးညီလောက် ဖြစ်လာတော့ ကြည်လင်တဲ့
စိတ်တွေ ဖြစ်လာရတာပေါ့။

ကိုယ့်လုပ်အားခကို ရာဘိုအတွက် ဝါရေဝါမှတ်ကို သန့်
သည်ထက်သန့်အောင် များများကြီးစားပြီးမှတ်တော့ ပြီးဆုံး
သည်အထိ ထိုအကြောင်းနှစ်ခုရဲ့ အထောက်အပံ့တွေ ရလာ
တာ လက်တွေဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ပျော်ရွှင်ဖွယ် ဖြစ်ရတာကတော့ တာဝတ်သာနတ်ပြည်
ဖြစ်ပြီး အေးချမ်းစေတာကတော့ အကနိုင် ပြဟ္မားဘူးကြီးပါဘဲ။
ဒုသာစေတိရဲ့ အရောင်တော်နှင့် စေတိရဲ့ ပုံတော်ဟာ ထူးခြား
ပြီး ကြည်ညိုရတာ မှက်စိကအစ ရင်ထဲမှာ အေးချမ်းရပါတယ်။

ဂိပသာရောက်တော့ အတိတ်အကြောင်းတရားငါးပါး
ကြောင့် ဖြစ်ပျက်ဖောက်ပြန်နေတာတွေကို မြင်ရတော့ ရှုပ်လို
ခေါ်တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ခန္ဓာကြီး အပျိုးမျိုးဖောက်ပြန် ပျက်စီးနေတာ
တွေ တွေ့ရတဲ့အခါ ဘဝဆိတာ ဘယ်ဘဝမှ မလိုချင်တော့တဲ့
အသိဉာဏ်ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခတွေ မရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို
အာရုံ ပြုနေတဲ့စိတ်နဲ့ နေချင်ပါတော့သည်။

ရှုပ်လိုခေါ်တဲ့ အစိုင်အခဲမရှိတဲ့ အလှယ်ပြောရရှင်
အမှုန်လေးတွေ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့သဘော နာမ်လိုခေါ်တဲ့ ရွှေစိတ်
နောက်စိတ်တွေကလည်း တတန်းတည်း မရှိဘဲ ကပ်ကပ်ပြီး
ပျက်နေတဲ့သဘောတွေကိုလည်း ကိုယ့်ရဲ့သမာဓိအားရှိသာ
လောက်နဲ့ မြင်ခဲ့ရပါတယ်။ အတည်တကျ အခိုင်အမာမရှိကြေား
အားကိုးလောက်တာ တစ်ခုမှာမတွေ့ရတော့ ဘဝအားလုံး
ပြတ်ခဲတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကိုဘဲ စိတ်ညွှတ်နေမိပါတယ်။

ဟောင်းထောင်မြောင်းတောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်
ဆရာတော်ဦးကေလာသတ္တိရဲ့ အဆုံးအမတွေဟာ ကိုယ်မှာရှိ
နေတဲ့ တရားတွေ အသိဉာဏ်တွေကို စစ်ဆေးဖော်ထုတ်ယူလို
အရဆုံးပါဘဲ။

ကိုယ်စွမ်းနိုင်လျှင် စွမ်းနိုင်သလောက် စကြာဝဋ္ဌာအထိ
ဖြန့်လိုရတယ်-ဆိုတာ မယုံနိုင်စရာ မရှိတော့ပါဘူး။ တန္တာနှိုက်
နှင့်ပင် အထက်ဘဝို့၊ အောက်အာကာသအထိ ရောက်နေတာ
လက်တွေ့ဖြစ်နေတော့ ကျွန်မအတွက် နှစ်လဆိုတဲ့အခါနကို
လာကာရက အလွန်မျှေးလွန်းတဲ့ ရက်ဖြစ်နေခဲ့ပြီး တရားအား
ထုတ်ပြီး အခါနရောက်တော့ ကျွန်မကိုယ်ပိုင် ရလိုက်တဲ့ ရက်၊
လဟာ အလွန်ကို နည်းပါးနေပါတယ်။

ကျွန်မနေခဲ့ရတဲ့ နှစ်တွေ အများကြီးထဲမှာ ကျွန်မကိုယ်
ပိုင် ရလိုက်တဲ့ရက်ဟာ အလွန်နည်းနေတာ တွေ့ရတော့ ဆက်
လျက်ရှုံးဗျားနေရှုံးကို သတိထား၍ လာမိပါတော့တယ်။

ဟောင်းထောင်မြောင်းတောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်
ဆရာတော်ဦးကေလာသတ္တိအား ရှုံးဦးဦးနိုင်လျက် တရားတော်
နဲ့ ရှိသေစွာ ပူးဇော်ကန်တော့လိုက်ပါသည် ဘုရား။

ဒေါ်မြင်မြင်ဆွေ
ဖော်လှိုင်ကျွန်းပြီး

ကံကောင်းကျိုး၊ ကံကောင်းကျိုး

ကျွန်မသည် သူငယ်ချင်း မလဲဝင်း
ခွဲ၊ ဒေါက်တာ ဒေါ်အေးအေးမာ၊
ဦးကော်နှစ်အောင် (မဗ္ဗာဗာမဂ္ဂဇ်း)
တို့၏ ကူညီပုံးမှုကြောင့် မန္တလေးတို့း၊
ပုသိမ်ကြီးပြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတောင်ခြေး
ရန်ကင်းအေးပြိုးရိပ်သာသို့ ဘုဒ္ဓ-ခု
ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှစ၍ တော်သလင်းလပြည့်(၁၅)
ရက်နေ့အထိ ရက်(၆၀)တရားစခန်းဝင်ရန် သူငယ်ချင်းပြိုးသူ
မလဲတင်နှင့်အတူ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

တရားစခန်းတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပူဇော်ရ^၁
ခြင်း၊ သတ္တဝါအားလုံးအပေါ်၌ မေတ္တာထားခြင်း၊ နောက်ကိုးပါး
သီလ စောင့်ထိန်းခြင်း၊ တရားနာရခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း ဘာ
ဝနာ ကုသိုလ်ထူးများကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

နေ့ဦးစွာ တရားပြုဆရာတော် ဦးကေလာသက အရဟံ
ဂုဏ်တော် (၃)ရက်၊ မေတ္တာဘာဝနာ (၁)ရက်၊ အသုံး၊ မရုံ
ကသုတေကမ္မင်္ဂာန်း (၁)ရက် စတင်ပွားခိုင်းပါသည်။ ထိုနောက်
နှာသီးဖျားကို လာထိသော ဝင်လေ့ထွက်လေကို သတိနှင့်မပြတ်
ထိနေမှုကို သိနေရပါသည်။ ပွားများပြီး နိမိတ်အလင်းများ
ရလာသောအခါ ထိုတရားနိမိတ်နှင့် အနီးအဝေး စေလွှတ်ပြီး

အခန်းထဲမှနေနှင့် ယောဂီများနေသော အခန်းတိုင်းကို အခန်းတိုင်း အဆင့်ဆင့် အုပ်နံရကိုဖောက်ပြီး စေ့လွှတ်ရာ အခန်းထဲ ရှိလွှာများ ဘာလုပ်နေတာကို မြင်ရတဲ့ ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံ ကို အံ့ဩနွာ တွေ့ရပါသည်။

ဘုရားဖူးခန်း စတင်သော် တရားနိမိတ်ပြင် ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုသော သဒ္ဓိစိတ်၊ ပျော်ရွှေ့ကြည်နဲ့မှ သောမနသု ပိတိစိတ် အပြည့်နှင့်ဟွားပြီး ဘုရားကို စတင်ဖူးရပါသည်။ ဘုရား ဖူးနေချိန်အတွင်း မိမိစိတ်ထဲမှာ သောက၊ ဒေါမနသု၊ သံသ ယတရားများကို လုံးဝမဝင်မိစော့ စိတ်ကလေးကို တည်တည် ပြိုပြိုစ် အေးအေးချမ်းချမ်းထားပြီး ဖူးရပါသည်။ မဖူးမှု ဖူးရမယ့် ဘုရား၏ ဘုရားစောင့်နတ်၊ ကျောင်းစောင့်နတ်တို့ကို အရင် မေတ္တာဖို့ ခွင့်တောင်းပြီး နောက်မှ ပြုပြုသမျှ ကုသိုလ်ကို အမျှ ဝေရပါသည်။

အလင်းနိမိတ်ပြင် ဆရာတော်ဖူးခိုင်းရန် သတ်မှတ်ထား သော ဘုရားများ၊ မြန်မာပြည်အနဲ့ ဘုရားများကို လူကိုယ်တိုင် သွားရောက်ဖူးမျှော်ရသကဲ့သို့ ထင်ထင်ရှားရား ကြည်ကြည် လင်လင် ဖူးတွေ့ရ၍ မိမိ၏အလင်းနိမိတ်ကို အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်ခဲ့ ရပါသည်။ ထိုမျှမကသေးဘဲ မိမိ၏ပါရမိကြောင့် ဘုရားတိုင်း၏ ဌာပနာတော်များကိုပါ အတွင်းကျကျ ဖူးတွေ့ခွင့်ရတာကို လည်း ကျော်မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

အင်းလေးစောင်တော်ရီး ဘုရားကို ဧရားချွေများအုပ်ထား သည့်အတွင်းမှ ဘုရားပုံတော်ကို ပကတိ ဖူးပါရစော့ ခွင့်တောင်း

တော့ ရွှေတုံးနေရာတွင် မှန်အကြည်ဖြစ်သွားပြီး အတွင်းမှ ဘုရားငါးဆူလုံးကို ထင်ထင်ရှားရှား ကြည်ကြည်လင်လင် ဖူးတွေခဲ့ရပါသည်။ ထူးခြားချက်ကတော့ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့ တစ်ဆူ ပုံးတော်မထူးကြပါပဲ။ အားလုံးကတော့ ရွှေဆင်းတုံးတော်များ ဖြစ်နေတာကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

အလောင်းတော်ကသုပဟကို ဖူးစဉ်ကလည်း ရွှေပေါက်ဝ ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်စီတွင် ရဟန်းငါးပါးစီရပ်ပြီးစောင့်နေတာလည်း တွေ့ရပါသည်။ ဖူးခွင့်တောင်းတော့ ရှုကြီးက ဘေးနှစ်ဖက်ကို ကွဲသွားပြီး အပေါက်ဖြစ်သွားကာ ထိုရွှေပေါက်နေရာကနေ၍ ရဟန်းတော် (၁၀)ပါး နောက်မှ လိုက်ဝင်သွားရပါသည်။

ရွှေထဲရောက်တော့ ရဟန်း(၁၀)ပါးက သွှေနေရာနှင့်သွှေနေရာထိုင်ခင်းလေးမှာ ထိုင်ပြီးတရားအားထုတ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ရွှေတွင်မှာတော့ အလောင်းတော် ကသုပ ကိုယ်တော်က ရွှေရောင်အဆင်းနဲ့ ရွှေသဂ္ဗန်ပေါ်မှာ လျောင်းနေပုံကိုလည်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။ ခေါင်းရင်းထိပ်တွင် ထိုင်တော်မှ ရွှေဆင်းတုံးတော်တစ်ဆူပါ ဖူးခဲ့ရပြီး ခြေရင်းတွင် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရာကို ရွှေ၏နံရုတွင် ရှိနေတာကိုလည်း ဖူးခဲ့ရပါသည်။

ထိုနောက် သီရိလက်ာနိုင်ငံမှ ဘုရားများနှင့် ဌာပနာများ၊ ဇိန္ဒိယမှ ဘုရားများနှင့် ဌာပနာများ၊ ဘုရားရှင်က ပစ္စဝိုင်းပါးကို ဓမ္မစကြောတရား ဟောကြားနေပုံး နတ်၊ ပြဟ္မာများက လည်း ဘုရားကို ပူဇော်နေပုံ ဘုရားကိုယ်တော်မှ ရောင်ခြည်

တော် ကွန်မြို့နော်ပုဂ္ဂို သက်တော်ထင်ရှား နှီသကဲ့သို့ ဖူးတွေ၊ ရပါသည်။ နောက်ဘုရားရှင်က အိပ်ယာဉာဏ်းစောင်း တွင်လဲလျှောင်းနေပြီး ရဟန်းများ၊ နတ်၊ ပြဟ္မာမှုအတိုက ဖူးမျှော် လျက် ပရီနိဗ္ဗာန်စံနော်ပုဂ္ဂိုလည်း ဖူးတွေခဲ့ပါသည်။

တာဝတိသာနတ်ပြည်မှ စူးစူးမဏီစေတိတော် ပင်လယ် ကသမ်ပင်၊ ပဏ္ဍာကမ္မလာ မြှေကျောက်များ၊ သူမော်ရပ်၊ ဝေဇ ယန္တာမိမာန်၊ ပြဟ္မာပြည်မှ ခုသာစေတိနှင့် ဌာပနာတော်များ၊ ဘောဂဝတိ နဂါးပြည်မှ စွယ်တော်တို့ကိုလည်း စုစုလင်လင် ဖူးမြင်ခဲ့ရပါသည်။

အတိတ်ဘဝမှ ကြေးမှုပြင် မှန်ချပ်ကို တရားအလင်း နိမိတ်ဖြင့် ကြည့်ရှုသောအခါ ဆင်ဘဝ၊ ပုဂံမင်းသမီးဘဝ၊ နတ် သမီးဘဝ၊ ရတနာပုံနေပြည်တော်မှ မင်းညီမင်းသားဘဝ၊ သိုက် ဘဝ - စသည်ဖြင့် အတိတ်ဘဝများကို တရားနိမိတ်ဖြင့် မြင် တွေခဲ့ရပါသည်။

တရားသင်ခန်းစာ တစ်ခုဖြစ်သော လိုးစားဖြတ်စား အ ခန်းတွင် အားထုတ်ရာ မိမိတွင် စွဲကပ်နေသော ခေါင်းကိုက် ဝေါနာ၊ အစာအမိမ်ရောဂါများလည်း ပျောက်ကော်သွားပါသည်။

ဂိပသာနာ ရှိရာတွင် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ပြုကွဲပျက် စီးပြီး အနိုဂုဖြစ်သွားပုံ၊ ယင်းအနိုဂုတဲ့တစ်ခုလုံး ကျေမွေပျက်စီးပြီး ပျောက်ကွယ်သွားပုံ၊ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းပိုင်းမှ ကလီစာများ ကို ပိုးများ၊ လောက်ကောင်များ စားသောက်နေပုံ၊ ခန္ဓာကိုယ်

အပိုင်းပိုင်း ပြတ်သွားပဲ ခေါင်းပိုင်းပြုတ်စွဲက်သွားပြီး လည်းပင်း
မှ သွေးများ ခန္ဓာကိုယ်အနဲ့ ဖို့စီးလာပဲ သွေးများကနေ အသား
များပုပ်ပြီး တစ်စီး ပြုတ်ကျေသွားပဲ နောက်ဆုံး ကလိုစာများ
အား ပိုမွှားများစားသောက်နေပုံများကို စက်ဆုပ်စွဲရှာဖွယ် တွေ့
မြင်ရပါသည်။

တလ်လောက်ရှိသော သံရွှေနှောင်းကြီးကို ငယ်ထိပ်မှ
ထိုးဖောက်ပြီး စိက်ချလိုက်ပဲ၊ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းထိ ထုတ်
ချင်းဖောက်လျက် ခန္ဓာကိုယ်လည်း နေရာအနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး
မီးဟန်းဟန်းတောက်ပြီး လောင်ကျမ်းနေပဲ၊ နောက်ဆုံး အနိုင်
က မီးသွေးတုန်းဖြစ်၍ ပြုကျသွားပဲ ကြောက်ခမန်းလိုလိုကို
တရားအလင်းနိမိတ်နဲ့ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ် ရုပ်တရားကြီး၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပဲ၊ အနှီး
မရပဲတွေ့ကို ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။

ရက် (၆၀) တရားစခန်းကို အောင်မြင်ဖြစ်မြောက်အောင်
စီစဉ်ဆောင်ရွက် ပေးကြသော ဆရာတော်ဦးကေလာသ၊ ဆရာ
တော်ဦးသူမင်္ဂလ၊ ဆရာလေးဒေါ်ခေမာစာရီ (မောင်ကျွန်း),
ကျောင်းဒကာဦးသိန်းအောင် ဇုံး ဒေါ်ဆွေဆွေဝင်း၊ ဆရာဦး
မြင့်နှင့်၊ ဦးပြီး၊ ကိုမင်းလွင်၊ ဒေါ်မြေဟန်၊ ဒေါ်မြေစန်းနှင့် စေ
ယျာဝွေ ဆောင်ရွက်ပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံး၊ ပင်မဆွမ်း
ဒါယကာများ၊ နေ့စဉ်ဆွမ်းများကို လျှပ်စီးကြသော စေတနာ
ရှင်များနှင့် ကျွေးဇူးတင်ထိုက်သူ ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးကို အထူး
ကျွေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ပြောကြားလိုပါသည်။

ဘုဒ္ဓ၏၊ တော်သလင်းလဆန်း (၁၀)ရက်၊ သောကြာ
နေ့၊ နေ့လည် ၁။ ၅၅ မိနစ်တွင် မောင်းထောင်မြေပေါ်တော်ရာ
ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဝနတ်ထံ ပျော်နှင့်တော်မူသွားပြီ-ဆိုတဲ့
သတင်းကို ကျောင်းဒကာ ဦးသိန်းအောင်မှ ဆရာတော်ကို
လျှောက်တင်သံ ကြားလိုက်ရတော့ ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုဖြစ်သွား
မှန်း မသိဘဲ ပုဂ္ဂဘာသာ သာသနာသမိုင်းတွင် အစားထိုးလို့
မရတဲ့ ဆုံး နှဲမူးကြီးတစ်ခုကို ဝါးနည်းစွာခံစားလိုက်ရပါသည်။

ဆရာတော်ဦးကေလာသသည် ကန္ဒိနည်းဖြင့် တရားစ
ခန်း ပြသနေသည်မှာ သုံးနှစ်သာ ရှိသေးကြောင်း သိရပါသည်။
ရင်ထဲမှာ အကယ်လို့ ဆရာတော်ကြီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့သုံးနှစ်က
သာ ခန္ဓာဝန်ချို့ဗြို့ ဘဝနတ်ထံ ပျော်နှင့်တော်မူခဲ့ရင် ဒီကန္ဒိနည်း
ကို လက်ဆင့်ကမ်း မပြသခဲ့လျှင် ကျွန်းမတို့ ဒီလို့ တရားအား
ထုတ်ခွင့် ကြားလိုက်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဆရာတော် ပြသခဲ့လို့ ဒီလိုထူးမြားတဲ့ မဟာအခွင့်အ
ရေးထူးကို ရရှိခဲ့တာ၊ ဒီလိုကျွင့်ခွင့်ရတာကို “ကံကောင်းလို့၊
ကံကောင်းလို့” ဆိုပြီး တွေးရင်းနဲ့ ဝါးမူးကိုပိတိဖြစ်ပြီး
ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရှိရာကို ဦးတိုက်ကန်တော့မိပါသည်။

အခု တရားစခန်းဝင်ပြီး ကျွန်းမရဲ့ ရင်ထဲမှာ ဘာဝနာ
မိုးစေကို ဆရာတော်က ချေပေးခဲ့ပါပြီ၊ ဘဝနာမိုးစေကနေ
အပင်ပေါက် ရှင်သနကြီးထွားအောင်လုပ်ဖို့က မိမိတာဝန်ဘဲ
ဖြစ်ပါသည်။ ဒါကြောင့် အောင်မြင်သော မိုးစေကနေ အပင်
ပေါက်ပြီး ရှင်သနလာဖို့ ကောင်းမွန်တဲ့ မြေဆီလွှာမှာ စိုက်ပိုး
ပြီး လုံလောက်တဲ့ နေရာောင်ခြည်း မြေဉ်လာထည့်၊ မြေလောင်း
ပေါင်းတင်၊ ပိုးမွားအန္တရာယ် ကာကွယ်စောင့်ရွှောက်သကဲ့သို့

မိမိရဲ့ ရင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ဘဝနာမျိုးစွဲကို ရှင်သနကြီးထွား
အောင် မိမိရဲ့ သွှေ့၊ ဝိရိယ၊ သတိ၊ သမဂ္ဂ၊ ပညာ-လက်ကိုင်
ထားပြီး မလျှော့သောနွဲနဲ့ အခိန်ပြည့် ကြိုးစားသွားဖို့ လိုအပ်
ပါသည်။

ဒါမှသာ ဘဝနာမျိုးစွဲ ဘဝကနဲ့ ဝိပံသာအပင်
မှ မဂ်သီး၊ ဖိုလ်သီးတွေပေါက်၊ မဂ်ညား၊ ဖိုလ်ညားတွေရပြီး
နှုတ္တန်ကို မျက်မှာက်ပြန့်ခိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဘုရားရှင်၏ သာသနနဲ့ကြိုခိုက်၊ လူ့ဘဝနဲ့ကြိုခိုက်၊
သင်ကြားပေးသော ဆရာကောင်း သမားကောင်းရှိခိုက်၊ မိမိ
လည်း အသက်မသေသေးခင် အားထုတ်ချင်ရင်တော့ ဆရာ
တော်ကြိုးကဲသို့ တရားပြန်သော ဆရာတော်ဦးကေလာသရှိ
ရာ ရန်ကုလ်:အေးပြိုမီးရိပ်သာကို ကြွေ့ကြပါလားလို့ မမွမိတ်
ဆွဲ သူတော်စင်အပေါင်းကို လမ်းညွှန်ပါရစေရှင်။

ဆရာတော်ဦးကေလာသလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသန
သမိုင်းမှာ နေတစ်ဆူ၊ လတစ်ဆူ ထွန်းလင်းတောက်ပပါစေ
သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပြီး သာသနနှုအကျိုးကို ဆထက်ထမ်း
ပိုးတိုး၍ ပိုပြီးဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေ၊ ဒီကန္ဒိကမ္မာဌာန်းနည်းလည်း
ကမ္မာတစ်ဝှမ်းကို လွှားခြေပြန့်ပွာနိုင်ပါစေ-လို့ ဆုတောင်းဦးတိုက်
ကန်တော့လိုက်ပါသည် ဘုရား။

ပစ်ခင်ဦး
အသက် (ရှု)နှစ်
No.64, လသာလင်း၊ ရန်ကုလ်
Ph: 01-378309

အလင်းကွန်ရက်ဖြန့်ကြုမယ်

ကျွန်မသည် စာရေးဆရာ ဦးကျော်
နန္ဒအောင်၊ ဒေါက်တာအော်အေးအေးမှာ
တို၏ ကူညီမှုပြင့် မန္တလေးတိုင်း၊ ပုသိမ်
ကြီးမြှုနယ်၊ ရန်ကင်းတောင်ခြေ၊ ရန်ကင်း
အေးပြိုးရိပ်သာသို့ ၁၃၆၈-ခု၊ ဝါဆိုလ
ပြည့်ကျော် (၁)ရက်မှစ၍ တော်သလင်းလ
ပြည့် (၁၅) ရက်နောက်ထိ ရက် (၆၀)တရားစခန်းဝင်ရန် သူငယ်
ခင်းဖြစ်သူ မခင်ခင်းနှင့်အတူ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်းမာ
ရေး မကောင်းသော ကျွန်မအား ညီမဝယ် တိုက်တွန်းချက်အရ
ဤရန်ကင်းအေးပြိုးရိပ်သာသို့ တရားအားထုတ်ရန် ရောက်ရှိ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း အရဟံဂုဏ်တော်
(၃)ရက်၊ မေတ္တာဖို့ (၁)ရက်၊ မရဏသုတိပွားပုံ (၁)ရက်-စသည်
သမထ-စိပသုနာ ကျင့်စဉ်များကို ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့ရာ သမ
ထပိုင်း၍ အခြားယောဂိများကဲသို့ တရားအလင်းနိမိတ်ကို လ
ပြီးသဏ္ဌာန် တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအလင်းနိမိတ်ဖြင့် ကျောင်း
ဝင်းထဲမှ ဘုရားအား စတင်ဖူးရပါသည်။

နောက်ရက်များတွင် ရန်ကင်းတောင်ရှိဘုရား၊ မန္တလေး
မြို့အန္တမှ ဘုရားများစသည်ဖြင့် တဖြည့်ဖြည်းနှင့် အေးရာအရပ်ရှိ

ဘုရားများကို အလင်းနိမိတ်ဖြင့် ဖူးရသည်။

ထို့နောက် အီန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ဘုရားစေတီ ပုဂ္ဂိုးများကို
လည်းကောင်း၊ သီရိလက်ဗိုင်ငံရှိ စွယ်တော်၊ တာဝတီသာနတ်
ပြည်ရှိ စွဲဌာမဏီစေတီ၊ ပြေားပြည်ရှိ စွယ်တော်ကိုလည်း အလင်းနိမိတ်ဖြင့်ပင် ဖူးရသည်။
မီးလောင်နေခေါ်သာ ငရဲသားများ ခွေးများလိုက်၍ အော်ဟစ်
ပြေးလွှားနေကြခေါ် ငရဲသားများအား မကြည့်ရဲအောင်
ကြောက်ချုံတုန်လှပ်မိသည်။

တရားသီန်းစာ တစ်ခုပြစ်ခေါ်သာ လို့စားပြတ်စား အခန်း
တွင် ကျွန်းမာရ် ဘယ်ဘက်ဝမ်းလိုက်မှ တဆစ်ဆစ်ကိုက်ခြင်း၊
အပ်နှင့်ထိုးသကဲ့သိ စူးစူးပြစ်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါတို့ကို ဘက်
သာ ပျောက်ကင်းစေခဲ့ရှုံး၊ အတိတ်ကြေးမှုပြင်တွင် (၁၀)နှစ်
အချွေယ် မိန်းကလေး(၁)ဘဝ၊ အမျိုးသမီးပြီး (၁)ဘဝနှင့်
တိရှိောန် (၄)ဘဝတို့ကို သံဝေးရရွာ တွေ့ပြင်ခဲ့ရှုံး။

ဝိပသုနာပိုင်းတွင် ဆရာတော် ဘွဲ့သင်ပြသသည့် အ^၁
တိုင်း “ရှင်၊ ရှင်၊ ရှင်” ဟု ဆိုပြီး ရင်ခါးရှင်ကို စိတ်စိုက်လျက်
ရွှေ့ပွားသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ပြီး အိုးထိန်းစက်လို့ ယိမ်းယိမ်းလာကာ
ဦးခေါင်းသည်လည်း ကျောက်ဆည့်မှ ဆင်ကပုံအတိုင်း ဘယ်
ညာယိမ်းကာ စည်းဝါးကိုက်လျက် လှပ်ယမ်းနေသည်ကို တွေ့ရ^၂
၏။

မျက်လုံးသည်လည်း လူပ်လူပ်ရွှေ့ဖြစ်၍ အကြောဆုံး
သည့်အလား မျက်မှုံးကြောင်ကြုံကာ မျက်လုံးမှ ဖြာကနဲ့ဖြာကနဲ့

အပူများထွက်ပြီး တကြိမ်တွင် အေးမြှုသော ပိတိလေးကို ကိုယ်တွေ၊ ခံစားလိုက်ရ၏။

ဉာဏ်စဉ်များကို ရှုပွားသောအခါ အစိုးမရသော ဤ ရှုပ်တရားကြီး၏ ကိုယ်အလိုသို့ မလိုက်ပုံ၊ ပူဗ္ဗာ၊ ထုံးမှု၊ ကျော်မှု၊ ကိုက်ခဲဗ္ဗာ ဝေဒနာများ ဒရစ်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်မသည် ရင်ချိုင်တွင် ရှုမှတ်သည့်အခါ ခန္ဓာကိုယ် တစ္ဆုံး အပူရှိန့် တဖြည်းဖြည်းပြင်းလာကာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး လောင်ကျွမ်း၍ မီးသွေးခဲ့၊ မီးသွေးတုံးဖြစ်ခြင်း၊ နှလုံးမှာလည်း နိရဲ့စွာ တဆက်ဆက်တုန်းနေခြင်း၊ နေရာအနဲ့ အပ်နှင့်ရွေးကနဲ့၊ ရွေးကနဲ့ထိုးခဲ့ရခြင်းများကို တရားလျှောက်သည့်အခါ မျက်ရည် တွင်တွင် စီးကျေခဲ့ရသည်။ တရားထိုင်နေသော မိမိ၏ ပုံသဏ္ဌာန် အရိုစုကြီးကိုလည်း ထိတ်လန့်တုန်းလှပ်စွာ တွေ့ခဲ့ရ၏။

ရက် (၆၀)တရားစခန်းကို အောင်မြင်ဖြစ်မြောက်အောင် စီစဉ်အောင်ရွှေက်ပေးကြသော ဆရာတော်ဦးကေလာသ၊ ဆရာတော်ဦးသုမစ္စလ၊ ဆရာလေးမခေါ်ဘာရို (မော်ကျွန်း)၊ ကော်ဦး ဒကာ်ဦးသိန်းအောင်နှင့် ဇန်း ဒေါ်ခွွေခွွေဝင်း၊ ဆရာဦးမြင့်နှင့် ဦးပြီး၊ ကိုမြင်းလွင်၊ ဒေါ်မြဟန်၊ ဒေါ်မြစန်းနှင့် ဆွမ်းဝေ ယျာဝွေ အောင်ရွှေက်ပေးကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံး၊ ပင်မ ဆွမ်းဒါယကာနှင့် နှေစဉ်ဆွမ်းများကို လူ။ဒါန်းကြသော စေတ

နာရှင်များ၊ ကျွန်ုင်လိုအပ်ချက်၊ အားနည်းချက်များကို အနီး
ကပ် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ကူညီလမ်းညွှန်ပေးသော သူငယ်ချင်း
မခင်ခင်းအား ရင်ထဲမှ လိုက်လိုက်လျှော့ ကျေးဇူးတင်ရှိပါ
သည်။

ပလ္လတင်

အသက် (ရှု)နှစ်

၁၅-လမ်း အမှတ် - ၈/၄ - ၃၂

လမ်းပတော်ပြို့နယ်၊ ရန်ကုန်ပြို့

တနိဖိုးအန္တာတိုက်တဲ့လေ

ကျွန်မသည် ဤတရားစခန်းဘို့ မေ
မေရဲ၊ တိုက်တွန်းမူးကြောင့် ရောက်ရှိခဲ့
ပါသည်။ ငယ်စဉ်မှု၍ ယနေ့အချိန်ထိ
ပညာရေးနဲ့သာ အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့ပါသည်။
တရားစခန်းကို အရမ်းဝင်စေချင်တဲ့ ဖေ
ဖေနှင့်မေမေ စိတ်ချမ်းသာအောင် တရား
အေးထုတ်ပြီး မိဘကျေးဇူး အနည်းငယ် ဆပ်နိုင်ရင်ဘဲ ကျေနပ်
ပါပြီ-ဆိတဲ့ စိတ်ဆန္တ တစ်ခုထည်းနဲ့ ရန်ကုန်းအေးပြိုမ်းရိပ်သာ
ရက် (၆၀) တရားစခန်း ဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

တရားစခန်း စ,စချင်း တရားပြ ဆရာတော် ဦးကေလာ
သက အရဟံဂဏ်တော် (၃)ရက်၊ မေတ္တာဘာဝနာ (၁)ရက်၊
အသုဘမရဏသုတေ ကမ္မာဌာန်း (၁)ရက် ပွားပြီးနောက် အာ
နာပါန ကမ္မာဌာန်းကို ဆက်လက် ပွားရပါသည်။ ဝင်လေ, ထွက်
လေကို သတိမလပ် မှတ်နေရင်း (၂)ရက်မြောက်တဲ့ နေ့မှာပဲ
အလင်းနိမိတ်ကို စတင်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ရရှိလာသော အလင်းနိမိတ်ကို တစ်တောင်အကွား, နှစ်
တောင်အကွားမှစ၍ အနိုးအဝေး အပို့အယူလုပ်ပြီး ဘုရားဖူးခွင့်
ရခဲ့ပါသည်။ မြန်မာပြည် အရပ်ရပ်ရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရား၊ စေတီ
ပုထိုးများကို ဖူးမြော်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ အထူးဘားဖြင့် မန္တလေး

မြို့တွင်း ဘုရားဖူတဲ့နေ့ ဉာဏ်တရားထိုင်တဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်ုင်မကျိုက်ထိုးမြို့ဘုရားကို ဖူးမျှော်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုင်မဘုရားဖူးနေတဲ့ အချိန်မှာ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးလည်း ဘုရားဝတ်ပြုနေပါသည်။ ကျိုက်ထိုးမြို့ဘုရားအနီးဝန်းကျင်မှာ ရွှေ့လေးတွေ လေထဲမှာ လွှင့်နေတာကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

အလောင်းတော်ကသုပဘုရားအား ဖူးခွင့်ရတဲ့ နေ့က လည်း ကျွန်ုင်မအား အမျိုးသိုးတစ်ယောက်က ဘုရားရဲ့ နေရာ အနှစ်နှင့်တကွ အလောင်းတော်ကသုပ တည်ရှိရာ ကျောက် တောင်နားအထိ လိုက်လဲပြုသရဲ့တာကိုလည်း ကြော်တွေ့ခဲ့ရပါ သည်။ ဉာဏ်တရားထိုင်အပြီး အမျှပေးဝေနေတဲ့အချိန် ဓမ္မာ ရုံးအတက်မှာ နတ်သား၊ နတ်သိုးတွေ အများကြီး လက်အုပ်ချို့ နေတာကိုလည်း တွေ့ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

အိန္ဒိယ ဟန္တိမောသ ဘုရားဖူးတော်မူရာ၊ ဘုရားဖြစ် တော်မူရာ၊ တရားဦးဓမ္မစကြာ ဟောကြားတော်မူရာ၊ မဟာပရි နိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ ဌာနများအားလည်းကောင်း၊ သီရိလက္ာနိုင် ငံတွင် ဂါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတ်တော်၊ စွဲယ်တော်၊ ဉှုပ် မြို့တော်၊ ဟောမပင် တည်ရှိရာ နေရာများအားလည်းကောင်း တရားအလင်း နိမိတ်ဖြင့် သွားရောက် ဖူးမျှော်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

အထူးအုံပြုစရာ ကောင်းသည်မှာ ကုန္ယာမြေပေါ်တွင် တည်ထား ကိုးကွယ်ထားခြင်း မရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံ တော်၊ ဝတ်လဲတော်၊ စွဲယ်တော်တို့နှင့် တည်ထားသော စေတီ တော်များဖြစ်သည့် တာဝတီသာနတ်ပြည်ရှိ စွဲဗာမဏီစေတီ။

မြို့ပြည် အကနိုင်ဘုရှိ ဒုသေစေတီ ဘောဂဝတီ နားပြည်ရှိ စွဲထော်တိုကိုလည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုစွာ ဖူးမျှေးခဲ့ရသည်ကို ကျွန်မအနေဖြင့် ဖော်မပြနိုင်လောက်အောင် ဝမ်းသာပိတ် ဖြစ် ရပါသည်။

တာဝတီသာနတ်ပြည်ရှိ စူဌာမကိုစေတီကို ဖူးသော ခုတိယရက်တွင် ကျွန်မ၏ အဖွားနတ်သမီးကို တွေ့ခွင့်ရခဲ့ပါ သည်။ အဖွားက သူနေတဲ့ ပိမာန်ကို လိုက်ပြ၍ ဝမ်းသာကြည် နဲ့မှုပြင့် ကြည်ရှုခွင့် ရခဲ့ပြန်ပါသည်။

ဒုသေစေတီ ဖူးတဲ့ရက် တရားမှတ်နေစဉ် ကျွန်မနား၊ နားမှာ မောင်းထောင်မြေဇ်း၊ တောရဆရာတော်ဘုရားကြီးက အချိန်သိပ်မကျွန်တော့သူး၊ တန်ဆောင်မျိန်းတောင် မကော်သူး လို (၂)ကြိုမ်တိုင်တိုင် လာပြောသာအသံကို နားနှင့်ဆက်ဆက် ကြားခဲ့ရသလို၊ ရန်ကင်းအေးပြိုးရိပ်သာ ဆရာတော်ဦးကေ လာသနှင့် တပည့်အကား၊ အကားမတွေ့ အမြန်လိုက်သွားတဲ့ မြင် ကွင်း၊ ယောဂါတွေ့ခဲ့ ပိတ်မကောင်းဖြစ်နေတဲ့ မြင်ကွင်းတွေကို ကြိုတင်တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်မသည် ပြောဖို့ အကြိုမ်ကြိုးစားပေမယ့် ပြော မထွက်ခဲ့ပါ။ ဒီစကားမျိုးသည် ပြောသင့်ပြောအပ်သည့် စကား မျိုး မဟုတ်သလို ကျွန်မပြောတဲ့ စကားကို ကြားပြီး ကဲ့ရဲ့အပြစ် တင်ကြလျှင် ကျွန်မကြာ့င် သူတစ်ပါးမှာ ဝစ်ကဲအပြစ် မဖြစ် စေချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေကြောင့် မပြောဖြစ်ခဲ့ပါ။

ဒါပေမယ့် ရင်ထဲမှာ မမျှသိပ်နိုင်လွန်း၍ ဆရာတော်ဘုရား ပုံတော်မမူဖို့ (၁)ရက်အလိုမှာ တရားဝင်ယောဂီများ ဖြစ်သော ဒေါ်ရင်ရင်မြနှင့် မခင်ခင်စိန်တို့ဘား ပြောပြုဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မ မြင်ခဲ့၊ ကြေားခဲ့တာတွေဟာ ဟူတ်ပါမလား၊ မ ဟူတ်လောက်ပါဘူးလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သံသယဖြစ်မိတဲ့အတွက် ကြိုတင်သိခွင့်ရပြီး ဆရာတော်ဘုရားကို သံက်တော်ထင်ရှားဖွံ့ဖြိုးမရခဲ့သည့်အတွက် ယူကြေားမရ စိတ်ထိနိုက် ဝမ်နည်းကြေကဲ့ခဲ့ရပါသည်။

ပြော့ပြည့် ခုသံစေတီထဲက အတိတ်၊ ပစ္စာပန်၊ အနာဂတ် ကြော့မှုပ်နှံပ်မှ အတိတ်ကြော့မှုကို တရားအလင်း နိမိတ်ဖြင့် ကြည့်ရှုသောအခါ ကျွန်မ၏ အတိတ်ဘဝအချို့ကိုလည်းတွေ့ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ဘောဂဝတီ နဂါးပြည့် စွယ်တော်ဖူးရာတွင်လည်း မြေကြီးတွေ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲပုံ၊ ရေတွေ၊ ကျောက်သားတွေ၊ မီးတောင်မှ ချောရည်ထွက်နေတာတွေ၊ ရေခဲထုတွေ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲနေပုံကိုလည်း မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ထိုနောက် ရေထဲမှာ နဂါးတွေ ရေဆောကစားနေတဲ့ မြင်ကွင်းကိုလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ပါသည်။ ပြောက်ကျွန်းသူနှင့်သူတို့ နေထိုင်ပုံတွေကိုလည်း တရားနိမိတ်ဖြင့် တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်မတို့ ကျွန်းမာရေးအတွက် ပါးထွက်၊ နားထွက်၊ လှိုးစား၊ ဖြတ်စားအခန်းတွင်လည်း တရားအလင်းနိမိတ်ဖြင့် ခန္ဓာ

ကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံးပူဗြို့ ပြတ်သွားတဲ့ အချိန်များ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံးအေးပြီး ပေါ့ပါးလန်းဆန်း သွားသည်ကိုလည်း ခဲ့စား
ခဲ့ရပါသည်။ တရားအလင်းနိမိတ်၏ ဆန်းကြယ်မှုကိုလည်း မယ့်
နိုင်ဖွေယ် အဲဖြေခဲ့ရပါသည်။

ဂိပသုနာပိုင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌
ကျရောက်နေသော ဝေဒနာတို့၏ ပြင်းထန်စွာနှိပ်စက်မှုကို ခွဲ့
တွေကျုံ မျက်ရည်ကျအောင် ခဲ့စားခဲ့ရပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ် နေ
ရာအနဲ့ မရိုးနိုင်အောင် ပေါ်ပေါက်လာသော ဝေဒနာရဲ့ နှိပ်စက်
မှုကိုလည်း ငါ နာတာမဟုတ်၊ ခန္ဓာကိုယ်(ရုပ်)က နာတာဟု
မှတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ညက်စဉ်များကို ရှုပွားခဲားအခါ မျက်နှာတစ်ခြမ်းမှ
အရေးခွဲ့တွေ တစ်လွှာချင်း ကွာကျုံ စိုစွဲတ်နေသော အသားတွေ
လည်း တစ်လွှာချင်း ကွာကျုံ အနိုးတွေကနေ နောက်ဆုံးအမှုနှင့်
လေးတွေ ဖြစ်သွားတာကိုလည်း မြင်တွေ့ခဲ့ပါသည်။ ခြေမကြီး
ညီမဲ့ ပုတ်ပွာာ အကောင်တွေတက်ပြီး ခြေမကြီး တဖြည်းဖြည်း
ပြုတ်ကျသွားတာကိုလည်း တွေ့ခဲ့ပါသည်။

ထိုနောက် ခန္ဓာကိုယ်အနဲ့ အကောင်တွေ တရာ့ရွှေသွား
သလိုဖြစ်ခြင်း၊ အပ်နဲ့ထိုးသလို စွဲးကနဲ့ ဆစ်ကနဲဖြစ်ခြင်း၊ ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးပြုစ်ကနဲ့ ဖြစ်သွားခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးပူဗြို့
လက်မောင်းတစ်ခုလုံးအေးပြီး ကြက်သီးထခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်
ဖျောက်သွားသလို ခဲ့စားရခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးတင်းကျပ်ပြီး လူပဲ
မရသလို ဖြစ်ခြင်း၊ အရမ်းပြင်းထန်သော ဝေဒနာများ မရှိဘဲ

အေးအေးတည်ပြိုမ်းစွာ ပျားများနိုင်ခြင်း၊ ဝသည့် အကျိုးကျေးဇူး
များ ရရှိခဲ့ပါသည်။

မွေးပြီးကနေ ယခုတရားစခန်း မရောက်ခင် အချိန်တိုင်
အောင် မိမိနှာခေါင်းပေါက် အသက်ရှုနေဖဲ့တဲ့လေက ဒီလောက်
အဖိုးတန်ရှိမှန်း မသိခဲ့ပါ။ ရန်ကုန်းအေးပြိုမ်းရိပ်သာ တရားစခန်း
ရောက်မှ မိမိနှာခေါင်းက ဝင်လေထွက်လေဟာ တန်ဖိုးမဖြတ်
နိုင်အောင် အဖိုးတန်မှန်း သိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ဒီလေနဲ့ပဲ အလင်း
နိမိတ် ရရှိခဲ့သလို လွှာပြည်တွင်သာမက နတ်ပြည်၊ မြို့ပြည်ရှိ
ဘုရားများအား မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဖူးတွေ့ခွင့် ရခဲ့
ပါသည်။

ငွေပေးဝယ်စရာ မလိုတဲ့ လေနဲ့ပဲ ပိပသာနာ တရားတွေ
ကိုလည်း ကျင့်ကြုံနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်းမ တန်ဖိုးထားရကောင်း
မှန်း၊ အဖိုးတန်မှန်း မသိခဲ့ရသော လေကပဲ ဝင်လေထွက်လေ
မှတ်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်၏ အဖြစ်အပျက်အဆျိုးကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါ
သည်။

ဒီလေတစ်ခု အရင်းပြုပြီး ကြိုစားအားထူတ်လျှင် မဟု,
ဖိုလ်နိုဗ္ဗာန် တက်လှမ်းနိုင်ကြောင်းကိုလည်း ကျွန်းမခံစားသိရှိ
လိုက်ပေါ့သည်။ ထိုကြောင့် ကျွန်းမ၏စာတမ်းကို “တန်ဖိုးအနည်းဆုံး
ထိုက်တဲ့လေ” ဟု မှတ်တမ်းတင်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်းမအား သာမန် ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ်ကနေ သစ္စာ
လေးပါးကို နားလည်သောသူတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် လည်း
ကောင်း၊ အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ သမထ-ပိပသာနာ တရားထူး၊ တ

ရားမြတ်တွေ ရအောင်လည်းကောင်း၊ တစ်ခါမြဲ အားမထုတ်ဘူး
သော သမထ-ဝိပဿနာ တရားများကို သွန်သင်ညွန့်ပြ လမ်းပြ
ပေးသော ကျေးဇူးရှင် မောင်းထောင်မြောင်းတောရဆရာတော်
ဘုရားကြီး၊ ရန်ကုန်းအေးပြီမ်းရိပ်သာ တရားပြဆရာတော်
ဦးကေလာသာ ဆရာတော်ဦးသုမဟ်လနှင့် ဓမ္မာစရိယဦးငွေး
လှိုင်တိုးအား ရိုသေမြတ်နှင့် လက်စုမြတ်၍ ထိခြင်း(၅)ပါးဖြင့် အ^၁
ကြိမ်ကြိမ် ရိုနှင့်ကန်တော့အပ်ပါသည် ဘုရား။

ကျွန်မတို့ ယောဂါအားလုံးအား လိုလေမသားမရှိ နေ့ည်
မပြတ် အဖက်ဖက်မှ စိုင်းဝန်းကျည်း စောင့်ရှောက်ကြသော ၁၀
ယျာဝစ္စ အဖွဲ့ဝင်အားလုံး အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

တရားစခန်းတွင် ကျွန်မအား အစစ်အရာရာ စိတ်ဓာတ်
မြှင့်တင်အားပေး၍ ညီမ၊ တူမ၊ သမီးအရင်းသဖွယ် အားခေါ်
တစ်ခွာက်ပမာ စောင့်ရှောက်အားပေး ကူညီခဲ့ကြသော အမိုး
သမီးယောဂါအဖွဲ့ အားလုံးတို့ကို ကျွန်မ၏ ရက်(၆၀)တရားစခန်း
တွင် ကျေးဇူးတင်ထိုက် သူများအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါ
သည်။

ပတ်သိမ်း
အသက် (၂၉)၅၇
အမှတ် (၅၀) । ၁၇ - လင်း
၆၂ x ၆၃ ကြေား ဒေါ်သွား
နှင့်ရှေ့ ပစ္စလေးမြို့။

အချိန်ရှိခိုက်ပုံဂရိက်

တပည့်တော် ဒီရန်ကင်းအေးပြိုမ်း
ရိပ်သာသို့ လာရောက် တရားအားထုတ်
ချင်ခဲ့တာကြောပါပြီ။ ဟောင်းထောင်ပြောင်း
တော့ရ ဆရာတော်ဘရားကြီးနှင့် ဘဘ
ဦးငွေးလှိုင်တို့ နိစဉ်ကတည်းက ဒီရိပ်သာသို့
အဖော်၊ အမေတ္တာပြိုင်း လာရောက်ဆွမ်းကပ်ခွင့်ရဲ့လို့ ဝမ်းသာ
ခဲ့ပါတယ်။

ဘဘဦးငွေးလှိုင်၏ တရားဟောပြောကောင်းမှု၊
ပြီးချိန်သော မျက်နှာ၊ ကြည်ညီလေးစားစရာ ကောင်းသော
ယောဂါအပေါင်းကို ပြင်တွေ့ရတဲ့ အခါမှာ ဝမ်းသာပိတိဖြစ်ပြီး
ကြည်နှုံးခဲ့ရပါတယ်။ ဒီအချက်တွေကြောင့် တပည့်တော် (၁၀)
တန်း စာမေးပွဲဖြေပြီး အဖော်၊ အမေတ္တာပြိုင်းကွင့်တောင်းကာ သီလ
ရှင်ဝတ်ဖြစ် ဒီတရားစခန်းကို လာရောက်အားထုတ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီတရားစခန်းကို ရောက်၊ ရောက်ခြင်း ဆရာတော်ဦး
ကေလာသက တရာယတော်များကို ဟောကြားကာ အရပ်ပုဂ္ဂဏ်
တော်ကို (၃)ရက် ဗျားများနိုင်ပြီး မေတ္တာဘို့ (၁)ရက်၊ အသုဘ၊
မရဏသုတေ ကမ္မာဌာန်း (၁)ရက် ဗျားများနိုင်းပါတယ်။ မေတ္တာ
ဘို့တဲ့အခါ အရင်တုန်းကတော့ တရားသလိုပဲ ရွှေတ်ခဲ့တယ်။ အခု
တော့ ဒီတုတဲ့က တကယ့်မေတ္တာကို ပေးပို့ပေးရသလို ခံစားပြီး

ပိုတတ်လာတယ်။ အဲဒီလို ပွားများပြီး (၂)ရက်မြောက်တဲ့ အခါ
မှ အာနာပါနတရားတော်ကို ဟောပြောပြသပြီး ရှုမှတ်ပွားများ
ခိုင်းပါတယ်။

အာနာပါနတရားတော်ကို ယုယ်ကြည်နဲ့ စိတ်ကို
မလွှတ်စေပဲ သတိကို နာသီးဖျားမှာကပ်ပြီး ပွားများအားထုတ်
လိုက်တော့ သူ့အလိုလို နိမိတ်တွေက ရလာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ
လို အလင်းနိမိတ်တွေ ရလာပြီး ရက်အတန်ကြာတော့ အဲဒီ
နိမိတ်ကို ရှုတစ်တောင်၊ နှစ်တောင်စသည်ဖြင့် ပိုလွှတ်စေခဲ့
ပါတယ်။

ထိုနောက် ရိပ်သာကျောင်းဝင်း အတွင်းမှာရှိတဲ့ ဘုရား
တွေကို ဖူးမြှေ့ကြည်ညိုရပါတယ်။ င်းနောက်မှာတော့ ရန်
ကင်းတောင်ပေါ်ရှိ ဘုရားတွေကို ဖူးမြှင့်ရပါတယ်။ မန္တလေး
တောင် အီးတစ်စိုက်ရှိ ဘုရားဖျားကို ဖူးမြှေ့နိုင်းတဲ့ အခါမှာ
မန္တလေးတောင်ပေါ်ရှိ မြှေ့ကြီးနှစ်ကောင်ကို အရှင်ကြီးတွေခဲ့
ရပါတယ်။ မြို့ထရိုဘုရားတွေကို ဖူးခိုင်းတဲ့ အခါမှာ ကြည်ကြည်
လင်လင် ဖူးတွေခဲ့ရလို့ ဝစ်းသာမဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

စစ်ကိုင်းမှ ဆွမ်းဦးပုညျှောင်ကို ဖူးခိုင်းတဲ့အခါမှာ နတ်
သားတစ်ပါး ဆွမ်းကပ်နေသည်ကိုလည်း ဖူးတွေခဲ့ရလို့ ပျော်လို့
မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပြန်ပါတယ်။ မုန္တရှုမှ ရွှေစည်းခုံဘုရားကို ဖူးမြှင့်ရတဲ့
အခါမှာတော့ ဘုရားကို စောင့်ရောက်နေကြသော အစောင့်
ဘီလူးကြီးတွေ သန်လျက်ထမ်းပြီး ရင်ပြင်ပေါ်မှာ စောင့်ကြပ်
နေသည်ကို မြင်တွေခဲ့ရလို့ အဲသုမဆုံးနိုင်ဘာင် ဖြစ်ခဲ့ရပါကယ်။

အလောင်းတော်ကသာပကို ဖူးတွေ့တဲ့ အခါမှာတော့
အရင်ဆုံး ရွှေတွေ့နဲ့ ဝင်းဝါတော်ပနေတဲ့ ရှုံးအတွင်းသားတွေ
ကို တွေ့ရပြီး ရွှေသလွန်ညာ်စောင်းပေါ်မှာ လဲလျောင်းနေ
သော အလောင်းတော်အစစ်ကို ရွှေရောင်အစစ်ဖြင့် ဖူးတွေ့ခဲ့
ရလို့ ပါတီတွေ့ဖြစ်ပြီး ကြည်နဲ့ခဲ့ရသည်။ ထပ်ဆင့်ပါတီ ဖြစ်
ဖို့ရာကတော့ အလောင်းတော်ကို လာရောက်ကြည်ညိုနေသော
နတ်သားတစ်ပါးနှင့် ဝတ်ဖြူစ်ကြယ် အဘိုးတွေ့ကိုလည်း မြင်
တွေ့ခဲ့ရပါသေးတယ်။

အင်းလေးယောင်တော်ဦးကို ဖူးမြင်ကြည်ညိုရတဲ့ အခါ
မှာတော့ ရွှေတွောင်းအို ဖောင်းကြနေနတဲ့ ရုပ်ပွားတော်များကို
ဖူးတွေ့ရသည့်အပြင် ပကတိအတိုင်းလည်း တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ခဲ့
ရလို့ ပျော်လို့မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ထိုနောက် ရန်ကုန်
ရွှေတိဂုံးစော်တော်ကို ဖူးမြှော်ကြည်ညိုတဲ့ အခါမှာတော့ ရင်
ပြင်ပေါ်တွင် နတ်သားများကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါသေးတယ်။

ထိုသိတွေ့ခဲ့ရသည်ကို တွေးမိတိုင်း ကောင်းဆီးညာသာ
ပေးမိတ်။ အခြားတန်ခိုးကြီး ဘုရားများကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါ
သေးတယ်။ အိန္ဒိယရှိ မဟာလောဓိစေတီကို ဖူးတွေ့ရပြီး ဌာပနာ
ကို ဖူးမြှော်ကြည်ညိုခွင့် မရခဲ့သည့်အတွက် ဝမ်းနည်းခဲ့ရသော်
လည်း ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာငွာနကို ဖူးတဲ့ အခါ
အပင်ကြီးနှစ်ပင် ကိုင်းလာတာမြင်ရပြီး ဘုရားရှင်၏ဘေးတွင်
ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ နတ်၊ ပြဟ္မာတို့အားလည်းကောင်း
ဖူးတွေ့ရလို့ အုံညာခဲ့ရပြန်ပါတယ်။

တာဝတီသာရှိ ရွှေ့ကြာမဏီစေတီကို ဖူးတွေ့ရပြန်တော့
ဘာနဲ့မျှ မလဲနိုင်သော ဝမ်းသာပိတီကိုလည်း ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။
ထိုးတော်ကြီးနှင့် စိန်ဖူးတော်ကို စူးရကာတည်းက ပျော်ရွှေ့နေ့နေ့
ပြီး၊ စော်တော်ကြီးမှာလည်း ရွှေတွေဝင်းဘိနေ၍ ကြည်ညို
လို့မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ရွှေ့ကြာမဏီစေတီတော်တွင် စွယ်တော်
နှင့် ဆံတော်ကိုလည်း ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသေးတယ်။

စွယ်တော်ကို ကလာပ်ကလေးပေါ်တွင် ထည့်သွင်းပူဇော်
ထားသလို ဆံတော်ကိုလည်း ရွှေ့ကလာပ်လေးနှင့်ပင် ခွေခွေလေး
ထည့်ထားပြီး ပြီးပြီးပြုက်ပြက် အရောင်တွေ ထွက်နေသည်ကို
လည်း ကြည်ညိုခဲ့ရပါသေးတယ်။ မြကျောက်ဖျားနှင့် ပင်လယ်
ကသစ်ပင်ကို ဖူးရတဲ့အခါမှာလည်း မြကျောက်ဖျားပေါ်တွင်
မြတ်စွာဘူရား ထိုင်နေသည်ကို ကြည်ညိုလို့ မဆုံ့နိုင်အောင်
ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ မြကျောက်ဖျားကို ရွှေတွေ၊ ရတနာတွေနဲ့ ကွပ်
ထားတာကိုလည်း တွေ့ပြုခဲ့ရပါတယ်။

မြကျောက်ဖျား၏ အလယ်မှာ ကြာပန်းပုံ ဖော်ထားသည်
ကိုလည်း နတ်သားတစ်ပါးပြောပြ၍ သိရှိခဲ့ရပြန်ပါတယ်။
ဝေယဉ်ဘီမာန်ကို တွေ့မြင်ရတဲ့အခါမှာ အလွန်သားနားပြီး
လေသာပြေတ်းဆောင်မှ ရွှေ့ကြာမဏီစေတီကို ထပ်မံဖူးတွေ့ရပါ
တယ်။ ဝင်းအကျယ်ကြီး၊ မှတ်းတွေ့နဲ့ ရွှေ့ပြားတွေ ခင်းထားတဲ့
ရင်ပြင်တွေကို မြင်တွေ့ရလို့ အုံပြုဝမ်းသာခဲ့ရ ပြန်ပါတယ်။

မြဲဗျူးပြည် အကနိုင်ဘုရှိ ဒုသေစေတီကို ဖူးမျှော်ရမည့်
အချိန်ရောက်တော့ ဝမ်းသာခဲ့ရ ကြည်နဲ့ခဲ့ပြန်ပါသည်။ ဒုသေ

စေတီကြီးဟာ ကန္တာဦးဆုံးပေါ်သော စေတီကြီးဖြစ်သည့် အား
လျှော့စွာ ငွေရောင်စေတီကြီးဖြစ်ပြီး ဘယ်စေတီနှုမှ မတူတာ
ကတော့ ထိုးတော်နှင့် စိန့်ဖူးတော် ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုးတော်မှာ ထိုးကြီးကို ဖွင့်သလိုဖြစ်ပြီး စိန့်ဖူးတော်မှာ
လည်း ရှည်ရည်ချွန်ခွန်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ အတိတ်,
ပစ္စပန်၊ အနာဂတ်ဘဝတွေကိုပါ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ဘဘ်းငွေးလိုင်ပြောတဲ့ “သံသရာ ခရီးသည်” ဖြစ်
သည့်တပည်တော်ရဲ့ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ဘဝတွေကတော့
ဘုန်းကြီး ကျောင်းသားနှစ်ဘဝ၊ “ဦးသာအောင်လိုခေါ်သော
အဘိုးကြီး တစ်ဘဝ”၊ “သာဂီ”လိုခေါ်သော ကလေးတစ်ဘဝ
လင်းမြောက် တစ်ဘဝ၊ ကြက်ဖတစ်ဘဝ၊ ငှက်သုံးဘဝ၊ ဘဲတစ်ဘဝ
မိကျောင်း တစ်ဘဝ၊ ရသေ့တစ်ဘဝ၊ ပိုက်ကြီးသည်တစ်ဘဝ၊
ရဟန်းတစ်ဘဝ၊ လျေလျှေယောကုံးတစ်ဘဝ၊ နွားတစ်ဘဝ၊
ဆင်တစ်ဘဝ၊ တော့သူမလေးတစ်ဘဝ၊ ကျားတစ်ဘဝ၊
စစ်သားတစ် ဘဝ-စသည်ဖြင့် မရောဘုံနိုင်သော ဘဝများကို
ဖြတ်သန်းခဲ့ရပြီး “သံသရာခရီးသည် ဘဝမှ ဘယ်အခါမှာ
ကျွဲတဲ့ပါမလဲ” ဟု တွေ့တော့လျက် ဒီသံသရာဘေးကြီးကို
ကြောက်ခဲ့နေဖိပါတယ်။

ဘောဂဝတိ နဂါးပြည်မှ စွဲယ်တော်ကို ဖူးရာတွင် နဂါး
ပင်းကြီးနှင့်တစ်ကွ နဂါးရောင်စုတို့ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပြီး နဂါးမင်း
ကြီးကိုယ်တိုင် စွဲယ်တော်ကို ယူပြုခဲ့လို ကျေးဇူးတင်မဆုံး ဖြစ်
ခဲ့ရပါတယ်။ ငရဲပြည်ကိုရောက်တော့ လူတွေအများကြီး တန်း

စီတောင်နေကြတာကို တွေ့မြင်ခဲ့ရတာဖို့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်လို့
မဆုံးပါ။

မြောက်ကျွန်းသို့ သွားရောက်တဲ့အခါမှာတော့ မြောက်
ကျွန်းသူတို့ တောင်နေကြပြီး တပည့်တော်ကို ပန်းသီးလို ရဲခဲ့
လေးတစ်လုံး ပေးပါတယ်။ အေးပြီးချိမြေသလို ခံစားရတော့
အရမ်းကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ပြောခဲ့ပါတယ်။

တတိယနည်းဖြစ်သော ပါးထွက်၊ နားထွက်၊ လျှိုးစား၊
ဖြတ်စား အစရှိသဖြင့် ကျမ်းမာရေးအတွက် ပြုလုပ်ရသော သင်
ခန်းစာတွင် အန္တရာကိုယ်မှာ ခွဲကပ်နေသော ရောဂါဒ္ဓား ကင်းကင်း
ရှင်းရှင်း ဖောက်သွားချုသာမက တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါးလန်းဆန်း
တက်ကြလာပါတယ်။ စတုတေသနည်း “ပြိုမ်းစေမည်” ရောက်
တော့ တစ်ကိုယ်လုံး ပြိုမ်းအေးသွားပြီး အပူပင်တွေ ကင်းမဲ့နေ
ပါတယ်။

ဒိပသာနာ အန္တနိပရိဂုဟ ရှုပွားသောအခါ၌
ကလေးဘဝ အကြောင်းတွေကိုလည်းကောင်း ပြန်လည်ဖြင့်
တွေ့ရတော့ ဝိုင်းသာဝမ်းနည်းဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဉာဏ်စဉ်များကို ရှုမှုတ်ပွားများသောအခါ မိမိ၏
ဦးခေါင်းမှ ဦးနောက်တွေ ပေါက်ထွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိ ကလိုစာ
တွေ ထွက်ကျလာသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တဖြစ်ပျက်တွေ
အများကြီးကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ရှုခဲ့ရလို့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့
အန္တကြီးရလာတာတွေ တွေးကြည့်ပြီး ကြောက်ရွှေ့လာမိပါ
တယ်။

ဆရာတော်ဦးကေလာသ ဟောကြားသည့် -

“တစ်ရက်ကုန်ပြန် ငါရျပ်,နာမဲ,
သေပြန်တစ်ရက် နီးပြန်ပြီး
တစ်လကုန်ပြန် ငါရျပ်,နာမဲ,
သေပြန်တစ်လ နီးပြန်ပြီး
တစ်နှစ်ကုန်ပြန် ငါရျပ်,နာမဲ,
သေပြန်တစ်နှစ် နီးပြန်ပြီ” ဟူသော သံဝေဂါ
လက်ာ လေးအတိုင်းလည်း သဘောပေါက် နားလည်ပါတယ်။

ယခုဆိုလျှင် သာသနာနှစ်(၂၃၅၀)ရှိသွားပြီ ဖြစ်သလို
နောက်ထပ်နှစ်ပေါင်း (၂၄၅၀)ပဲ ကျော်ပါတော့တယ်။ ဒါကို သ
တိတရား လက်ကိုင်ထားပြီး တရားဘာဝနာတွေကို ရှုပွားသင့်
ပါတယ်။

“သမထ-ဝိပသနာတရားတွေ ယခုလို တွေ့န်းကားနေ
တဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ ထိထိရောက်ရောက် တရားအား
မထုတ်သေးရင် ဘုရားသာသနာနဲ့ ကြိတွေ့တယ်လို့ မဆို
နိုင်ဘူး။ လူဖြစ်ကျိုး ရွှေးတော့တာပဲ”ဟူသော မောင်းထောင်
မြေဇ်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အဆုံးအမည်ပါဒကို
ပြန်လည်ဖောက်သည်ချင်း . . .

(၁) “ အို, နာ, သေသို့ မောင်းနှင့်ပို့,
လူတို့မဖြေပါတာကား။

(၂) “ စောင့်ရွောက်သူနဲ့ ကိုးရာမဲ့,
အားနွဲ့လှုချည်ပါတာကား။

(၃) “ကိုယ်ဝိုင်ဥစ္စာ မရှိပါ,
စွန့်ခွဲသွားရမှာပါတကား။

(၄) “အလိုမဖြည့်ဝ အားမရ,
တက္ကာ့ကျွန်ုပြီးပါတကား။” ဟု သဘော
ပေါက်နားလည်ကာ လူတိုင်းတရားအားထူတ်ကြဖို့ “အချိန်ရှိ
ခိုက် လွှဲလိုက် ကြဖို့”ဟု နိဗ္ဗာန်ဆောတစ်ဦးအနေဖြင့် တိုက်တွန်း
အပ်ပါတယ်။

ထိုအပြင် တပည့်တော်ကို တစ်ခါမျှ မသိဘူးသော ဤ
သမထ-ဝိပဿနာတရားများကို သင်ကြားပြသပေးခဲ့သော ဆရာ
တော်ဦးကေလာသကိုလည်းကောင်း၊ တရားအားထုတ်ဖြစ်ရန်
ခွင့်ပြုတိုက်တွန်းပေးသော အဖေနှင့် အမေကိုလည်းကောင်း၊
ရှိသေစ္စာဖြင့် ရှိခိုးကန်တော့ပါတယ်ဘူးရား။

တပည့်တော်ကို စိတ်အားငယ်ချိန်များတွင် အားပေးစ
ကား တရားတကား ပြောကြားပေးကြသော အန်တိချော့ အန်တိ
ဒေါ်မြေဟန် ဦးပြီး၊ ဒေါ်ညီးနှင့် ဦးသိန်းအောင်တို့အားလည်း
အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။ ဤတရားစခန်းတွင် တွေ့ခဲ့ပြီး
ရိုင်းဝန်းစောင့်ရောက်ပေးကြသော မွေမိတ်ဆွေများနှင့် ဝေယျာ
ဝစ္စအဖွဲ့ဝင်များကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။

တရားစခန်း နောက်ဆုံးနေ့တွင် တစ်သက်တာ စွဲထင်
ရှစ်အောင် ဆုံးမပြုပါဘေးခဲ့သော ဆရာတော်ဦးသုမဂ္ဂလကို
လည်းကျေးဇူးတင်မဆုံးရှိလှပါတယ်ဘူးရား။

ပမာဏ (အသက် (၁၅)နှစ်)
ပန္တလေးပြီး

သံသရာလွှတ်လမ်းရှာကြမယ်

ရန်ကင်းအေးပြိုမြို့နယ်သာတွင် ကိုယ်
တိုင် တရားအားထုတ်ခဲ့သော ဆရာတော်
အရှင်ဉာဏ်မှု-မှ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခွဲခန့်
ကစ၍ တရားအားထုတ်ရန် အကြောင်းကြိုင်
တိုက်တွန်းခဲ့သည့်အတွက် ရက်(၆၀)တရား
စခန်းသို့ ဝင်ရောက်ကာ တရားအားထုတ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည် ဘုရား။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ညွှန်ကြားပြုသပေးသည့်အတိုင်း
ပထမတွင် သမထက္ကာင့်စဉ်များကို ကြိုးစားပွားများ အားထုတ်
ခဲ့ရာ တရားအလင်းနိမိတ်များကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုတရားအ
လင်းနိမိတ်ဖြင့် နိပ်သာအနီးဝန်းကျင်နှင့် မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်
နှင့် တန်ခိုးကြီးဘုရားများကို လူကိုယ်တိုင်ရောက်သွားပြီး ဖူးတွေ၊
ရသကဲသို့ ထင်ထင်ရှားရှား ဖူးမျှော်ခဲ့ရသဖြင့် အုံသွေ့မဆုံး ဖြစ်ခဲ့
ရပါသည်။ တစ်ဆုံးဘုရားများတွင် ပိမိမျိုးကိုယ်များပါ ရောက်
သွား၍ ဖူးမျှော်ခဲ့ရပါသည်။

ရွှေတိဂုံဓရတော်ကြီးကို ဖူးမျှော်စဉ် စိန်ဖူးတော်မှ
ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်နေသည်ကိုပါ ဖူးတွေခဲ့ရပါသည်။
အလောင်းတော်ကသုပကို ဖူးမျှော်စဉ်ကလည်း ရွှေသလွန်ပေါ်
တွင် ရွှေရောင်အဆင်း ဝင်းဝါနေသည့် အသားအရောင့်၊ မျက်

နှာတော် ကြည်စင်ဝင်းပလျက် ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်နေ
သည်ကိုပါ ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ကျိုက်ထီးရှိုးဆံတော်ရှင်ကို ဖူးမျှော်သောအခါ ပထမ
ပကဗ္ဗာတိအတိုင်းကို ဖူးမျှော်ရြှုံး ဆံတော်ကို ဖူးသောအခါ စေတိ
တည်ထားသော ကျောက်တုံးကြီးသည် အောက်ကျောက်စွန်း
ကြီးနှင့် လက်သီးတစ်ဆုပ်စားမျှ ကုံးသွားပြီး လေထဲတွင် တည်
ရှိနေသည်ကို အုံအြေမင်သက်စွာ ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဒါနိုယ် မဆိုမအေသမှ ဘုရားများဖူးရာတွင် ဓမ္မစကြာ
တရားဟောရာဌာနကို ဖူးမျှော်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏
မျက်နှာတော်မှ ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်မြှုပ်လျက် ပုဂ္ဂိုလ်
ဦးနှင့်အတူ နတ်ပြုဟာများစွာ ဓမ္မစကြာတရားဦးကို နာကြား
နေကြသည်ကို ထင်ရှားစွာ ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဘုရားရှင် ပရီနိုဘာန်စုတော်မူရာ ကုသီန္တာရုံး အင်ကြွင်း
တော့တွင်လည်း ဘုရားရှင်၏ ဘေးပတ်လည်တွင် ရဟန်းပရိတ်
သတ်နှင့်အတူ နတ်ပြုဟာများပါ ပန်းပေါင်းစုဖြင့် ဖူးမျှော်နေကြ
သည်ကို ထင်ရှားစွာ ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။ သီရိလက်နိုင်ငံရှိ
ဘုရားစေတိ၊ ပုထိုးများနှင့်အတူ စွဲယ်တော်၊ ညျပ်ရှိုးတော်၊
ဓာတ်တော်များနှင့် အကိုဏာသာခါ ဗောဓိပင်ကိုပါ ကြည်နှုံးစွာ
ဖြင့် ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

တာဝတီးသာနတ်ပြည်ရှိ စူးစွာမကိုစေတီတော်မြတ်ကြီး
အား ဖူးမျှော်ရန် နိမိတ်မလွှတ်ခင် ကြိုတင်မေတ္တာပိုစဉ်တွင်ပင်
သိကြားမင်ကြီးသည် ရွှေသို့လက်အုပ်ချိလျက် ရောက်လာပြီး

နောက်တွင် နတ်သေး၊ နတ်သားများ မြှုရံလျက်နှင့် ငါးတိုအနီး
တွင် စေတိတော်မြတ်ကြီးကို တစ်ဆက်တည်း အဲပြော ဖူးမျှုံ
လိုက်ရပါသည်။

စေတိတော်ကြီးကို စိန်ဖူးတော်မှုစ၍ ဖိနပ်တော်ဘထိ
လည်းကောင်း၊ စေတိပုဂ္ဂရဝါက်ရိုင်ပြင်ဘေးပတ်လည်း အတွင်း
ဌာပနာ များနှင့် ထိုးတော်နှင့်မြတ်နားတော်ကိုလည်းကောင်း၊
ဌာပနာတိုက် အတွင်းနံရံရှိ ပုံဖော်ထားသော ပန်းပွင့်ပန်းခက်
များ၊ ရုပ်ကြွများကိုလည်းကောင်း အသေးစိပ် ထင်ထင်ရှားရှား
ဖူးမျှုံခဲ့ရပါသည်။

ထိုပြင် ပင်လယ်ကသစ်ပင်၊ ပဏ္ဍာကမ္မာလာ မြှုကျောက်
ဖူး၊ သုဇဓာဇာရပ်ကြီးနှင့် သီကြားမော်စံရာ ဝေလယွာန်းပြုသာ၏
ကြီးတို့ကိုပါ အသေးစိပ် ဖူးမျှုံခဲ့ရပါသည်။ မြှုကျောက်ဖူးကို
ဖူးရာတွင်လည်း မြတ်စွာဘုရားရှင် ကျောက်ဖူးပေါ် ရွှေဖဝါး
တော်တက်လှမ်းနေပုံနှင့် နတ်ပြဟွာပရိတ်သတ်များ မြှုရံကာ
ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်းမြှေးလျက် အသိဓမ္မာတရားတော်ကို
ဟောကြားနေပုံကိုပါ သပ္ပါယ်စွာ ဖူးမျှုံခဲ့ရပါသည်။

ပြဟွာပြည် အကနိုင်ဘုရှိ ဒုသေစေတိတော်ကြီးနှင့် အတွင်း
ဌာပနာများကိုလည်း ပကတိမျက်စီပြင် မြင်ရသကဲ့သို့၊ ကိုင်
ကြည့်လိုက်ရသကဲ့သို့ အသေးစိပ်ဖူးမျှုံခဲ့ရသဖြင့် တရားအ
လင်းနိမိတ်၏ အစွမ်းသတ္တိကို အဲမြှောနန်း ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုအပြင် စေတိတော် ဌာပနာတိုက်ထဲမှ အတိတ်ကြီး
မှုမျှန်ချပ်ကို ကြည့်သောအခါ ဘဝသံသရာတွင် ကိုယ်တိုင်

ကျင်လည်ပြတ်သန်းခဲ့ရသည့် ဘဝများစွာအနက်မှ အနီးစပ်ဆုံး ဘဝများကို အရင်ကြည့်ခဲ့ပါသည်။

ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားပေါ်တွင် ကြည့်နေရသကဲ့သို့ တစ်ဘဝြီးတစ်ဘဝ ဖြစ်စဉ်များကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ခဲ့ရကာ ဝစ်းနည်းကြောကွဲ ထိတ်လန့်လာသဖြင့် ရှစ်ဘဝမြောက်ကြည့်ပြီး ခကာရုပ်ကာ ပစ္စာပွဲနှင့် အနာဂတ်ဘဝများကို ပြန်ကြည့်ခဲ့ရာ တွင်လည်း ထင်ရှားစွာမြင်ခဲ့ရသဖြင့် တရားနီမိတ်အစွမ်းကို ဖော်မပြုတတ်အောင် အုံခြေခဲ့ရပါသည်။

ဘောဂဝတီနားပြည်ရှိ စွဲယ်တော်ကို ဖူးမျှော်ရန် နီမိတ် မလွှတ်ခင် ကြိုတင်မေတ္တာပို့နေတုန်းပင် နားများရောက်လာ၍ ကြိုနေကြဖြီး စေတီတော်ကိုပါ တစ်ခါတည်း ဖူးတွေ့ရပါသည်။

အုံခြေဖွေကောင်းသည့်မှာ စေတီတော်ကို အနီးကပ် ဖူးမည့်အကြိုတွင် ဘာမျှမမြင်ရဘဲ ဖြစ်သွားပြီး နားမောင်းက ငှုံးတို့၏ နှုန်းတော်ထဲကို ခေါ်သွား၍ ပလ္လာင်ထက်တွင် ရောက်သွားပြီး နားများက ထိုင်ကန်တော့လျက် နားမောင်ကြီးက ပဂ္ဂိုင်ဘေးတွင် လက်အုပ်ကလေးချိုကာ မတ်တတ်ရပ်နေသည်ကို အုံခြေစွာ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ အားလုံး လူယောင်ဖန်ဆင်းထားကြပါသည်။

ဒီမီသည် ဘောဂဝတီ နားပြည်တွင် တစ်ချိန်က နားမောင်းဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ငှုံးတို့ ပြောကြသဖြင့် အတိတ်ကြော်မှုတွင် ကြည့်တုန်းက နားဘဝဖြစ်ခဲ့သည်ကို ပြန်သတိရမိပါသည်။

ဘဝသံသရာခန့်တွင် ဘဝခြားသွားသော်လည်း အလင်းနိမိတ်ဖြင့် ပြန်ဆုံးရပါသည်။ ထူးဆန်းလေစွဲ . . .။ ဂင်းတို့မှ နှင့်တွေးတွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွှာယ်ရာများကို လိုက်လဲပြသ၍ ဂင်းတို့ ကျေနပ်အောင် ကြည့်ခဲ့ရပြီးမှ စေတီတော်ကို ပြန်လည် ဖူးခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ စေတီတော်နှင့် စွယ်တော်တို့ကိုလည်း ထင်ရှားစွာ ဖူးတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ငရဲပြည်သို့ နိမိတ်လွှတ်သောအခါ ငရဲမင်းကြီးက ခက္ကလာ၍ ခရီးဦးကြီး ပြုနေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရပါသည်။ ငရဲပြည်(၈)ထပ်တွင် အမျိုးမျိုးအဖုံးသောနည်းဖြင့် ငရဲခံနေကြရသည်ကို ထိတ်လန်စဖွယ် တွေ့ရ၍ ကြော်သီးတာများများ ထမိပါသည်။

ပူးပြင်းလိုက်သည့် ငရဲမီး၊ သွေးသံများ တရဲရဲ့ ကူပါကယ် ပါနှင့်၊ ကမ္မာပျက်သည့်အလား အော်ဟစ်သံများကြားတွင် သိခဲ့ဖူးသည့် မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့၍ မေးကြည့်ခဲ့ပါသည်။

ဂင်းတို့သည် လူဘဝတွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို လုပ်ခဲ့သော်လည်း သေခါနီးတွင် ဝေဒနာနှင့်စက်၍ ဒေါသဖြင့် သေသောအခါ တိရှောနများကို သတ်ခဲ့သည့်ကိန္ဒာင့် နိုင်စက် ခဲ့သည်ကို ပြန်အကျိုးပေးသဖြင့် ငရဲပြည်တွင် လာခံစားရသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဒါနနှင့်သီလ သာမဏ်ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည် အပါယ
တဲ့ခဲ့ လုံးလုံးမပိတ်နိုင်ပါလား၊ ဝိပဿနာကို တစ်မဂ်၊ တစ်ဖိုလ်
သို့ရောက်အောင် အားထုတ်ထားမှ စိတ်ချုရမှာပါလား-ဟု
လည်း သံဝေဂြိုင်မိပါသည်။

မြောက်ကျွန်းသို့ သွားရာတွင်လည်း ပဒေသာပင်နှင့်
ချောမောလျေပသော ကျွန်းသွားကျွန်းသားများကို တွေ့ခဲ့ရပါ
သည်။

တရားတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည် ကြီးမားလေစွာ
အကနိုင်ဘုံး၊ ငရဲဘုံးတို့ကို တရားအလင်းနှင့်ဖြင့် ခနီးဆန္ဒနိုင်
ခဲ့ပါပြီ။ ယခင်က စိတ်ကူးပင် မယဉ်ပုံခဲ့ပါ။

ဝါရေဝါမှုတ်လုပ်သည် သင်ခန်းစာတွင်ပင် ကြာကြာထိုင်
လျှင် ခေါ်နာရှု နောက်ကျောစွားအောင့်တတ်သော ဝေဒနာများ
သက်သာပြီး သူအလိုဂိုလို ကောင်းသွားသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။
ယခင်ကဆိုလျှင် တစ်ပတ်-ဆယ်ရက်ခန့်တစ်ခါ အကြားလျှော့
ပေးရပါသည်။ ယခု ထိုသို့ မလုပ်ရတော့ပါ။ အထက်ဘဝို
အောက် အာကာသ-သင်ခန်းစာတွင်လည်း ကိုယ်တွင်းမှ ကလီ
စာများကို စတင်မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ပါးထွက်၊ နားထွက် သာမဏ်းစာတွင်လည်း အတွင်းက
ကလီစာတွေကို မြင်နေရသည့် ခန္ဓာကိုယ်ပွဲအတစ်ခုသည် ရွှေသို့
ထွက်သွားပြီး ဖန်ကွဲစများလို တလက်လက်နဲ့ တောက်ပနေလျက်
ပလုပ်စေလေးတွေ ဖြစ်သွားကာ ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကိုလည်း
တွေ့ရပါသည်။

တရားနိပါတ်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဖြစ်စဉ်တွေကို လက်
တွေမြှင်တွေခဲ့ရပါသည်။ “မြိမ်း... စေ... မည်” ရောက်
သောအခါ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိမထားမီသလိုနှင့် တရား
တော်ခဲ့ မြိမ်းချမ်းမှုကို အတော်ကြောကြာ ခံစားရပါသည်။

ဝိပဿာပိုင်း ရောက်သောအခါ ကိုယ့်ရဲ့အလောင်း
ကောင်ကြီးကို ကိုယ့်ရွှေမှာ ပြန်မြင်နေပြီး တဖြည်ဖြည့်ဗုံး
ပွဲဖောင်းကားလာသည်ကို ရွှေ့ရှာစက်ဆုံးဖွဲ့ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါ
သည်။

ထိုနောက် ဦးနောက်ကြီး ပွင့်ထွက်နေသည်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝမ်းပိုက်အတွင်းမှ အစာအီမီမြှုံး ပွင့်ထွက်နေသည်ကို
လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်အရေပြား ကွာဘွားပြီး သွေးသံရဲရှုနှင့်
အသားများ၊ သွေးကြောအမျှင်များ၊ နှလုံး အဆုတ်၊ ကျောက်
ကပ်၊ အူးသိမ်၊ အူးများထဲမှ အစာသစ်၊ အစာဟောင်းများကို
လည်းကောင်း တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

အနိုဒုကြီးမှ တဖြည်ဖြည့်ဗုံးပြီးကျော်သွားပြီး အမှုန်များဖြစ်
ကာ ပျောက်ပျက်သွားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဘာမျှမဖြုပါလား-
ဟု ကိုယ်တွေ့သွားရပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်သွားပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ခန္ဓာကိုယ်ကို မတွေ့
ရတော့ပဲ ဟိုနားဒီနားက ဝေဒနာလေးတွေ ပေါ်လာလိုက်၊
ပျောက်သွားလိုက်နှင့် တွေ့ရပါသည်။ ဆရာလက်၏ ကြိုးစား
အားထုတ်သော နာကျင်မှုအနေနှင့် မခံစားရတော့ဘဲ တရိပ်

ရိပ်၊ တသဲသဲ၊ တဖွ့္း၊ တခြားကလေးများ စဉ်ဆက်မပြတ် ဖြစ်
ပေါ်နေ၍ ခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် ရုပ်နာမ်ကလွှဲ၍ တကယ်ဘာမှ
မရှိပါလားလို့လည်း ခံစားမိလာပါသည်။ ဝါရေဝါမှတ် လုပ်စဉ်
ကလည်း အရှိန်ရလာလျှင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပျောက်သွေးသည်
ကို သတိထားမိပါသည်။

ဂိပသနာပိုင်း ရောက်သောအခါ ပို၍ထင်ရှားလာပြီး
တရားထိုင်လိုက်တိုင် ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ပျောက်သွေး၍ အကြောင်း
တရားတို့ကြောင့် ဖြစ်ပျက်နေသော ရုပ်နာမ်အစဉ်များကိုသာ
ရိပ်ရိပ်၊ ဖွ့္း၊ ချွောကလေးအဖြစ် ပြင်တွေ့နေရပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်မှ ကြောက်သီးတဖြန်းဖြန်းထခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး
အဆက်မပြတ် ယိုင်းယိုင်နေခြင်း၊ ပေါ့ပါးနေခြင်း၊ ပြိမ်းအေးနေ
ခြင်း၊ ဘာမျှမရှိဘဲ ခန္ဓာကိုယ် ပုံသဏ္ဌာန်အရိပ်များသည် ကိုယ်
များများအဖြစ် အပေါ်သို့ အတော်ကြောကြာ တည်ရှိနေခြင်းများ
ကိုပါ တွေ့နှုခံစားခဲ့ရပါသည်။

ပစ္စယပရိဂုဏ်ဟကို ပွားသောအခါ ဘဝသံသရာခနီတွင်
ကိုယ်တိုင်ကျင်လည် ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည့် ဘဝများစွာကိုကြည့်၍
မဆုံးနိုင်အောင် တွေ့ရသဖြင့် ဒုသာစေတိရှိ အတိတ်ကြေးမုတွင်
ကြည့်ခဲ့ရသော (၈) ဘဝ အပါအဝင် ဘဝပေါင်း (၃၀)ခန့်
ကြည့်လိုက်ပါတော့သည်။

ထိုဘဝများမှာ-ဒို့မြေရှုံးမင်းသားဘဝ၊ ဆင်းရဲသူမိန်းမ
ဘဝ၊ နှားမဘဝ၊ ယောက်ဗျားပျို့ဘဝ၊ မိန်းမပျို့ဘဝ၊ ပုံဏားဘဝ၊

သိန်းငှက်ဘဝ၊ အီမဲရွှေမင်းသားဘဝ၊ ဘုရင့်သမီးတော်ဘဝ၊
ဂြုဏ်ဘဝ၊ ဆင်ဘဝ၊ ဘီလူးဘဝ၊ ဘုရင့်သမီးတော်(၂)ဘဝ၊
အတ်မင်းသားဘဝ၊ မိန်းမရှာဘဝ၊ မိဖုရားဘဝ၊ ပြီတ္ထာဘဝ၊ ရ^၁
ဟန်းဘဝ၊ မြို့ဗားဘဝ၊ ဘုရင့်ဘဝ၊ ယဉ်ဗုံးဘဝ၊ သားမင်းဘဝ၊
နိုးမလေးဘဝ၊ ဓမ္မမင်းဘဝ၊ ဘုရင့်သမီးတော်ဘဝ၊ နိုးမင်း
ဘဝ၊ နတ်သားဘဝနှင့် ယခုဘဝဖြစ်စဉ်များကိုပါ တွေ့ရသဖြင့်
ဘဝသံသရာခနီးကို ဆက်လက်ပြီး ကျင်လည်ရမည်ကို အကြီး
အကျယ် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွှေ့မိပါတော့သည်။ သံဝေဂလည်း
အကြီးအကျယ် ဖြစ်မိပြီး ဘဝအသစ်ကိုလည်းထပ်ပြီး မလိုချင်
တော့ပါ။

ဆက်လက်ရှုမှတ်သောအခါ အကြောင်းတရားတွေ
ကြောင့် ရုပ်နာမ်တွေ တရိပ်ရိပ်၊ တဖွဲ့ဖွဲ့၊ တသံသံ စဉ်ဆက်မပြတ်
အရိပ်ကလေးတွေလို ဆက်တိုက် ပျောက်၊ ပျောက်သွားသည်ကို
သာ ထပ်ခါတလဲလဲ တွေ့ရသောအခါ ဘဝသံသရာတွေက
ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာပါ ရုပ်နာမ်သံသရာအဖြစ် ဆက်တိုက်ဖြစ်ပျက်
(သေနေတာ)တွေ့ကို စကဲန်မလပ် တွေ့နေရတော့ အနိစ္စ၊ ခုက္ခ
သဘောတရားများနှင့် မိမိကရပ်စေချင်သော်လည်း မရပ်ဘဲ
ရုပ်နာမ်သံသရာကြီးက ဆက်တိုက်လည်နေသော အနတ္ထသ^၃
ဘောတရားကိုပါ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့လာရသောအခါ ရုပ်
နာမ် ဖြစ်ပျက်မှား ချုပ်ပြတ်ပြိုးရာ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ တကယ်ပင်
ရောက်ချင်ပါတော့သည်။

သိမ်မွေ့နဲ့ညံ့စွာ မှတ်လိုကောင်းသည့် အခိုင်များတွင်
သုနက်သည်အထိ အိပ်ဝိုက်ခြင်း ဖို့ဘဲ လန်းဆန်းစွာ ဆက်
ဆိုက်မှတ်ရင်း ပျော်မွေ့နေသည့်အတွက် တရားတော်ကို ကျင့်
ကြော်းကုတ် ပွားများအားထုတ်ပါက အိပ်ဖို့မလိုတဲ့နေရာ
နှစ်တယ်ဆိုတာ တကယ်ဖြစ်နိုင်ပါလား၊ ဉာဏ်မြှုသလောက် ခံ
ေးရတဲ့ တရားတော်ရဲ့ ပြိုမြင်အေးမူတွေဟာ လောကီကာမဂ္ဂက်
ဘယ်လိုအာရုံနဲ့မှ မလဲနိုင်ဘူးဆိုတာ တကယ်ပါလား ဒါကြောင့်
သည်း ဘုရားရှင်က နိဗ္ဗာန်သည်သာ ချမ်းသာစစ်၊ ချမ်းသာမှန်
ဆုံး ဟောကြားခဲ့တာပါလားလို့ ဝင်းသာပိတိဖြစ်ပြီး တရားတော်
ဘိုလည်း ပိုလို ကြည့်ညွှေလာမိပါသည်။

သမထ-ဝိပဿနာကျင့်စဉ်များကို ညွှန်ကြားပြသပေး
သည့်အတိုင်း ရှိရှိသေသေ ကြိုးကြိုးစားစား ကျင့်ကြုံပွားများ
အားထုတ်ပါက တရားအလင်းနိမိတ်များဖြင့် ဘဝသံသရာခနီး
မှ လွတ်ပြောက်ရာလမ်းကိုလည်း အမှန်တကယ် ရှာဖွေတွေရှိ
နိုင်ပါသည်” အကြောင်းကို စာရှုသူများ အကျိုးများစေခြင်းငါး
ဤစာတမ်းကို ရှိသေစွာ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ဤတရားနည်းလမ်းကျင့်စဉ်များကို ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့
သည့် ကျေးဇူးတော်ရှင် မောင်းထောင်မြောင်းတော့ရဟရ
တော်မထောင်မြှုတ်ကြိုးနှင့် မေတ္တာ၊ ကရာကာ ကြိုးမားစွာဖြင့်
ဘရားတော်များကို ဟောပြောညွှန်ပြပေးသော ကျေးဇူးတော်
ရှင် ရန်ကင်းအေးပြို့ရိုပ်သာဆရာတော်ဦးကေလာသတ္တိအား
အကြိမ်ကြိမ် ရှိနိုးကန်တော့အပ်ပါသည် ဘုရား။

တရားအားထဲတဲ့ဖြစ်အောင် အကြိမ်ကြိမ်တိုက်တွန်းခဲ့
သည့် ဆရာတော်အရှင်ဉာဏ်မနှင့် အမြိမပြတ်စောင့်ရှောက်
ကူညီပေးနေကြသော ဦးသိန်းအောင်၊ ဦးမင်းလွင်နှင့် ဝေယျာ
ဝစ္စအဖွဲ့များအားလုံးကိုပါ အထူးကျေးဇူးတင်ရှုပါသည်။

ပန္နရည်အောင်
(26-2-2007)

နတ်ပူသရာဇ်ခေါ်ခြင်း

ကျွန်မမှာ တရားကို ကောင်းကောင်း
မွန်မွန် ထိုင်တာ ဒါပထမလိုးဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။
တရားရဲအနှစ်သာရရှိမှုကို သိတာလည်း
ပထမလိုးဆုံးအကြိမ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မသည်
ဆရာတော်ညီးကေလာသည့်ကြားသည်
အတိုင်း ဓမ္မဒါနသုတေသနမွှေ့နှင့်(၃)ရက် ပွားများခဲ့ပါသည်။

ပွားများစဉ်ရက်အတွင်း ရွှေတိဂုံနှင့်တူသော ရွှေရောင်
စေတီကြီးကို ဖူးတွေလိုက်ရပါသည်။ အဲဒီတိန်းက ဘယ်က
ဘုရားမှန်း မသိခဲ့ပါ။ မေတ္တာကမွှေ့နှင့် (၁)ရက်၊ အသုဘ^၁
မရဏသုတေသနမွှေ့နှင့် (၁)ရက် ပွားများခဲ့ရပါသည်။ အသုဘ^၂
ပွားစဉ်တိန်းက ညီမဲ့ပုတ်ပွဲနေသော အလောင်းကောင်းကြီး တစ်
ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။

ဆရာတော်ညီနှင့်ကြားသည်အတိုင်း လိုက်နာပွားများခဲ့
ရာ ကောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ဘုရားများ၊ ရန်က်းတောင်ပေါ်ရှိ
ဘုရားများ၊ မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ ဘုရားများနှင့် မြန်မာပြည်အရပ်
ရပ်ရှိ တန်ခိုးကြီးဘုရားများအား ကြည်လင်စွာ ဖူးမြင်ခဲ့ရပါ
သည်။

အချိုသောဘုရားများတွင် လိုက်လံရှင်းပြသော သူများ
နှင့်တွေ့ရ၍ စာတ်တော်များ၊ ဌာပနာပစ္စည်းများကိုလည်း ဖူး
တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် အလောင်းတော်ကသုပ
မထောရှုပြတ်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်အစစ်အား ဖူးတွေ့ခွင့်ခဲ့၍
အားရကြည့်နှင့်ပိပါသည်။

နတ်တစ်ပါး၏ အကူအညီဖြင့် မထောရှုပြတ်ကြီးအား
သစ်ခွပန်းများကို စိတ်တိုင်းကျ လျှော့နှုန်းခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်မ ပန်း
များ လျှော့နှုန်းအပြီး တောင်နဲ့ရဲ့တွေ့မှာ နတ်များတန်းစိပေါ်လာ
ကာ သာဓာခေါ်သကို ကြားလိုက်ရပါသည်။ ဂုဏ်တွင် သာဓာခေါ်
သံများ ကြားလိုက်ရသောအခါ ကျွန်မအဖွဲ့ ဝိုးသာပိတိဖြစ်မှုကို
ဘာနဲ့မှ နှိမ်းပြန်ခဲ့ပါ။

ထိုအပြင် ကျိုက်ထီးနှုန်းတော် ဆံတော်ရှင်အစစ်ကိုလည်း
ဖူးပြင်ခဲ့ရပါသည်။ အင်းလေးဟောင်တော်ဦး ဘုရားများကိုလည်း
ပကာတိတည်ထား ကိုးကွယ်သည့်အတိုင်းပင် ဖူးမြင်လိုက်ရ၍
အုံဉာဏ်ညွှန်ပိပါသည်။ အီနှီးယဒေသမှ ဓမ္မစကြားတရားဟော
ရာ ဌာနကို ဖူးမြှေ့သောအခါ ဇွဲဇော်အဆင်းရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားနှင့် ပစ္စဝိရိုင်းဦးအား သက်ရှိထင်ရှားစွာ ဖူးမြင်လိုက်ရ
ပါသည်။

ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မှုပုံမှာလည်း ဘုရားရှင်၏
ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ရဟန်းပရိတ်သတ်များ၊ လူ့ နတ်၊
ပြဟ္မာပရိတ်သတ်များကို စိတ်ဆိတ်ပြစ်သက်စွာ ဘုရားဖူးမြှေ့
နေသည်ကို မျက်စိတဆုံး ထင်ရှားစွာတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

သီရိလက်နိုင်ငံရှိ စေတီပုထိုးများနှင့်ကာတူ စွယ်တော်၊ ညျပ်ရှိုးတော်၊ ဓာတ်တော်များကို ထင်ထင်ရှားရှား ဖူးတွေ.ခဲ့ရ ပါသည်။ တာဝတီသာနတ်ပြည်ရှိ ဒွဲပြိုင်တည်ထားသော စွဲ၏ ပဏီစေတီနှင့် ဆဲတော်၊ စွယ်တော်များကိုလည်းကောင်း၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်နှင့် ပဏ္ဍာကမ္မလာ မြေကျောက်ဖျာတို့လည်း ကောင်း၊ သူမဓားဇရဝါကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယန္တာနှင့် ပြသာနကြီးကိုလည်းကောင်း လူကိုယ်တိုင်သွားရောက် ဖူးမြိုင်ရ သကဲ့သို့ အသေးစိပ် မြှင့်ခဲ့ရပါသည်။

ထို့အတူ ပြဟ္မာပြည်ရှိ စုသုစေတီကြီးနှင့် ဘုရားရှင်၏ ဝတ်လတော်များကိုလည်းကောင်း၊ အတိတ်ကြီးမှုပျိန်မှ ဘဝ များကို ကြည့်ခဲ့ရာ ဘုန်းကြီးဘဝနှင့် သိုက်နှင့်သူဘဝကို တွေ. ခဲ့ရပါသည်။

ထိုနောက် နဂါးပြည်ကို ယာဉ်ငယ်လေးဖြင့် လာခေါ် သောသွေ့နဲ့ လိုက်သွားခဲ့ပါသည်။ နဂါးပြည်ရှိစေတီနှင့် စွယ်တော်၊ ဓာတ်တော်၊ ရုပ်ပွားတော်များကိုလည်း ဖူးတွေ.ခဲ့ရပါသည်။

နဂါးမင်းနေသော ဘုပ်မာန်ကို ဘုရားနှင့်မျက်နှာချင်း ဆိုင် တွေ.ခဲ့ရပါသည်။ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေပြီး ငရဲပြည်ကို သွား ခဲ့ရာ နဂါးပြည်၏ရေထုကြီး ကွဲလာပြီး အောက်မှုစောင့်နေသော ယာဉ်ငယ်ဖြင့် လိုက်သွားခဲ့ပါသည်။

လမ်းတွင် လူများစွာကို တွေ.ခဲ့ရပါသည်။ သူတို့သွား သည့် နေရာက ငရဲပြည်၏ အုတ်တံတိုင်းအတွင်းထဲကို ဝင်သွား

ကြပါသည်။ ကျွန်မလည်း လိုက်ဝင်သွားခဲ့ရာ သားနားသော အဆောက်အထီးကြီးထဲမှ ခန်းမကျယ်ကြီးထဲတွင် ရွှေပောင်ထိုင်ခု ပေါ်၍ ထိုင်နေသော ယမမင်းကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဘေးတစ်ဖက်စီတွင် အခွဲန်အတက်တွေ ဝတ်ထားသော သူ (J)ထီးစီ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ လူများကို တစ်ယောက်ချင်း စစ် ဆေးနေသည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ငရဲပြည်သွားတုန်းက ဘာမျှ မကြားပါရစေနဲ့လို ဆုတော်းခဲ့သောကြောင့် စစ်ဆေး နေသည်ကို မကြားခဲ့ရပါ။

ထိုနောက် လာခေါ်သောသူနဲ့ အုတ်လမ်းလေးအတိုင်း လိုက်သွားခဲ့ရာ အောက်တွင် ရေရှည်းသံများကြား၍ ငဲ့ကြည့် မိသောအာခါ သွေးပင်လယ်ကြီး ဖြစ်နေသည်ကို ခြောက်ခြားစွာ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ သူ့အခန်းနဲ့သူ ငရဲသားများကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရ ပါသည်။

ဆက်လက်သွားခဲ့ရာ အခန်းကျယ်ကြီးအတွင်း၌ သံတုံး ကြီးပေါ်တွင် လူအကြိုးကြီးအား မလှပ်နိုင်အောင် ကြီးမားသော သံကြိုးများပြင့် ခင်ထားသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ခဏအကြာ တွင် လူကြိုး၏ ခြေတောက်အား ရဲတောက်နေသော သံခွဲန်ကြီး သုံးခုပြွဲ ထိုလိုက်သောအာခါ ကြည်နေသော ကျွန်မပင် မြောက် တက်သွားခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်မမြောက်တက်သွားစဉ်တုန်းက င်း၏ခန္ဓာကိုယ် ကြီးပေါ်တွင် ရဲတောက်နေသော မီးခဲများ အုံထားသည်ကို

၉

လည်းတွေ့ခဲ့ရပါသည်။ လိုက်ပို့သောသူအား ဤလူက ဘယ်
သူလဲလို့ မေးလိုက်သောအခါ အကောက်သတ်ဖြစ်ကြောင်း
သိခဲ့ရပါသည်။

ထိနောက် စိစ္စမာနအား သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့ပါသေး
သည်။ သတဲးကြီးပေါ်၍ အရှိုးပေါ်အရောတင် ပိုန်ခြောက်နေ
သော မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ သွေ့တွေးခြားချက်
မှာ သူမရဲ့ကြီးမားတဲ့ ပိုက်ကြီးပင်ဖြစ်ပါသည်။ ပိုက်ကြီးအတွင်း
တွင် နှိတ်သိုးဆွဲနှင့်မြှေ့များစွာ ဝမ်းပိုက်ကို ထိုးဖောက်နေသည်
ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ခဏအကြာတွင် သံဒလက်ကြီးတစ်ခုသည် မြှေ့တွေနှင့်
ဝမ်းပိုက်ကြီးကို မွေ့လိုက်ရာ ဖောင်းဆိုသော အသံနှင့် ဂွဲတွေက်
သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ကြည့်နေသော ကျွန်းမသည်
အရည်တွေစစ်ပြီဆိုပြီး မျက်လုံးကိုမြတ်ချလိုက်ရာ အရှေ့တွင်
မှန်ခံနေသည်ကို အုပျော်စွာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ထိုမိန်းမသည် မသော နောက်တစ်ကြိမ် ပိုက်ကြီးပူလာ
ပြီး ငရဲခဲ့နေရသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ မိဘပြန်ပြောသော ငရဲ
ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ထောင်ပုံစံအခန်းထဲတွင် အကျိုးမပါ
အသားမဲ့ခြောက်ခြောက်နဲ့ လူများစွာကို မီးခဲ့များပေါ်တွင် တွေ့
ခဲ့ရပါသည်။

အခန်း၏ဘေးတွင် ရေကျသောအသံကြား၍ သွား
ကြည့်ခဲ့ရာ အခန်းတွင်းမှသွေးများ အုတ်ရေမြောင်းဖြင့် တဝေါ

ဝေါစီးဆင်းနေသည်ကို တုန်လှုပ်စွာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုအပြင် မီးခဲများ ခဲတောက်နေသော အခန်းကျယ်ကြီး
ထဲတွင် လူများပြေးနေကြသည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပါသည်။
မြို့က်ဘက်မှတ်ခါးကြီးဖွင့်လျှင် မြို့က်ဘက်ကို ပြေးကြ၍
တောင်ဘက်မှ တံခါးကြီးဖွင့်လျှင် တောင်ဘက်ကို ပြေးနေကြ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ထံတံခါးကြီးလည်း ပိတ်လိုက်
ဖွင့်လိုက်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ထိုနေရာမှ အမြန်
ဆုံး ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။ မြို့က်ကျွန်းကိုလည်း နေရာအနဲ့
ရောက်ခဲ့ပါသည်။

လိုးစား၊ ပြတ်စား သာ်န်းစာနေ့တွင် ရောဂါလုံးကြီး ထွက်
ကျလာသည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရပါသည်။ “ပြိုးစေမည်”ဆို
သော သာ်န်းစာတွင် အော်ပြိုးသောအရသာကိုလည်း ခံစား
ခဲ့ရပါသည်။ ဤအလိုင်းသည် သမထပိုင်းပြစ်၍ ကျွန်မြှင့်သမျှ
ကို နှစ်လူသာဓာဝါးစေရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဂိပသာအစ- ရုပ်, ရုပ်-လို့ ရှုလိုက်သောအခါ အရေ
ဆုတ်ထားသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။
ခန္ဓာကိုယ်မှ ယားလာ၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ ရွစ်, ရွစ်နှင့်
ပိုးများကို ကြော်သီးထွားဖြင့် တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။ အနိုင်
ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။

နာမ်ကို ရှုရတဲ့နေ့တွင်လည်း ကျွန်မြှင့်ခန္ဓာကိုယ်သည်
နေရာတိုင်း ယားကျိုယားကျိုး ဖြစ်နေသည်ကို သိခဲ့ရပါသည်။

ကြည့်လိုက်သောအခါ ခန္ဓာကိယ်အတွင်းထဲတွင် အရည်တွေ
စီးဆင်းနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

မြင်ရာမှန့်များသို့ ဆင်းတဲ့နေရာ၏အောက်တွင် ပိုးများ
ကို အမျှင်လိုက်အိပ်တွေနဲ့ တွဲလောင်းကျနေသည်ကို တွေ့လိုက်
သောအခါ ကျွန်များစီးပို့သည် ခုန်ဆုံးခုန်ဆွဲဖြစ်သွားသည်ကို
သိလိုက်ရပါသည်။ ကျွန်များ ခန္ဓာကိယ်ကြီးကို စွဲလည်းချွဲ မုန်း
လည်းမုန်းခဲ့မိပါသည်။

တရားထိုင်စဉ်အတွင်း ကျွန်များ လာရောက်ညွှန်ပြား
သူများလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ အရေပြားပေါ်တွင် ယားတိုင်းမြင်
ရသော ပိုးများသည် နည်းသေးသည်ဟု ပြောပြီး အူထဲကို ကြည့်
ခိုင်းပါသည်။ ထိုအခါကျွဲ ဆံပင်များပင် ထောင်သွားပါတော့
သည်။ ပိုးပေါင်းစုံ ရွှေစွဲစွဲနှင့် မစင်တွင်းကြီးကို ကြည့်ရသလို
ဖြစ်နေပါသည်။

ကျွန်များ စီးပို့ထဲတွင် သံဝေါကတော်တော် ရှိခဲ့ပါသည်။
ချမ်းသာလည်း ပိုးခန္ဓာကိယ်၊ ဆင်းရဲလည်း ပိုးခန္ဓာကိယ်၊ ခီလို
နဲ့သောရင် မြေကြီးထဲကျွဲဖြစ်မှာဘဲလို့ ဆင်ခြင်မိပါသည်။

ရင်ချိုင်းမှာရှုနေနေရင်း အတိတ်ဘဝများစွာကိုလည်း
တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အောက်လိပ်အမျိုးသမီး
တစ်ဘေး၊ ဂုဏ်တွင် သမထကျွဲနေသော ကုလားအဖိုးကြီးတစ်
ဘေး၊ ကိုရင်လေးဘဝများကိုလည်း တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ကိုရင်ဘဝတုန်းက အလွန်ပျော်ပါသည်။ ဘဏ္ဍီးဘုန်းကြီး
ကိုကြောက်၍သာ ကိုရင်မထွက်ခဲ့ရဘဲ သူများတွေ အားတက်
သရော ကျောင်းသန္တရှုံးရေးလုပ်ရာတွင် ကူးမလုပ်ခဲ့ပေ။ စာ
ကျက်ရာတွင်လည်း ပျော်နေခဲ့ပါသည်။ သေတော့ သရဲဘဝကို
ရောက်နှုန်းရပါသည်။

သရဲဘဝတွင် ကြီးနိုင်ငယ်ညွှန်းဘဝဖြင့် အမြဲအရိုက်ခံ
ခဲ့ရပါသည်။ ရိုက်လျှင် အင်ယောက်ချင်း တစ်ယောက်ချင်း
ကို တင်းပုတ်ကြီးနှုန်းတုန်း သစ်ပင်ကေားတွင် မယ်သီလရှင်များ
တန်းစိပြီး ဖြတ်သွားတာ မြင်လိုက်ရတော့ ကြည်နှုံးမဲ့ခဲ့ပါသည်။

ထိုစိတ်ဖြင့်သေတော့ လွှာဘဝကို ပြန်ရောက်ခဲ့ပါသည်။
ဘုန်းကြီးဘဝတွင် ဘုရားသွားဖူးတုန်း သိုက်ထဲမှ အမိုးသမီး
များကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ထိုအမိုးသမီးများကို တွေ့ရသောစိတ်
ဖြင့် သေသေအခါ ထိုဘုရားအတွင်းရှိ သိုက်ထဲတွင် သိုက်နှင့်
သူလေး ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။

လူပြည်ကို ပြန်လာချင်၍ အခိုန်ပြည့် ဂူဘပြင်တွင် ထွက်
ပြီးထိုင်ခဲ့သည်။ ဘုရားကိုလာလျှင် စကပ်လေးနှင့် ကလေး
ဘဝမရောက်၊ အမျို့ဘဝမရောက်ပုံစံနဲ့ လာခဲ့သည်။ လူတွေကို
ပြင်လျှင်အားကျေခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အပြင်ကို ပေးမလွှတ်တော့ပဲ သိုက်ထဲ
မှာပင်လျှင် အတိုး၊ အကများဖြင့် ဖျော်အောင်ထားခဲ့သည်။
ဘယ် လိုပဲဖျော်အောင်ထားထား မဖျော်ဆွင်ခဲ့ပေ။ လက်အောက်
ငယ် သားတစ်ဦး၏ အကူအညီဖြင့် လွှာဘဝကို ပြန်လာခဲ့သည်။

ရုပ်ခန္ဓာဟာ သိက်ထဲတွင် အခေါင်းကြီးနဲ့အပ်ပောင်နေ
သောပုစ္စဖြင့် ကျွန်းခဲ့သည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်
များကိုကြည့်၍ မဆုံးနိုင်သော သံသရာခမီးရည်ကြီးကို အဆုံး
သတ်ချင်စိတ်များပင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရပါသည်။

ဤတရားတွေကို အမြင်သန်ကောင် ပြသပေးသော
မောင်းအထာင်မြော်းတော့ရဟရတော်ဘူရားကြီးနှင့် ရန်ကင်း
အေးဌိုင်းရိုပ်သာဆရာတော် ဦးကေလွှာသတိုးအားလည်း
ကောင်း၊ တရားခစိန်းပို့ပေးကြသော မအုန်းမေကြည်နှင့်၊ မသိန်း
သိန်းထွေးတိုးအားလည်းကောင်း ရိပ်သာရှိ ဂေါပကအဖွဲ့၊ ၁၀
ယျာဝစ္စအဖွဲ့ဝင်များအားလည်းကောင်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိ
ပါသည်။

ပသိန်းသိန်းဆွဲ
အသက် (၂၄)နှစ်
အဖုတ် (၆၂)၊ ၃၁ × ၃၂ လမ်းကြော် ၈၅-လမ်း
ပလွှ်ပစ္စလေးပြီး

ထွက်ပေါက်လွယ်တဲ့ရက်ခြာက်ဆယ်

မှတ်စာမျက်နှာ

စိတ်ခေါ်သုတေသနဗျာများ

- * လောက္ဂတ္ထရာ
ဟောပွဲ တည်ထောင်တဲ့
သာသနရောင် ထိန်ထိန်လက်ဟာဖြင့်
ချိန်တစ်ဝက်ကျေန့် ... နော်။
- * ဒုလ္လာဘပေမယ့်
ကြိုရတဲ့ ဘုံဘဝမှာ
ခုန်ကကာ ထားကတိတွေနဲ့
အားတရှိ ဝေပြေးနေတာကြောင့်
စားမိမ့်ပျော်။
- * ဖြေရှင်းကာနော်
မြောင်းကျော် ထောင်မဟာမောင်းထောင်က
ခြေရှင်းပျော် ဝေနေယဉ်အပေါင်းကို
သနားကြောင်း ဘေးမဖက်စေဘို့

တရားကောင်း ဆေးတစ်လက်ရယ်နဲ့
နေ့ဆက်လို့ တိုက်ကျွေး။

- * ထွက်ပေါက်လွယ်ပြီ
ရှုက်ကြောက်ရယ်ကိုယ်စိန့်
ရက်ခြောက်ဆယ် ဒီစေန်းတို့လ
လွန်ပမ်းမယ် ထင်မတွေးလိုက်ပါနဲ့
ကျွော်တန်းရွယ် ရွှေရင်အေးတဲ့အောင်
(မဗ္ဗာမိတ်ဆွေတို့ရေ) ဝင်လူညွှေအပြေး။

ဘာထာခွောင်းစေတိ ၅၆။ လျှပြစ်
သုဒ္ဓိဝန်ပြု၏ ဘဏ္ဍာန်ရေအာင် လျှော်စောင့်ပို့ပြီပါ။

အရှင်ဂ္ဗိုရုရွှေ (ဝါဘာဝရိယ)

၀၁၅

မျှဝေခဲ့စား ဓမ္မရသ-စာတမ်းများ

နိုးလိုပေါက်များ
ဖူးကုန်ကြော်

ခဏာမကြော်
ပုံ့စွမ်းစွဲယူား။

တရားတွေရယ်

“ဓမ္မ”ကို
ပေးလျှင်းသည်ကား
အသိဉာဏ်ရှိကြသောလူများစွာတို့အား
သုတကိုဖြစ်စေ၏၊
ရှိပြီးသောသုတကို
တိုးတတ်တောက်ပြောင်စေ၏၊
နာမကာယကို ကြည်လင်စေ၏၊
အယူဝါဒကို ပြောင့်မှန်စေ၏၊
ကိုလေသာမှ သန့်ရှင်းမှု
ဝန်အန္တာင်အဖွဲ့ လွှတ်ပြောက်မှုကို
ဖြစ်စေ၏၊
ထို့ကြောင့် ဓမ္မအလူသည်
အမြတ်ဆုံးအလှုပြစ်၏။

ဓမුජිතාලුග්‍රන්ථය:

စဉ်။ ဝဖ්පිළාග්‍රන්ථය

အလුද්‍යෝග්

၁။	ဦးමූෂ්‍යවින් + තේෂ්වරින් වන් လියුණු ප්‍රිතියා රැක්ගැනීම්! ၂၀၀၀၀၀
၂။	ဘခදු උරි උරි තුන් ප්‍රිති නාවා - ගුරුදු ගුරු උරි ගුරු තරුන් + තේෂ්වරින් උරි එහා දී (၃၁) - ၅ - ලංඡා රැක්ගැනීම් ၅၀၀၀၀
၃။	ဦးလිඹුන් + තේෂ්වරියා (၂၆) තරුත් ගෙවා ලංඡා මෙවා මෙවා - රැක්ගැනීම් ၄၀၀၀၀
၄။	ဦးවින් ගුරු + තේෂ්වරින් ගුරු එහා උරි ගුරු උරි ගුරු මෙවා මෙවා රැක්ගැනීම් ၁၀၀၀၀
၅။	ဦးရැං එහා උරි උරි ගුරු මෙවා ගුරු මුදු තුන් රැක්ගැනීම් ၁၀၀၀၀
၆။	ဦෂ්‍යවින් + තේෂ්වරින් ගුරු එහා මෙවා (၃၁) ලංඡා මෙවා මෙවා මෙවා රැක්ගැනීම් ၅၀၀၀

ဓမුජිත්තුවිඩ්ථායු

ුරු “දුෂාංක්ලම්හැන්
මුවෙන්තා: මුද්‍රා තාතම්හා:” ගුම්හාභුජ්‍යා ගැ
මුජිත්තාපුර්

මණ්ඩාග්‍රෑමණ්ඩාව දුෂාංක්ස්: ගුම්හාභුජ්‍යාවේ॥

ුරු මුජිත්තා ගැවිඩ්ථාවේ පාගුණ්ඩ්ජාග්‍රෑම
ඣෙග්‍රෑමණ්: පාතෝග්‍රෑමණ්: ප්‍රේර්ඩ්ජී||

ුරු මුජිත්තා ගැවිඩ්ථා අභිජ්‍යා ලැබුවේ ප්‍රේර්ඩ්ජී||

(ආයු ආයු ආයු ප්‍රාග්‍රෑම්ප්‍රාග්‍රෑම්)

“ ටුඩු මිඟු ක්‍රිතිග්‍රෑම තාඛ්‍යාවා
මෙහේ මිද්‍ර චැංස් අභියා || ”

තරු:තෙරු: ගුම්හාංසා තව්‍යාංසා ප්‍රාග්‍රෑම්ප්‍රාග්‍රෑම්
වූද්‍යාවේ තරු:තෙරු: ප්‍රාග්‍රෑම් ප්‍රාග්‍රෑම් ප්‍රාග්‍රෑම්||

[ලුත්දජ්ජාගතා]